

NORSK LOVTIDEND

2^{NE}N AVDELING

Samling av lover, forordninger m. m.

Utgitt etter offentlig tiltak.

1944

1ste hefte

Utgiver: *Byråsjef C. Lampe.*

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI OSLO

Dette hefte inneholder følgende lover:

1944			Side
Janr.	6.	Midlertidig lov nr. 1 om Norges kommunal-banks styre	1
»	»	Lov nr. 2 om tillegg til lov om inndraging av formue som tilhører jøder	1
»	»	» nr. 3 om forebyggelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue i Norge og Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren	2
»	»	» nr. 4 om tillegg til foregående lov	6
»	13.	» nr. 1 om tillegg til lov om naturfredning	16
»	»	» nr. 2 om forlengelse av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere	16
»	18.	» om tillegg til lov om motorvogner	17
»	27.	» nr. 1 om endr. i og tillegg til lov om fangst av hval	27
»	»	» nr. 2 om endr. i lov om produksjon, transport og omsetn. av agn	28
»	»	» nr. 3 om ombygging av traktorer til gass-generatordrift	28
Febr.	9.	» om endr. i midlert. lov om tjenesterettigheter for offentlige tjenestemenn som utfører frivillig krigstjeneste	36
»	10.	» nr. 1 om plikt til å gi politiet melding om personer som blir innlagt på sykehus m. v.	42
»	»	» nr. 2 om midlert. endr. av den ukentlige fredningstid for laks og sjøaure	42
»	»	» nr. 3 om forlenget gyldighet av lov om midlert. tillegg til bestemmelsene om fordeling av fylkeskatten på herredene	43
»	17.	» nr. 1 om tillegg til veglovgivningen	49
»	»	» nr. 2 inneholdende visse særregler for beskatningen 1944—45 av rederier, fangstelskaper, sjøfolk, fangstfolk og andre skattepliktige som har formue eller inntekt i utlandet	50
»	24.	» nr. 1 om endr. i forordn. om håndhevelsen av prisbestemmelsene	60
»	»	» nr. 2 om endr. i forordn. om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene	61
Mars	2.	» nr. 1 til vern om gamle bondehus	70
»	»	» nr. 2 om bedriftsvern i livsviktige bedrifter	70
»	9.	» nr. 1 om innlemmelse av ladestedet Sogn-dal i Sokndal herred	76
»	»	» nr. 2 om Krigsskadefondet for mineralolje-produkter	77

(Forts. 3dje side).

NORSK LOVTIDEND

2nen avdeling

1944

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 4 janr. gjennomføring av husleieloven i Stadsbygd herred, Sør-Trøndelag fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Midlertidig lov *) om Norges kommunalbanks 6 janr. styre. Nr. 1.

Ministerpresidenten kan bestemme at styret i Norges kommunalbank inntil videre skal ha færre medlemmer og varamenn enn fastsatt i lov om Norges kommunalbank av 12 februar 1926 § 16. Styret skal likevel minst ha 3 medlemmer med varamenn.

Når det er truffet bestemmelse som nevnt i første ledd, kan styremedlemmer og varamenn løses fra vervet selv om deres tjenestetid enno ikke er utløpet.

Lov *) om tillegg til lov om inndraging 6 janr. av formue som tilhører jøder av 26 oktober Nr. 2. 1942.

I lov om inndraging av formue som tilhører jøder av 26 oktober 1942 tilføyes en ny paragraf 3 a som skal lyde slik: § 3 a. Når det er overveiende sannsynlig at det blant de inndratte formuesverdier finnes omsetningsgjeldsbrev som ikke kan skaffes til veie fordi det er bortkommet eller det er uvisst hvem som har dokumentet i sin besittelse eller av andre grunner, kan Finansdepartementet ved kunngjøring i «Offentlige kunngjøringer» oppfordre mulige rettighetshavere til innen 2 måneder fra kunngjøringen å melde seg og gjøre gjeldende sin rett til dokumentet. Melder ingen rettighetshaver seg innen utløpet av fristen, trer dokumentet ut av kraft. Finansdepartementet kan gjøre fordringshaverens rettigheter gjeldende og kreve at det blir utstedt nytt dokument.

*) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1 nr. 1.

- 6 janr. Bestemmelsene i første ledd gjelder tilsvarende for annet
 Nr. 2. dokument som det er nødvendig å ha til stede for at rettighetene etter dokumentet skal kunne gjøres gjeldende.

Foranstående bestemmelser gjelder ikke for ihendehaver-gjeldsbrev.

Når skyldneren har betalt til departementet, har staten samme forpliktelse i forhold til den som i god tro har ervervet rett etter dokumentet før kunngjøringen av beslutning om inndraging, som ellers skyldneren overfor godtroende erverver av dokumentet. Dette gjelder dog ikke hvis han har ervervet retten i tiden 22—25 oktober 1942 og Finansdepartementet har erklært forføyningen ugyldig.

Når det blir utstedt nytt dokument som Finansdepartementet overdrar til andre, kan rettighetshaver som nevnt i fjerde ledd kreve erstatning av staten for skade som følger av at hans rett er gått tapt.

- 6 janr. Lov *) om forebyggelse av dobbeltbeskatning
 Nr. 3. av inntekt og formue i Norge og Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren.

§ 1. Skattepliktige som har bosted eller i mangel herav stadig opphold i Norge, uten å ha bosted i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, er fritatt for å svare skatt av

- a) formue i og inntekt av fast eiendom i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren;
- b) formue som knytter seg til og inntekt som skriver seg fra fast driftsted i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, herunder også formue i og inntekt av kommandittinnskudd i et handelselskap (unntatt aksje i kommandittaksjeselskap);
- c) formue i og inntekt av foretagende for skipsfart eller luftfart, hvis ledelse har sitt sete i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren;
- d) inntekt av vitenskapelig, kunstnerisk eller litterær virksomhet, av undervisnings- og oppdragelsesvirksomhet, virksomhet som læge, sakfører, arkitekt eller ingeniør samt av annet fritt yrke, for så vidt virksomheten drives fra fast midtpunkt i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, og formue som knytter seg til virksomhet drevet under forhold som nevnt;
- e) godtgjørelse som medlem av tilsynsråd (Aufsichtsrat) i et foretagende, såframt foretagendets ledelse har sitt sete

*) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1 nr. 1.

i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren; 6 janr. Nr. 3.

f) regelmessige ytelser og understøttelser fra tyske offentlige kasser eller offentlige kasser i protektoratet Böhmen og Mähren for så vidt de utbetales på grunn av et bestående eller tidligere tjeneste- eller arbeidsforhold (gassjer, pensjoner, vartpenger, forsørgelsestillegg, lønninger og liknende);

g) øvrige inntekter av arbeid i annens tjeneste, for så vidt arbeidet utføres eller er utført i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, med mindre det gjelder:

1) personer som er sysselsatt på samferdselsmidler i internasjonal trafikk, eller

2) personer som bare midlertidig oppholder seg i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren i medfør av sitt arbeid og som mottar lønn utelukkende fra arbeidsgiver i Norge;

h) innskudd i et handelselskap som stille medlem og utbytte herav, når selskapets ledelse har sitt sete i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren;

i) formue i og inntekt av pantobligasjoner og andre fordringer eller rettigheter, hvorfor sikkerhet direkte eller indirekte er gitt i faste eiendommer i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren. Unntatt er partialobligasjoner lydende på ihendehaveren.

§ 2. Skattepliktige som har bosted eller i mangel herav stadig opphold i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, uten å ha bosted i Norge, kan bare skattlegges for

a) formue i og inntekt av fast eiendom i Norge;

b) formue som knytter seg til og inntekt som skriver seg fra fast driftsted i Norge, herunder også formue i og inntekt av kommandittinnskudd i et handelselskap (unntatt aksje i kommandittaksjeselskap). Har et foretagende fast driftsted så vel i Norge som i Det stortyske rike,

iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, omfatter skatteplikten bare den del av formuen som knytter seg til det faste driftsted i Norge og den del av inntekten som erverves fra dette driftsted;

c) formue i og inntekt av foretagende for skipsfart eller luftfart, hvis ledelse har sitt sete i Norge;

d) inntekt av vitenskapelig, kunstnerisk eller litterær virksomhet, av undervisnings- og oppdragelsesvirksomhet, virksomhet som læge, sakfører, arkitekt eller ingeniør samt av annet fritt yrke, for så vidt virksomheten drives

6 janr. fra et fast midtpunkt i Norge, og formue som knytter
 Nr. 3. seg til virksomhet drevet under forhold som nevnt;

e) godtgjørelse som medlem av styre, representantskap eller kontrollkomite i et foretagende, såframt foretagendets ledelse har sitt sete i Norge;

f) regelmessige ytelser og understøttelser fra norske offentlige kasser, for så vidt de utbetales på grunn av et bestående eller tidligere tjeneste- eller arbeidsforhold (gasjer, pensjoner, vartpenger, forsørgelsestillegg, lønninger og liknende);

g) øvrige inntekter av arbeid i annens tjeneste, for så vidt arbeidet utføres eller er utført i Norge, med mindre det gjelder:

1) personer som er sysselsatt på samferdselsmidler i internasjonal trafikk, eller

2) personer som bare midlertidig oppholder seg i Norge i medfør av sitt arbeid og som mottar lønn utelukkende fra arbeidsgiver i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren;

h) innskudd i et handelselskap som stille medlem og utbytte herav, når selskapets ledelse har sitt sete i Norge;

i) formue i og inntekt av fordringer sikret ved pant i faste eiendommer i Norge. Unntatt er partialobligasjoner lydende på ihendehaveren;

j) utbytte av aksjer (andeler) i innenlandske aksjeselskaper eller annet selskap av ethvert slags med delt eller på annen måte begrenset ansvar. Skatt av utbytte kan dog ikke oppkreves med mer enn 15 pst.

§ 3. Skattepliktige i denne lovs forstand er fysiske personer med norsk eller tysk statsborgerskap eller med borgerskap i protektoratet Böhmen og Mähren.

Loven får tilsvarende anvendelse på juridiske personer og på dødsboer. For juridiske personer trer istedenfor bostedet det sted hvor ledelsen har sitt sete og for dødsboer det sted hvor avdøde ved dødsfallet hadde sitt bosted.

§ 4. En person anses etter denne lov å ha bosted der hvor han har en bolig under slike omstendigheter at man derav kan slutte at han vil beholde og bruke den.

Har en person bosted både i Norge og i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, blir han å behandle etter § 1 for så vidt han har norsk statsborgerskap, og etter § 2 for så vidt han har tysk statsborgerskap eller borgerskap i protektoratet Böhmen og Mähren.

En person anses å ha stadig opphold på et sted når han oppholder seg der under omstendigheter hvorav man kan slutte at oppholdet ikke bare er midlertidig.

En person som ikke har bolig eller stadig opphold i noen av landene anses å ha bosted i det land hvor han har borgerskap. 6 janr. Nr. 3.

§ 5. En person som i løpet av inntektsåret har flyttet fra Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, til Norge, er fritatt for å svare skatt av inntekt oppbåret i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, for så vidt det godtgjøres at inntekten er eller vil bli skattlagt i sist nevnte land.

§ 6. Fast driftsted er etter denne lov enhver varig innretning for et foretagende, hvorfra virksomheten helt eller delvis utøves. Som fast driftsted anses: Sted hvor foretagendet har sin ledelse, avdelingskontor, filial, produksjonsted, verksted, innkjøp- eller salgsted, varelager og annet handelsted som har karakteren av en varig innretning, samt fast agentur.

Som fast driftsted anses det ikke hvor foretagendet bare

- 1) opprettholder forretningsforbindelse gjennom en helt uavhengig representant;
- 2) opprettholder forretningsforbindelse gjennom en representant (agent) som visstnok stadig virker for foretagendet, men bare formidler forretninger uten å ha fullmakt til å avslutte avtaler på vegne av foretagendet. Dette gjelder også om vedkommende foretagende hos representanten holder et lager som er beregnet på leilighetsvis hurtige leveringer.

Som fast driftsted anses heller ikke:

- 3) kommisjonslager og
- 4) byggearbeider.

§ 7. Som skatt av inntekt og formue anses etter denne lov:

- a) inntekts- og formueskatt til staten,
- b) ekstraordinær formueskatt til staten,
- c) inntekts- og formueskatt til kommuner,
- d) alderstrygdavgift,
- e) skatt av bankinnskudd,
- f) eiendomskatt til fylkeskommuner og herreds- og bykommuner,
- g) avgift til Arbeiderfondet,
- h) særskilt skatt til staten på inntektstigning,
- i) krigspensjoneringsavgift,
- j) avgift til Hjelpefondet for næringslivet.

§ 8. I tilfelle hvor vanskelighet eller tvil oppstår med omsyn til tolkningen og anvendelsen av denne lov, vil Finans- og tolldepartementet om nødvendig treffe særskilte avtaler med vedkommende tyske myndigheter. Dette gjelder også i tilfelle hvor dobbeltbeskatning forekommer i den form at

6 janr. samme inntekt eller formue blir gjort til gjenstand for be-
Nr. 3. skatning i Norge og i Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, men hos forskjellige rettssubjekter.

§ 9. For den tid den tyske okkupasjon av Norge varer, kan sjefen for Finans- og tolldepartementet gi bestemmelser som avviker fra denne lovs § 1, bokstav f.

§ 10. Denne lov får første gang anvendelse ved utskrivningen av skatter for budsjett-terminen 1943—44. Når det gjelder skatt av bankinnskudd, får loven anvendelse allerede på skattåret 1942—43. Den får også anvendelse ved etterlikning av skatter for tidligere år når utlikningen skjer etter lovens ikrafttreden.

Skattytere som skylder skatt for tidligere år eller som ved lovens ikrafttreden har innledet tvist ved domstolene om allerede iliknete og betalte skatter, uten at tvisten er endelig avgjort, kan kreve likningen gjenopptatt til beriktigelse i samsvar med denne lov. Krav om beriktigelse må være framsatt overfor likningsnemnda (likningsrådet) i vedkommende skattedistrikt innen 1 mars 1944.

6 janr. Lov*) om tillegg til lov nr. 3 av 6 januar
Nr. 4. 1944 om forebyggelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue i Norge og Det stortyske rike.

I distrikter hvor likningen for 1943—44 er utlagt, foretar likningsvesenets forretningsfører rettelse av ansettelsene for de skattytere som berøres av bestemmelsene i lov nr. 3 av 6 januar 1944 om forebyggelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue i Norge og Det stortyske rike.

Forretningsføreren sender melding om rettelsen til vedkommende skattyter, til statens og kommunens skatteoppkrever og til fylkeskattestyret.

7 janr. Forordning.*) (Landbruksdepartementet.)

Bruk og omsetning m. v. av visse arter av frø og planter til jord- og hagebruk.

I medhold av lov av 26 februar 1942 om omsetning m. v. av frø til jord- og hagebruk bestemmes:

§ 1. Salg eller omsetning på annen måte av eng- og beitefrø (timotei og alle andre grasarter samt kløver og alle andre engbelgvekster), rotvekst- og grønnsakfrø (kålrot, fôrnepe, fôrbete, fôrsukkerbete, fôrmargkål, fôrgulrot, gulrot, rødbete, spinat, matnepe, rotpersille, matløk, purre, selleri,

*) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1 nr. 1.

erter og bønner) kan bare foregå på den måte som denne for- 7 janr.
ordning bestemmer.

§ 2. Frø av kålrot, erter, bønner og matløk i porsjoner kan omsettes fritt til brukere av frø. Av matløk kan det til hver kunde ikke selges mer enn 1 porsjon. Om salg av porsjoner av alle slags rotvekst- og grønnsakfrø til forhandlere se § 3, I, C.

Det er forbudt å selge frø av purre og selleri i porsjoner. Planter av alle slag kan omsettes fritt. De som selger planter plikter dog å sørge for en rimelig fordeling av disse.

§ 3. Om salg av frø.

A. Salg fra produsent.

1. Salg av frø fra produsent direkte til bruker av de slag som er nevnt i § 1 er forbudt.
2. Salg av engfrø fra produsent kan bare foregå til forretninger med godkjent renseanlegg.
3. Salg av rotvekst- og grønnsakfrø fra produsent kan bare foregå til de forretninger som Produksjonsdirektoratet bestemmer.
4. Etter søknad til Produksjonsdirektoratet kan dette gi produsent som samtidig er forhandler av frø, tillatelse til å omsette frø av egen avl i egen forretning.

B. Salg til bruker.

Alt salg til bruker av de frøslag som er nevnt i § 1 kan bare skje etter tilvising av jordstyret. I by- og landkommuner hvor det finnes mer hensiktsmessig og hvor ordføreren så bestemmer, kan tilvising på frø utskrives av forsyningsnemnda.

Hage- og parselleiere får tilvising på frø i den kommune hvor de bor.

Alle andre brukere får tilvising på frø i den kommune hvor bruket ligger.

Den som har fått tilvising på frø, leverer denne i den forretning hvor han ønsker å kjøpe frøet. Har forretningen frø på lager, kan de tilviste kvanta straks leveres.

C. Salg mellom forhandlere.

Har en forretning ikke frø på lager, mottar den tilvisinger og sender disse videre til sin grossistforbindelse. Detaljister fører da liste over mottatte tilvisinger.

Grossister eller engrosforhandlere ekspederer frø av de i § 1 nevnte frøslag til detaljister (eller andre forhandlere) på grunnlag av mottatte tilvisinger.

Salg av rotvekst- og grønnsakfrø av alle slag i porsjoner til forhandlere kan foregå mot kvittering.

7 janr. § 4. *Frø til eng.* Søknad om og tilvising på frø til eng skrives på skjema nr. 1/1944. Det kan tilvises følgende frømengder pr. dekar beregnet gjenlegg.

- a. 1,8 kg timotei
+ 0,2 » kløver (rød- eller alsike)
- eller b. 2,0 » «blandfrø»
- eller c. 2,0 » timotei

Produksjonsdirektoratet kan fastsette andre rasjoneringsregler for engfrø for enkelte fylker eller deler av et fylke.

Om bruk av engfrø av egen avl se § 9, I.

(Om beregning av gjenleggsarealet vises til særskilt instruks til jordstyrene.)

§ 5. *Frø til beite.* Søknad om frø til beite sendes jordstyret på skjema nr. 2/1944. Søknaden sendes videre av jordstyret til fylkets landbrukskontor som avgjør søknaden og tilviser frøet. Tilvising på beitefrø skrives på skjema nr. 3/1944. Søknaden må være kommet til fylkets landbrukskontor innen 15 mars 1944.

§ 6. *Plenfrø.* Frø til plener kan ikke tilvises. I særskilte tilfelle kan det søkes om dispensasjon. Søknaden sendes om jordstyret (i byer bygartneren eller forsyningsnemnda) til Produksjonsdirektoratet.

§ 7. *Rotvekst- og grønnsaksfrø.*

I. Til jordbruk, hagebruk og gartneri.

A. Tilvising av frø.

Søknad om rotvekst- og grønnsaksfrø til jordbruk, hagebruk og gartneri skrives på skjema nr. 4/1944.

Kålrot, fôrnepe, fôrbete, fôrsukkerbete, fôrmargkål og fôrgulrot tilvises på skjema nr. 5/1944. Gulrot (unntatt drivgulrot), rødbete, erter, bønner, matnepe, spinat og rotpersille tilvises på skjema nr. 6/1944. Matløk, purre, selleri og drivgulrot samt kålrot for tiltrekning av planter tilvises på skjema nr. 7/1944.

Det kan tilvises følgende frømengder:

1. Til frilandskultur.

Kålrot	0,5 kg pr. dekar
Fôrnepe	0,5 » » »
Fôrbete	3,0 » » »
Fôrsukkerbete	3,0 » » »
Fôrmargkål	0,3 » » »
Fôrgulrot	0,3 » » »
Gulrot	0,3 » » »

Rødbete	1,0 kg pr. dekar	7 janr.
Hageerter	8,0 » »	
Asparges- og voksbønner ..	5,0 » » »	
Øvrige bønner	8,0 » » »	
Matnepe inntil	0,4 » » bruker	
(Se § 7 I B 5)		
Spinat inntil	0,2 » » »	
(Se § 7 I B 6)		
Rotpersille	3 porsjoner à 1 gr pr. bruker	

2. Gulrot til benkekultur.

Tidligere dyrkere av gulrot i benk kan på skjema nr. 7/1944 tilvises inntil 2 gram gulrotfrø pr. m² til samme benkeareal som for 1943.

3. Frø til tiltrekning av planter.

Den som disponerer skikkete vekstbenker, kan på skjema nr. 7/1944 tilvises følgende frømengder til tiltrekning av planter:

Kålrot	5 gr pr. m ²	
Matløk	20 » » » »	varmbenk
Purre	20 » » » »	
Selleri	3 » » » »	

B. Beregning av arealet.

1. Kålrot, fôrnepe, fôrbete og fôrsukkerbete.

Det kan tilvises kålrot og/eller fôrnepe, fôrbete eller fôrsukkerbete til inntil det samlede rotvekstareal vedkommende bruker var pålagt i 1943 + 15 % forutsatt at vedkommende vil tilså et så stort areal (se forpliktelsererklæring § 7 I C).

Om tilvising av fôrnepe gjelder særskilt instruks som vil bli sendt direkte til landbrukskontorer og jordstyrer.

2. Fôrmargkål og fôrgulrot.

Fôrmargkål og fôrgulrot kan tilvises etter særskilte regler. Disse bestemmelser vil bli sendt landbrukskontorene og jordstyrene direkte.

3. Gulrot, hageerter og bønner.

Det kan tilvises frø av gulrot, hageerter og bønner til det areal vedkommende bruker ønsker å tilså i 1944 (brukeren må skriftlig forplikte seg til å tilså et så stort areal som tilvisingen er beregnet etter). For dyrking av hageerter og bønner i kontrakt med konserverfabrikk eller lik-

- 7 janr. nende tilvises frøet av Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, på skjema nr. 8/1944 direkte til kontraktsdyrkerlaget eller fabrikken.

4. Rødbete.

Det kan tilvises rødbetefrø til det samme areal vedkommende bruker ble tilvist frø til i 1943. Nye dyrkere av rødbeter kan få tilvist inntil 100 gr rødbetefrø.

5. Matnepe (Hvit mainepe, Snøball, Målselvnepe og liknende sorter).

Det kan ordinært tilvises inntil 400 gr matnepefrø til hver bruker. Større dyrkere av matnepe for salg kan sende søknad om ekstratilvisning til Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet. Søknaden sendes gjennom jordstyret til uttalelse. Eventuell ekstratilvisning på matnepefrø utskrives av Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, på skjema nr. 9/1944.

6. Spinat.

Det kan tilvises inntil 200 gr spinatfrø til hver bruker.

For dyrking av spinat i kontrakt med konserverfabrikk eller liknende tilvises frø av Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, på skjema nr. 8/1944 direkte til kontraktdyrkerlaget eller fabrikken.

C. Forpliktelserklæring.

Alle som får tilvist frø av de i § 7 I A nevnte frøslag, må skriftlig forplikte seg til, hvis ikke tvingende grunner gjør det umulig, å tilså så stort areal av vedkommende frøslag som tilvisingen lyder på.

II. Til småhager og parseller inntil 2 dekar dyrka jord.

A. Tilvising av frø.

Søknad om tilvising på frø til småhager og parseller skrives på skjema nr. 10/1944. På skjema nr. 11/1944 kan brukere under denne gruppe tilvises:

Gulrot	3	porsjoner à 3 gr
Matnepe	2	» 2 »
Rødbete	2	» 3 »
Spinat	2	» 3 »
Rotpersille	2	» 1 »

Om frø til skolehager og jordbruksklubber se § 8.

§ 8. *Frø til skolehager og jordbruksklubber.* Søknad om frø til skolehager (også i byene) og jordbruksklubber sendes for skolehagene gjennom fylkets skolehageutvalg og

§ 9. *Brúk av frø av egen avl.*

Produsenter av engfrø har rett til å holde tilbake til eget bruk:

» » » beide 1.0 » » » » » »

Brukere som dekker engfrøbehovet av egen avl, kan ikke gis tilvising på kjøp av engfrø. Dekker egen avl bare en del av frøbehovet til gjenleggsarealet, har vedkommende rett til å få tilvising på kjøp av engfrø til det resterende areal etter bestemmelsene i § 4.

Om beregning av gjenleggsarealet vises til særskilt instruks til jordstyrene.

Produsenter av rotvekst- og grønnsakfrø har rett til å holde tilbake til eget bruk:

Kålrot- og førnepefrø	0,75	kg	pr. dekar	tilsådd	herav
Førbetefrø	3,0	»	»	»	»
Førsukkerbetefrø	3,0	»	»	»	»
Rødbetefrø	1,5	»	»	»	»
Gulrotfrø	0,5	»	»	»	»
Hageerter	12,0	»	»	»	»
Asparges- og voksbønner . .	6,0	»	»	»	»
Øvrige bønner	10,0	»	»	»	»

Brukere som dekker behovet av de ovennevnte frøslag av egen avl kan ikke gis tilvising på kjøp av disse frøslag. Dekker egen avl bare en del av eget behov, har vedkommende bruker rett til tilvising på kjøp av frø til det resterende areal etter bestemmelsene i § 7, I. De som avler mer av ovennevnte frøslag enn de etter bestemmelsene har rett til å bruke til dekning av eget behov, plikter å selge det overskytende kvantum etter bestemmelsene i § 3, I.

7 janr. Med hensyn til fordeling av frø mellom medlemmer av frøavlerlag henvises til særskilt melding som er sendt til de godkjente frøavlerlag.

§ 10. *Frø til tyske sivilpersoner, avdelinger av die Wehrmacht, organisasjonen Todt og andre tyske avdelinger.* Salg av frø til tyske sivilpersoner, avdelinger av die Wehrmacht, organisasjonen Todt og andre tyske avdelinger er forbudt. Unntatt herfra er salg av frø til ovennevnte tyske personer og avdelinger som driver regulært jord- eller hagebruk. I slike tilfelle tilviser jordstyret eller forsyningsnemnda frø etter de samme regler som gjelder ved tilvising av frø til norske borgere (se § 7). Jordstyret skriver likedan ut tilvising på kjøp av urasjonert frø til disse brukere. Jordstyret (forsyningsnemnda) kan dog ikke skrive ut tilvising på plenfrø og grasfrø og liknende til tyske anlegg. Søknader om frø utover dette må sendes gjennom vedkommende tyske tjenestested til Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete, Abteilung Landwirtschaft und Ernährung, Oslo, som gir søknaden sin påtegnning og sender den over til Produksjonsdirektoratet til eventuell tilvising av frø.

§ 11. De som forlanger tilvising av frø, plikter å oppgi egen beholdning av vedkommende rasjonerte frøslag. Denne beholdning trekkes fra den mengde som de etter §§ 4, 5, 6, 7, 8, 9 og 10 kan tilvises.

§ 12. Alle som skal porsjonere rotvekst- og grønnsakfrø, både rasjonert og urasjonert, må ha tillatelse til å utføre slik porsjonering fra Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, som også gir beskjed om det antall porsjoner vedkommende kan lage av de enkelte frøslag.

§ 13. Forhandlere av frø plikter senest innen 1 august 1944 å sende inn til Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, de mottatte tilvisinger og merker på frø. Tilvisinger og merker skal sorteres og samles hver for seg. Grossistene ordner tilvisinger fra hver detaljist for seg. Sammen med tilvisinger og merker sendes en oversikt over hva disse representerer i frømengde. Alt må være oversiktlig ordnet og lett kontrollert.

§ 14. Produsenter og handlende plikter å gi de oppgaver over avl, omsetning og beholdninger av frø til jord- og hagebruk som Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, forlanger.

Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, kan videre gi pålegg om tresking, rensing, avlevering og fordeling av frø.

§ 15. Landbruksdepartementet, Produksjonsdirektoratet, 7 janr. gir de nærmere bestemmelser som er nødvendige for gjennomføring av denne forordning og kan dispensere fra forordningens bestemmelser og gi nødvendige tilleggsbestemmelser.

§ 16. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning straffes på den måte som er fastsatt i § 2 i lov om omsetning m. v. av frø til jord- og hagebruk av 26 februar 1942.

§ 17. Denne forordning trer i kraft straks. Samtidig oppheves forordning om bruk, omsetning m. v. av visse arter av frø og planter til jord- og hagebruk av 23 januar 1943.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at brann- 8 janr. loven av 15 august 1908 gjøres gjeldende for hele Bærum herred, Akershus fylke.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 8 janr. gjennomføring av husleieloven i Ogdal herred, Nord-Trøndelag fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om tillegg til hus- 8 janr. leievedtekta for Hol herred, Nordland fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Ministerpresidentens vedtak **) om Instruks for 10 janr. Protokollkomiteen (Rikskontrollen).

Under henvisning til Grunnlovens § 75 f og til kunngjøringen av 5 februar 1942 bestemmes:

§ 1. Det opprettes en Protokollkomite (Rikskontrollen) på høyst 9 medlemmer som oppnevnes av Ministerpresidenten for 1 år om gangen. Det fastsettes i oppnevningen hvem som skal være henholdsvis formann, nestformann og sekretær for komiteen i dette tidsrom.

Ministerpresidenten kan frita et medlem for vervet for funksjonstidens utløp og oppnevne et nytt medlem for det gjenværende tidsrom.

§ 2. Komiteen har til oppgave:

a. Å gjennomgå etter Ministerpresidentens nærmere bestemmelse de protokoller m. v. som omhandles i Grunnlovens § 75 f og gi innstilling herom til Ministerpresidenten.

b. Å gjennomgå Riksrevisjonens innberetninger og antegnelser til regnskapene med tilhørende besvarelser og vedteg-

*) Kunngj. 20 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

**) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1 nr. 1.

10 janr. ninger og gi innstilling til Ministerpresidenten om desisjon av hvert års regnskaper og om de tiltak utvalget finner nødvendige. Komiteen skal også gi Ministerpresidenten underretning om hvorvidt regnskapene er revidert i samsvar med instruksen.

c. Å foreta gransking av bestemte forhold innen parti og stat etter nærmere bestemmelse av Ministerpresidenten, og gi innstilling til Ministerpresidenten om de tiltak komiteen finner nødvendige.

§ 3. Formannen kan pålegge et medlem eller flere medlemmer i fellesskap å forberede enkelte saker; men endelig behandling må alltid foregå i samlet komitemøte hvor minst 3 medlemmer er til stede.

Formannen påser at komiteens arbeid fremmes med orden og hurtighet og at det innhentes nøyaktige og fullstendige opplysninger.

Offentlige og kommunale myndigheter og partiets organer plikter å gi komiteen opplysninger og annen hjelp som den trenger for å gjennomføre sin oppgave, og som vedkommende kan gi i kraft av sin stilling. Komiteen har rett til å oppta bevis etter midlertidig lov av 14 oktober 1943 om adgang til å gi offentlige granskingskommisjoner rett til å oppta bevis.

Formannen kan pålegge Riksrevisjonen å utføre forberedende arbeid for komiteen og gi instruks for arbeidets utførelse.

§ 4. Formannen, eller i hans forfall nestformannen, fastsetter tiden for komiteens møter og leder forhandlingene. Sekretæren fører protokoll over forhandlingene.

Vedtak om innstilling treffes i møte ved avstemning blant medlemmene. I tilfelle av stemmelikhet har formannen, eller i hans forfall nestformannen, avgjørende stemme. Medlemmene plikter å uttale seg om hvordan vedkommende sak etter deres mening bør avgjøres.

Innstillingene med utførlige grunner føres inn i protokollen og meddeles deretter Ministerpresidenten skriftlig. Det samme gjelder et mindretalls avvikende mening med utførlige grunner.

§ 5. Denne instruks trer i kraft 10 januar 1944.

10 janr. Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 65 for Skien om at et strøk innenfor nærmere angitte grenser skal være undergitt tettbebyggelse.

*) Kunngj. 20 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

Forordning. *) (Sosialdepartementet.) 11 janr.

Endring i forordning av 9 desember 1942 om trekk for kost og losji ved bygge- og anleggsplasser i Norge; jfr. forordning av 30 august 1943.

Forordningen av 9 desember 1942 skal lyde slik:

Når arbeidsgiveren, oppdragsgiveren eller byggherren på en bygge- eller anleggsplass skaffer arbeideren kost og losji, skal arbeideren betale minst kr. 2,50 pr. dag for dette. Har arbeideren bare kost eller bare losji skal han betale henholdsvis minst kr. 2,35 og kr. 0,15.

Unntatt fra denne bestemmelse er de gifte og dermed likestilte arbeidere som etter merknad til § 10 i riksavtalen på visse vilkår har rett til fri kost og losji m. v. istedenfor det tarifferte vederlag for heimefravær.

Ugifte arbeidere som ikke er blitt innlosjert i brakker og som ikke har fått kollektiv forpleining av arbeidsgiver, oppdragsgiver eller byggherre og som etter merknad til § 10 i riksavtalen istedenfor det tarifferte vederlag for heimefravær får kost og losji av arbeidsgiver, oppdragsgiver eller byggherre betaler for disse ytelser kr. 1,50 pr. dag, nordafor 66° 20' nordlig bredde kr. 1.

Forordning. *) (Næringsdepartementet.) 11 janr.

Gjennomføring av pålegg i forbindelse med avståing av visse metaller.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Når det med heimel i forordning om plikt til å avstå varer eller andre gjenstander av 6 desember 1940 kreves avstått til Norges metallsentral varer eller andre gjenstander som helt eller delvis består av eller inneholder kopper, tinn, bly eller nikkel, kan Metallsentralen gi pålegg til håndverkere, håndverksbedrifter, båtslipper, mekaniske verksteder eller liknende bedrifter om å utføre slikt demonteringsarbeid og andre arbeider som er nødvendige for å gjennomføre avståingen.

§ 2. Avdelingen for industriforsyning kan gi bestemmelser til utfylling av forordningen og herunder bestemme at pålagt arbeid skal utføres før andre oppdrag.

*) Kunngj. 20 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

11 janr. § 3. Godtgjørelse for arbeid som blir utført etter pålegg som nevnt i § 1, beregnes i samsvar med de til enhver tid gjeldende prisreguleringsbestemmelser.

§ 4. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelser og pålegg gitt i medhold av denne forordning er straffbar; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

13 janr. Lov*) om tillegg til lov om naturfred-
Nr. 1. ning av 25 juli 1910.

I lov om naturfredning av 25 juli 1910 føyes til som ny § 5 a:

Friluftsklame er forbudt, uten i områder som er bymessig bebyggt, på jernbanestasjoner og på stoppesteder for ruteskip. Forbudet gjelder ikke klame for virksomhet eller næring som utøves på eiendommen hvor reklamen er satt opp.

Nuværende friluftsklame som er i strid med første ledd, skal uten utgift for det offentlige være fjernet innen utgangen av 1944. Når særlige grunner tilsier det, kan Kultur- og folkeopplysningsdepartementet eller den det gir fullmakt forlenge fristen med inntil 5 år.

13 janr. Lov**) om forlengelse av de midlertidige
Nr. 2. lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934.

De midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934 nr. 12 og 5 forlenges til 31 desember 1944.

13 janr. Skrivelse**) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for gater ved Fjeldheim i Drammen.

13 janr. Skrivelse**) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for Lavika i Namsos.

13 janr. Skrivelse**) fra Næringsdepartementet om at Lofot-
oppsynet settes 31 januar 1944.

13 janr. Skrivelse**) fra Landbruksdepartementet om utvidelse for så vidt angår Kjelvik herred og en del av Måsøy herred, Finnmark fylke, av det i lov av 4 juli 1919 § 1 inneholdte forbud mot beite av gravær og geitebuk i samarbeitstrekning.

*) Kunngj. 27 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

**) Kunngj. 20 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler 14 janr. for Fåberg herred, Opland fylke, unnfatt Mjøsa og Lågen (som har særskilte fiskeregler).

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 15 janr. «Johan Furulunds legat I» til trengende låntakere i Småbruk- og boligbanken, hjemstavsberettiget i Askim, opprettet ved testament av 21 september 1940.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 15 janr. «Johan Furulunds legat II» til trengende gamle fattige hjemstavsberettigete i Askim, opprettet ved testament av 21 september 1940.

Lov *) om tillegg til lov om motorvogner 18 janr. av 20 februar 1926.

§ 1. Når norsk motorvogn leies ut til eller rekvireres av tysk myndighet, opphører eierens ansvar etter motorvognlovens § 31, jfr. § 30, ogplikten etter lovens § 11 til å stille garanti for erstatningsansvar som bruken av vognen kan føre med seg, fra det tidspunkt vognen overtas av vedkommende tyske myndighet. Samtidig trer tidligere stilt garanti ut av kraft.

Med unntak av bestemmelsen i § 11, siste ledd, om ansvar for motorvogn som ikke har garantien i orden, skal de nevnte regler i motorvognloven likevel gjelde når vognen med norsk fører leies ut til tysk myndighet, eller når den av tysk myndighet rekvireres til bruk og etter rekvisisjonen føres av norsk fører som eieren eller leietaker som har kjøpt motorvognen på leiekontrakt, frivillig stiller til rådighet for rekvirenten. I disse tilfelle kan godkjent forsikringselskap ikke uten samtykke av Arbeidsdepartementet nekte å overta eller opprettholde ansvarsforsikring for motorvognen. Søknad om slikt samtykke har ikke oppsettende virkning.

Politimesteren på det sted hvor motorvognen skal overtas av vedkommende tyske myndighet, avgjør i tvilstilfelle med bindende virkning om vilkårene for reglene i første eller annet ledd er til stede. Motorvognens eier eller leietaker som har kjøpt vognen på leiekontrakt, kan innen fire uker etter at politimesterens avgjørelse er meddelt, anke den inn for Arbeidsdepartementet. Det samme gjelder det forsikringselskap som har stilt garanti for vognen. Avgjørelsen står ved makt inntil anken er avgjort.

§ 2. Eier eller bruker av motorvogn plikter når leieavtale eller rekvisisjon som nevnt i § 1 foreligger, straks å gi mel-

*) Kunngj. 27 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

18 janr. ding om det til politiet på det sted hvor garanti for vognen er stilt, og til det forsikringselskap som har stilt garantien. Kan det ikke samtidig opplyses fra hvilket tidspunkt vedkommende tyske myndighet overtar motorvognen, skal politiet og forsikringselskapet underrettes herom så snart dette kan skje.

Meldinger som nevnt i første ledd skal også gis så snart leieforholdet er opphørt eller rekvisisjonen er opphevet.

§ 3. Er norsk motorvogn ved denne lovs ikrafttreden leid ut til eller rekvirert av tysk offentlig myndighet, skal meldinger som nevnt i § 2, første ledd, avgis senest en måned etter lovens ikrafttreden. Innen samme frist må det stilles garanti for vognen i medhold av motorvognlovens § 11 såfremt ikke annet følger av reglene i § 1, første ledd.

§ 4. Eier eller bruker av motorvogn som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i §§ 2 eller 3, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

18 janr. **Midlertidig forordning.*)** (Næringsdepartementet.)

Kvalitetskontroll med lettsaltet fisk.

I medhold av lov om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v. av 25 juni 1937 og Ministerpresidentens beslutning av 8 februar 1943 bestemmer Næringsdepartementet herved:

De ved forordning av 31 mars 1942 fastsatte forskrifter for behandling, tilvirking, føring, pakking og transport av fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn kommer for så vidt kapitlene 1, 2, 3, 4, 10, 12, 13 og 14 angår til anvendelse også på lettsaltet fisk.

Med lettsaltet fisk forstås fisk som er tilsatt så lite salt at den ikke blir saltmoden, uansett om fisken er saltet i kasser eller tønner.

19 janr. **Forordning.**)** (Næringsdepartementet.)

Forskrifter for behandling, pakking og transport av fersk og frossen sild unntatt storsild og vårsild.

I medhold av lov om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v. av 25 juni 1937 og Ministerpresidentens beslutning av 8 februar 1943 fastsetter Næringsdepartementet følgende forskrifter for behandling, pakking og transport av fersk og frossen sild unntatt storsild og vårsild.

*) Kunngj. 27 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

**) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

Kapitel 1. Alminnelige bestemmelser.

19 janr.

§ 1. Til omsetning innenlands til forbruk i fersk tilstand og til agn og ved utførsel av alle sorter fersk og frossen sild unntatt storsild og vårsild må bare benyttes sild behandlet og pakket i samsvar med disse forskrifter.

§ 2. De som akter å pakke, tilvirke og omsette til handlende innenlands eller utføre fersk iset eller frossen sild, skal anmelde sin virksomhet til Fiskeridirektoratet på anordnet skjema. Fiskeridirektoratet fører register over de anmeldte deltakere som tilstilles et registernummer.

De som er anmeldt skal føre en dagbok over virksomheten etter anordnet skjema.

§ 3. Fiskere og enhver som skal pakke fersk eller frossen sild for salg som handelsvare, er pliktig til å rette seg etter de anvisninger og pålegg som gis av Fiskeridirektoratet eller den dette bemyndiger.

Kapitel 2. Behandling av silden på fiskefeltet.

§ 4. Landnotsild og snurpenotsild som ikke skal brukes til agn, skal ved opptak være fri for åt (om nødvendig må silden låssettes) og ellers i sånn stand at kvaliteten bevares best mulig. Opptak må ikke foregå til tider på døgnet, under værforhold eller på sånn måte at sildens kvalitet skades (f. eks. ved tråkk eller for stort trykk). Opptak må skje med små håver og med stor forsiktighet.

Garnsild må tines av garnene ved inntrekkingen. Kan tining av tvingende grunner (uvær eller liknende) ikke foretas under trekkingen, kan silden likevel anvendes hvis tining foretas umiddelbart etter endt trekking og sildens kvalitet ikke er skadet. Silden fylles i kasser etter hvert. Kassene plasseres straks i rommet. Brukes åpne båter, må kassene tildekkes med presenning eller liknende. Hvis kasser på grunn av båtens størrelse ikke kan medtas, må det påses at silden plasseres slik at den ikke utsettes for for stort trykk.

§ 5. Silden fylles jevnt og pent i kasser hurtigst mulig og før den er blitt stiv.

I bunnen av kassen brukes tilstrekkelig finknust, rein is etter årstid og temperatur, og når det er nødvendig, tilstrekkelig med salt. Saltmengden retter seg etter sildesort, transporttid og værforhold.

I tiden 16 april til 14 september skal det også brukes is på toppen. Det samme gjelder i tiden etter 14 september når transsporttiden strekker seg over 12 timer eller mer.

Søndersild eller overstått sild må ikke pakkes, fryses eller sendes.

19 janr. Er kassene uten lokk, må de settes nøyaktig over hverandre, så silden ikke skades. Brukes lokk, må det påses at deler av sild ikke stikker ut under lokket.

§ 6. Ved overtagelsen fra fisker skal mottakeren påse at silden er behandlet forskriftsmessig og er blank på skinn og hode.

Kapitel 3. Arbeidslokaler m. v.

§ 7. Fiskerom (lasterom) og arbeidsrom skal være sanitære og overensstemmende med gjeldende helseforskrifter. I arbeidsrom på land må golv, vegger og tak være av slikt materiale og rommene i det hele være slik utstyrt, at de er lette å holde reine og fri for dårlig lukt.

I arbeidsrom hvor skjæring av sild foregår, skal ferskvann være innlagt.

Under alt arbeid med silden må det gjennomføres den strengeste renslighet. Arbeidsrom og redskaper skal omhyggelig reingjøres hver dag etter endt arbeid. Avfall og skrap skal øyeblikkelig fjernes fra alle steder hvor sild behandles, pakkes eller lagres.

Kapitel 4. Frysing og skjæring av sild.

§ 8. Sild som skal omsettes som frossen (kjølet) rund sild, må fryses (kjøles) snarest mulig etter opptak.

§ 9. For sild som skjæres før frysingen, gjelder følgende bestemmelser:

1. Skjæringen skal skje snarest mulig etter opptak.
2. Til skjæring brukes skarp kniv eller saks. Hodet skjæres av med reint snitt. Buken skjæres med reint snitt opp til gattboret og mageinnholdet fjernes omhyggelig.
3. Den skårne sild vaskes omhyggelig umiddelbart etter skjæringen i kaldt, helst isavkjølet, rinnende, reint vann og pakkes derpå i frysekassen.
4. Det må ikke mottas mer sild til skjæring enn hva det kan påregnes skåret i løpet av høyst 12 timer, i månedene juni, juli og august høyst 8 timer.
5. Fryses ikke silden umiddelbart etter vaskingen, må det påfylles kassen tilstrekkelig toppis.
6. Den skårne sild må fryses snarest mulig og seinest innen 12 timer etter skjæringen.

§ 10. Fiskeridirektøren kan bestemme at frysing av sild skal foregå etter metoder godkjent av Fiskeridirektoratet etter innstilling fra Statens fiskeriforsøksstasjon.

Kapitel 5. Emballasje og merking.

§ 11. Ved forsendelse av fersk sild tillates bare brukt lovlige ½- eller ¼-kasser. I ½-kassen skal pakkes netto

46 kg og i $\frac{1}{4}$ -kassen netto 23 kg. I kasser med lokkarmer 19 janr. skal pakkes henholdsvis 50 og 25 kg.

§ 12. Til frossen sild tillates bare brukt standard $\frac{1}{2}$ -kasse med lokkarmer (sildefrysekassen). Kassen skal inneholde netto 50 kg etter frysingen.

§ 13. Kassene skal merkes tydelig med sjablon og holdbar farge således:

I. Avsenderens fulle navn eller et varemerke som må være anmeldt til Fiskeridirektøren.

II. Hva slags sild kassen inneholder, nemlig:

a. Nordsjøsild merkes: «Nordsjøsild».

b. Forfangstsild og fetsild større enn 20 pr. kg merkes henholdsvis: «Forfangstsild» og «Fetsild».

Dessuten merkes kassene «Garn» eller «Snurp» eller «Not» (Landnot) etter det redskap silden er fanget med.

c. Sild mindre enn 20 pr. kg merkes: «Småsild».

III. Kasser med frossen vare merkes dessuten slik at det går fram at innholdet er frossen sild og om det er rund eller skåren sild.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere bestemmelser for merkingen.

Kapitel 6. Lagring og transport av ferdigbehandlet vare.

§ 14. Fersk sild som ikke kan videresendes samme dagen er pakket, må oppbevares på et så kjølig sted at isen i kassen smelter minst mulig.

§ 15. Frossen sild må lagres under så lav temperatur at den ikke tar skade. Ved lagringstid inntil 1 måned må temperaturen holdes under minus 10 gr. C. Ved lagringstid inntil 3 måneder må temperaturen holdes under minus 16 gr. C og ved lengre lagringstid under minus 20 gr. C.

§ 16. Transport av fersk sild skal så vidt mulig foregå i forsvarlig avkjølte rom med en temperatur mellom minus 2 og pluss 3 gr. C (avkjølet mekanisk eller på annen måte, f. eks. ved istanker eller kullsyreis). Hvis ikke rommet avkjøles, må ved lengre transporttid enn 2 døgn nyttes is omkring og på toppen av kassene. Hvis ikke rommet er tilfredsstillende isolert eller helt fylt med sildekasser, skal toppisen dekket med presenning. Ved senderinger i åpne transportmidler må alltid brukes presenning.

Før innlasting i transportmidlet må det påfylles så meget is at kassen er helt fylt og når nødvendig nyttes tilstrekkelig salt.

19 janr. § 17. Frossen sild må transporteres under så lav temperatur at den ikke tar skade. Ved transport inntil 4 døgn må temperaturen i rommet holdes under 0 gr., helst under minus 5 gr., og ved lengre transport enn 4 døgn under minus 6 gr., helst under minus 15 gr. Ved omladning fra kjølerom til kjølerom må overføring skje uten opphold.

Når silden transporteres i fartøyer som ikke er utstyrt med fryse- eller kjølerom hvor forannevnte temperaturer kan oppnås, må det nyttes rikelig is omkring og rikelig is og salt på toppen av kassene. Hvis ikke rommet er helt fylt med kasser med frossen sild, skal toppisen dekket med presenning.

§ 18. Ferdigpakkete sildekasser skal være forsynte med lokk. Det er dog tillatt å sende ferdigpakkete sildekasser forsynte med karmbord uten lokk, når det gjelder hele laster slik at det i rommet er bare ferske sild- eller fiskevarer og når sendingen skjer med kjølevogn eller kjølebil. Kassene skal da settes nøyaktig over hverandre og øverste kasselag dekket med lokk eller presenning.

§ 19. Lasting og lossing av sildekasser skal skje ved der- til egnete bretter eller stropper. Slings eller lossewire rundt kassene må ikke brukes med mindre frost og sjøgang gjør dette absolutt nødvendig.

Kassene skal alltid være stuert med lokket opp; de må aldri reises på ende og må håndteres med den største aktsomhet. Når kassene står på kai eller føres med åpne transportmidler eller er plasert på dekk, skal de alltid være godt dekket med presenning til beskyttelse mot sol, regn og frost.

§ 20. Avskiperen eller hans representant (speditør) skal på kontrollens anmodning avgi en oppgave over antall kasser, merke, sildesort og mottaker og skal etter anmodning stille nødvendig arbeidshjelp til disposisjon for kontrollens utøvelse. Alle omkostninger i forbindelse hermed er det offentlige uvedkommende. Er det på lossestedet etablert spesiell fersksildkontroll, skal denne så vidt mulig varsles for lossingen påbegynnes.

Kapitel 7. Forbud mot omsetning av mindreverdige sild.

§ 21. Det er forbudt å utføre eller omsette innenlands til menneskeføde fersk eller frossen sild som ikke kan anses for å være sunn og frisk vare.

Fersk eller frossen sild som skal brukes til menneskeføde, må ved avsendelsen være slik at den kan påregnes å komme fram til bestemmelsestedet i sann forfatning at den er skikket til menneskeføde.

Kapitel 8. Kontroll. 19 janr.

§ 22. Kontrollen med disse forskrifter utøves etter instruks som utferdiges av Fiskeridirektøren.

§ 23. Kontrollen har under sitt arbeid adgang til alle steder hvor det pakkes, oppbevares, sendes eller fryses sild. Kontrollen har rett til å åpne emballasje som inneholder sild og ta ut kontrollprøver.

§ 24. Sending av sild som ikke er behandlet, pakket eller transportert på forskriftsmessig måte, kan stoppes av kontrollen når kontrollørene anser mangelen for vesentlig.

Sending som inneholder varer av sånn kvalitet som nevnt i § 21, skal stoppes av kontrollen.

§ 25. Den som får sild stoppet, skal underrettes og gis en passende frist til fjernelse av partiet eller utbedring av mangelen, hvis dette er gjørlig. Hvis han ikke innen denne frist disponerer over partiet, kan kontrollen besørge varen solgt til inntekt for statskassen.

Kapitel 9. Dispensasjonsbestemmelser m. v.

§ 26. I spesielle tilfelle kan Fiskeridirektøren dispensere fra bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 27. Et avtrykk av disse forskrifter skal være til stede i anlegg hvor sild pakkes eller behandles.

§ 28. Disse forskrifter trer i kraft etter Næringsdepartementets nærmere bestemmelse.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om brigde i § 1 i vedtekta om stengingstid for utsalstader i Nesset herad, Møre og Romsdal fylke. 19 janr.

Forordning. *) (Sosialdepartementet.) 20 janr.

Endring i forordning av 16 april 1943
om vederlag for heimefravær.

I forordningens §§ 2 og 3 går ordet «polarsirkelen» ut og erstattes av ordene «66° 20' nordlig bredde».

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Tjømø herred, Vestfold fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 20 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Arentsen og Osuldsens legat» til gamle, tren- 21 janr.
gende sjøfolk og deres enker som er hjemmehørende i Arendal

*) Kunngj. 27 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

21 janr. og har vært bosatt der i minst 5 år og ikke har oppebåret noen understøttelse av fattigvesenet, opprettet ved skipsfører Christen Arentsen og husru Ellen Marie Arentsens testament av 13 november 1921.

21 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Pauline og Olaf Kolsums legat til utdanning av evnerik, bra og dyktig ungdom i Tromsø og Tromsøysund», opprettet ved gavebrev av 5 juli 1943.

21 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Paul Gundersen Vormeli og Halvor Paulsen Vormelis legat» til verdige trengende i Søndeled herred innen skolekretsene Søndeled og Homme som ikke nyter fattigunderstøttelse, opprettet ved Paul Gundersen Vormelis testament av 12 oktober 1918.

21 janr. **Skrivelse** *) fra Næringsdepartementet om at Lofotoppsynet settes 26 i stedet for 31 januar 1944.

25 janr. **Forordning.****) (Innenriksdepartementet.)

Avgift for tillatelse til å praktisere som læge.

I medhold av lov av 9 juli 1942 om avgift av offentlige tillatelser og autorisasjoner bestemmes:

§ 1. Utøver av lægeyrket skal betale en årsavgift for tillatelsen til å praktisere som læge.

§ 2. Avgiften betales innen utgangen av mars måned til Norges lægeforbund.

Begynner en læge å utøve yrket seinere i kalenderåret, betales avgiften første gang innen 1 måned etterat han begynte som yrkesutøver.

For avgiftens beregning regnes del av året lik med helt år.

§ 3. Læge som har fylt 65 år er fritatt for å betale avgift.

Læge i utdannelsesstilling kan etter søknad til Lægeforbundet, av dette fritas helt eller delvis for å betale avgift for det enkelte år.

Godtgjør lægen at økonomiske grunner vanskeliggjør betalingen av avgiften, kan Lægeforbundet helt eller delvis ettergi ham forfalle avgift.

§ 4. For 1944 fastsettes avgiften til kr. 100.

*) Kunngj. 27 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

**) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

Forordning.*) (Innenriksdepartementet.) 25 janr.**Avgift for tillatelse til å praktisere som tannlæge.**

I medhold av lov av 9 juli 1942 om avgift av offentlige tillatelser og autorisasjoner bestemmes:

§ 1. Utøver av tannlægeyrket skal betale en årsavgift for tillatelsen til å praktisere som tannlæge.

§ 2. Avgiften betales innen utgangen av mars måned til Norges tannlægeforbund.

Begynner en tannlæge å utøve yrket seinere i kalenderåret, betales avgiften første gang innen 1 måned etterat han begynte som yrkesutøver.

For avgiftens beregning regnes del av år lik med helt år.

§ 3. Tannlæge som har fylt 65 år er fritatt for å betale avgift.

Tannlæge i utdannelsesstilling kan etter søknad til Tannlægeforbundet, av dette fritas helt eller delvis for å betale avgift for det enkelte år.

Godtgjør tannlægen at økonomiske grunner vanskeliggjør betalingen av avgiften, kan Tannlægeforbundet helt eller delvis ettergi ham forfalleen avgift.

§ 4. For 1944 fastsettes avgiften til kr. 100.

Skrivelse **) fra Næringsdepartementet om at oppsynet, 25 janr. under vårtorskefisket i Møre og Romsdal i 1944 settes 31 januar.

Forordning.*) (Sosialdepartementet.) 26 janr.

Forskrifter nr. 5 etter lov nr. 1 av 23 februar 1943 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats.

Familiestønad til personer utskrevet til nasjonal arbeidsinnsats.

§ 1. Den som er eller heretter blir utskrevet til nasjonal arbeidsinnsats kan etter de nærmere regler nedafor få tilskott til dekking av husleie under det pålagte arbeid for husrom til ektefelle, barn og foreldre som den utskrevne forsørger. Forsørging av foreldre kan bare regnes med når det ved erklæring fra likningsvesenet blir godtgjort at forsørgingen er godkjent ved siste skattelikning.

Slikt tilskott kan ikke gis noen som er utskrevet til arbeid

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

**) Kunngj. 27 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

26 janr. som i det vesentlige er av samme eller tilsvarende art som det han til vanlig har.

§ 2. Husleietilskott kan gis opp til det beløp av husleien som overstiger 20 % av den utskrevnes arbeidsinntekt under det pålagte arbeid.

§ 3. Arbeidsinntekten under det pålagte arbeid skal ved berekning etter § 2 settes til den inntekt som følger av tariffbestemt betaling i full vanlig arbeidstid i vedkommende arbeid, dersom den faktiske inntekt blir oppgitt lågere og det ikke blir godtgjort at mindreinntekten skyldes sjukdom, arbeidsulykke eller liknende. Dog kan i alle tilfelle tariffbestemt fraværsvederlag trekkes fra.

§ 4. Før utrekningen av tilskott etter § 2 skal fra oppgitt husleie trekkes mulige tillegg for oppvarming, lys, reingjøring og liknende som måtte være reknnet med. Videre blir å gjøre fradrag for mulige inntekter av framleie samt inntil 20 % av arbeidsinntekten til andre familiemedlemmer som bor sammen med dem den utskrevne forsørger. Det skal også gjøres et passende fradrag dersom den utskrevne har dyrere leilighet enn det som anses å svare til hans sosiale stilling i den siste tid før utskrivingen.

Har den utskrevne eget hus for sin familie anses som husleie det beløp som kommer fram når fra utgifter til renter og rimelig vedlikehold (ikke gjeldsavdrag) blir trukket mulige inntekter av huset. Reglene i foregående ledd gjelder på tilsvarende måte.

§ 5. Husleietilskott med tillegg av arbeidsinntekt under det pålagte arbeid (i tilfelle bereknet etter § 3) må ikke overstige arbeidsinntekten før utskrivingen.

§ 6. Søknad om husleietilskott innleveres av den utskrevne eller noen han forsørger til arbeidsformidlingen i den kommune der den utskrevnes familie bor. Tilskottet fastsettes av distriktskontoret og utbetales til familien gjennom trygdekassen i den kommune der denne bor. Tilskottet betales av det stedlige arbeidsløshetsfond mot seinere refusjon.

Distriktskontorets avgjerd kan ankes inn for Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd.

§ 7. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd kan i særlige tilfelle bestemme at det skal utbetales stønad i større utstrekning enn etter reglene ovafor, dersom dette er nødvendig for å unngå at den utskrevne og hans familie kommer i økonomisk nød, eller i vesentlig utstrekning må senke sin sosiale stilling, f. eks. avbryte barns utdanning.

Direktoratet skal i saker av betydelig prinsipiell eller økonomisk rekkevidde samrå seg med Sosialministeren.

§ 8. Disse forskrifter gir ikke rettskrav på stønad. Ved- 26 janr.
tak om løpende stønad kan til enhver tid endres av vedkom-
mende myndighet.

§ 9. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshets-
trygd gir de nærmere regler som gjennomføringen av disse
forskrifter krever.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund 26 janr.
skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet
i den tid bufe beiter i Elsfjord herred, Nordland fylke.

Lov *) om endring i og tillegg til lov om 27 janr.
fangst av hval av 16 juni 1939. Nr. 1.

I.

I lov om fangst av hval av 16 juni 1939 § 2 skal lyde:

§ 2. Ingen må drive fangst av bardehval eller fangst av
spermhval uten på forhånd å ha meldt det til Næringsdeparte-
mentet. Meldingen skal inneholde de opplysninger som departe-
mentet bestemmer.

Ingen må drive fangst av hval fra landstasjon på Norges
kyst uten tillatelse av Næringsdepartementet. Før tillatelse
blir gitt, skal ordføreren der landstasjonen skal ligge, få ad-
gang til å uttale seg. Tillatelsen medfører ikke rett til å drive
fangst på norsk sjøterritorium.

Ingen må drive fangst av hval på norsk sjøterritorium
uten tillatelse av Næringsdepartementet. Tillatelsen kan bare
gis til fangst av vågehval og mindre tannhval (bottlenose ibe-
regnet).

Fangst av vågehval og mindre tannhval ved avstenging
kan dog foregå uten tillatelse. Likeledes kan fangst av føl-
gende arter av mindre tannhval foregå uten tillatelse: Spiss-
snutet delfin (*Delphinus delphis*), hvitsnutet springer (*Del-
phinus albirostris*), hvitskjeving (*Delphinus acutus*), nise
(*Phocaena communis*), narhval (*Monodon monoceros*) og
hvitfisk (*Delphinapteros leucas*).

II.

For tiden inntil 1 januar 1945 kan Næringsdepartementet
også gi tillatelse til fangst av finnhval, seiwhval og spermhval
på norsk sjøterritorium.

For fangsten av finnhval og seiwhval betales en avgift
av 20 øre pr. kilo vraket kjøtt. For fangsten av spermhval

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

- 27 janr. betales en avgift av 10 øre pr. kilo hodespermolje og 5 øre
Nr. 1. pr. kilo spekk som hver hval utbringes til.

Avgiften skal betales inn til det fond som er nevnt i § 14 i lov om fangst av hval av 16 juni 1939.

- 27 janr. Lov *) om endring i lov om produksjon,
Nr. 2. transport og omsetning av agn av 28 januar 1943.

I.

I § 1 i lov om produksjon, transport og omsetning av agn av 28 januar 1943 tilføyes som nytt tredje ledd:

Departementet kan bestemme at det av agn som omsettes skal betales en avgift til dekning av utgifter ved regulering som settes i verk i medhold av denne lov.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

- 27 janr. Lov *) om ombygging av traktorer til gass-
Nr. 3. generatordrift.

§ 1. Etter pålegg av Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger plikter eier eller besitter av jordbrukstraktor å bygge den om til gassgeneratordrift.

I pålegget skal fastsettes en frist for innlevering til anviset verksted.

Med jordbrukstraktor mener denne lov traktor som ikke går inn under reglene om registrering i lov om motorvogner av 20 februar 1926.

§ 2. Den som ikke oppfyller pålegg etter § 1, plikter etter krav å avgi traktoren til Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger for ombygging. Traktoren kan om nødvendig hentes av politiet der den befinner seg.

§ 3. Ved ombygging av traktor etter denne lov stiller staten gassgeneratoren vederlagsfritt til leie og vedkommende kommune betaler de øvrige utgifter. Kommunen dekker halvparten av monteringsutgiftene og kan søke refusjon hos traktoreieren for resten av sine utlegg. Refusjonskravet kan innføres ved utpanting.

Landbruksdepartementet avgjør hva som går inn under monteringsutgifter og i tvilstilfelle hvilken kommune som skal betale de i første ledd nevnte utgifter.

§ 4. Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger kan pålegge en kommune å overta driften av traktor som ombygges etter § 2.

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

§ 5. Når driften av en traktor overtas av en kommune 27 janr.
etter § 4, skal traktoren snarest mulig og senest før den tas Nr. 3.
i bruk besiktigtes av trekkraftnemnda. Tilsvarende besiktigelse
skal også foretas ved tilbakeleveringen. Landbruksdepartemen-
tet avgjør i tvilstilfelle hvilken trekkraftnemnd som skal fore-
ta besiktigelsen.

Før bruken skal trekkraftnemnda fastsette traktorens
verdi i ikke ombygd stand. For øvrig får reglene i § 7, tredje
og følgende ledd, i lov om utskrivning av trekkraft m. v.
til midlertidig bruk i jord- og skogbruk av 9 april 1942 til-
svarende anvendelse.

Når erstatningsbeløpet for skade på traktoren, som kom-
munen er ansvarlig for, er større enn 100 kroner, kan kom-
munen for den overskytende del tilstås refusjon av staten
ved Landbruksdepartementet.

§ 6. Kommunen skal oppkreve godkjent betaling for
bruken av traktoren. Mulig overskudd ved driften blir å ut-
betale traktoreieren. Denne skal i alle tilfelle ha krav på å
få utbetalt minst 1 krone pr. arbeidstime, som traktoren har
vært i bruk. Eieren skal ha betaling til den tid Landbruks-
departementet bestemmer, dog senest ved tilbakeleveringen.

I særlige tilfelle kan kommunen tilstås refusjon av staten
ved Landbruksdepartementet for den del av underskudd ved
driften som er større enn 200 kroner.

§ 7. Med bøter eller fengsel inntil 6 måneder straffes
den som ved skadetilføyelse på traktor eller på annen måte
rettstridig hindrer eller søker å hindre levering eller om-
bygging av traktor etter denne lov eller medvirker til det,
hvis ikke forholdet rammes av noen strengere straffebestem-
melse.

§ 8. Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger
kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av
denne lov.

Ministerpresidentens vedtak *) om bemyndigelse 27 janr.
for Landbruksdepartementets sjef til å treffe de avgjø-
relser som i følge lov om vassdragené av 15 mars 1940 §§ 30
og 31 er tillagt Kongen.

Denne bemyndigelse gjelder også vedtak som allerede er
gjort av sjefen for Landbruksdepartementet i tiden etter 5
februar 1942 til i dag.

Ministerpresidentens vedtak *) om bemyndigelse 27 janr.
for Landbruksdepartementets sjef til å gi forskrifter om til-

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

- 27 janr. virking og omsetning av eddik og eddikessens i samsvar med lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. av 17 juni 1932 og seinere endringslover.
- 28 janr. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for Sebjørnsrud, gnr. 82 bnr. 1, i Asker herred, Akershus fylke.
- 28 janr. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for Nordre og Søndre Ansnesenget i Kristiansund.
- 28 janr. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om opphevelse av Balstad bygnings- og brannkommune i Buksnes herred, Nordland fylke. Lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og brannloven blir fortsatt gjeldende innenfor den opphevede bygnings- og brannkommunes grenser.
- 28 janr. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om opphevelse av Sigerfjord brannkommune i Sortland herred, Nordland fylke. Brannloven blir fortsatt gjeldende innen den opphevede brannkommunes grenser.
- 28 janr. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Lødingen herred, Nordland fylke.
- 31 janr. **Forordning. **)** (Innenriksdepartementet.)

Forskrifter til lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige av 5 mars 1942 med tilleggslov av 20 august 1942.

I medhold av § 6 i lov nr. 1 av 5 mars 1942 bestemmes:

§ 1. Ekspropriasjon etter lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige av 5 mars 1942 kan bare foretas hvor det er nødvendig for å gjennomføre oppgaver som hører under stat eller kommune og/eller hvor det offentlige har en bestemt interesse av at ekspropriasjon finner sted.

§ 2. Hvor offentlig myndighet finner at ekspropriasjon til det offentlige bør foretas, skal saken fremmes gjennom vedkommende fagdepartement, som i tilfelle setter fram forslag for Innenriksdepartementet, med mindre vedkommende departement har fått overdratt myndighet til ekspropriasjon etter lovens § 3. Instanser under Innenriksdepartementet sen-

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

**) Kunngj. 24 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

der søknad til den avdeling i departementet som instansen 31 janr. hører under.

§ 3. Søknaden om ekspropriasjon må inneholde:

- a. Nøyaktig kjennetegn på det som søkes ekspropriert med opplysning om hvor det finnes, eierens navn og adresse og samtlige leiere eller andre rettighetshavere som vil berøres av ekspropriasjonen.
- b. Opplysning om hva det som søkes ekspropriert skal brukes til og hvilke offentlige interesser som gjør ekspropriasjonen nødvendig.
- c. Uttalelse fra eier, eventuelt fra rettighetshavere, således om de erstatningskrav som ekspropriasjonen vil medføre. Hvis det ikke lykkes å få slik uttalelse må grunnen til dette opplyses. Er vedkommende fraværende må det opplyses om fraværet antas å bli langvarig. Vegrer noen seg ved å gi uttalelse, må det godtgjøres at de har hatt høve til å framkomme med sanne.
- d. Opplysning om hvorvidt de nødvendige midler til gjennomføring av ekspropriasjonen står til rådighet.
- e. Opplysning om hvorledes husspørsmålet kan ordnes for folk eller selskap som fratas sine rom; jfr. § 5, annet ledd.

§ 4. Når det gjelder ekspropriasjon til staten, må det departement som søker om ekspropriasjon selv sørge for dekning av utgiftene til gjennomføringen. Hvis det kreves samtykke fra Finansdepartementet må dette foreligge før ekspropriasjonen besluttes.

§ 5. Fast eiendom eksproprieres i alminnelighet bare til bruk.

Hvis noen helt fratas sine lokaler eller sin bolig, må det i alminnelighet sørges for at han kan anvises nye brukbare rom før avståelse kreves.

§ 6. Eiendom som brukes til religiøse eller kulturelle formål, eller som er anskaffet for midler innsamlet til et bestemt formål eksproprieres i alminnelighet ikke.

§ 7. Det departement som har gjort vedtak om ekspropriasjon skal gi skriftlig underretning om vedtaket til den som ekspropriasjonen er rettet mot og til andre som berøres av den.

Ekspropriasjonsvedtaket skal oppgi tiden for avståingen.

§ 8. For fastsettelsen av erstatningen og innsettingen i rådigheten over tingen gjelder skjønnsprosesslovens regler. Også hvor overleveringen skjer frivillig må erstatningen betales eller deponeres før besittelsen tiltres, med mindre det overensstemmende med lovens § 4 er bestemt at avståingen skal gjennomføres før erstatningen er fastsatt.

31 janr. § 9. Politiets hjelp til å gjennomføre avståingen kan bare kreves hvor det er truffet bestemmelse om avståing for erstatningsfastsettelsen etter lovens § 4, og eieren (innehaveren) tross oppfordring nekter å gi fra seg det eksproprierte. Før politiets bistand kreves skal fastsettelsen av erstatningen være begjært.

28 janr. § 10. Når et departement i samsvar med lovens § 3 har fått myndighet til å gjøre vedtak om ekspropriasjon, skal gjenpart av de vedtak som blir gjort sendes Innenriksdepartementet.

28 janr. Innenriksdepartementet kan kalle tilbake fullmakt som det har gitt til et annet departement og kan alltid selv gjøre vedtak innenfor fullmaktsområdet.

28 janr. Hvis en offentlig instans finner at en ekspropriasjon som er eller tenkes foretatt i henhold til en alminnelig fullmakt etter lovens § 3, er i strid med offentlige interesser, kan den klage til Innenriksdepartementet som i tilfelle kan omgjøre ekspropriasjonsvedtaket.

28 janr. § 11. Når Innenriksdepartementet har gjort vedtak om ekspropriasjon, skal vedkommende departement eller kommune selv kreve ekspropriasjonskjønn eller prisfastsettelse ved kontrollnemnda etter lovens § 5, annet ledd, med mindre erstatningen blir fastsatt ved frivillig avtale.

31 janr. Skjønn må begjæres uten opphold også hvor det er bestemt at avståing skal gjennomføres for erstatningen er fastsatt.

31 janr. (Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om bruksregler for Kvernå bygdealmanning.

1 febr. (Forordning. **) (Næringsdepartementet.)

Endring i forordning av 29 november 1940 om vedtekter for Norges clearing-institutt.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

I forordning av 29 november 1940 om vedtekter for Norges clearinginstitutt skal § 4 lyde slik:

§ 4. Til å forestå ledelsen av Norges clearinginstitutt og kontrollere dets administrasjon oppnevner Næringsdepartementet et styre bestående av en formann og 2 rådgivere. Clearinginstituttets daglige virksomhet ledes av en direktør.

(*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

(**) Kunngj. 9 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

Clearinginstituttets direktør og kontorsjefer ansettes av 1 febr.
Næringsdepartementet. De øvrige funksjonærer ansettes av
direktøren med styrets godkjenning. Funksjonærenes lønn
skal godkjennes av Finansdepartementet.

Forordning.*) (Næringsdepartementet.)

1 febr.

Merking av kasser for agnsild.

I medhold av lov av 28 januar 1943 om produksjon,
transport og omsetning av agn bestemmes:

I.

Kasser som brukes til pakking av fersk og frossen agn-
sild, skal av pakkeren merkes med fullt firmanavn (svimerke,
sjablon eller gummistempel).

II.

Overtredelse av bestemmelsen i denne forordning er
straffbar; jfr. lov av 28 januar 1943 om produksjon, transport
og omsetning av agn § 2.

Midlertidig forordning.*) (Næringsdepartementet.)

1 febr.

**Agnagenter og -kommisjonærer under
Lofotfisket.**

I medhold av lov av 28 januar 1943 om produksjon, trans-
port og omsetning av agn, jfr. lov av 27 januar 1944, be-
stemmes:

§ 1. I den tid Lofotoppsynet er satt er det i Lofoten og
den del av Steigen sorenskriveri som ligger innenfor Lofotens
oppsynsdistrikt forbudt å omsette agn som agent eller kommi-
sjonær med mindre Næringsdepartementets Fiskeriavdeling
har gitt tillatelse til å drive slik virksomhet.

§ 2. Agent og kommisjonær må rette seg etter de be-
stemmelser om salg og kontroll med salget som fastsettes av
Næringsdepartementets Fiskeriavdeling eller med dennes be-
myndigelse av Agnutvalget; jfr. forordning av 2 februar
1943 § 4.

§ 3. Agent og kommisjonær skal betale en avgift til det
offentlige av 15 % av den provisjon som han har kontrakts-
messig krav på.

Næringsdepartementets Fiskeriavdeling fastsetter nær-
mere regler om innbetaling av avgiften.

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

1. febr. § 4. Overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning er straffbar; jfr. lov av 28 januar 1943 om produksjon, transport og omsetning av agn § 2.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

2. febr. **Forordning. *)** (Næringsdepartementet.)

Regulering av omsetningen av mangelvarer.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Når forsyningsmessige hensyn gjør det nødvendig, kan Avdelingen for industriforsyning innenfor sitt sakområde i sin alminnelighet eller i enkelte tilfelle gi bestemmelser om regulering av omsetningen av urasjonerte varer som det er mangel på. Avdelingen kan herunder stoppe salget av mangelvarer til forbrukere i nærmere bestemte distrikter for kortere eller lengre tid eller gjøre salget til forbruker avhengig av at denne oppfyller visse betingelser.

Avdelingen kan pålegge produsent, importør og forhandler (grossist og detaljist) å levere mangelvarer til de distrikter og til de avtagere som avdelingen utpeker.

§ 2. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av § 1 er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd.

3. febr. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hægebostad herred, Vest-Agder fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

4. febr. **Forordning. *)** (Næringsdepartementet.)

Endring i forordning om bestrykningsmidler og kitt av 7 juni 1941.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

I forordning om bestrykningsmidler og kitt av 7 juni 1941 skal § 4, første ledd, lyde så:

Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra til forbruker bestrykningsmidler som inneholder ett eller flere av de stoffer som er nevnt i § 1, uten tillatelse fra Avdelingen for industriforsyning eller den avdelingen bemyndiger.

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

Skrivelse fra Næringsdepartementet.

5 febr.

Tillegg til forskriftene av 20 august 1943
for forvaltningen av Hjelpfondet.

Som nytt siste ledd gis forskriftenes avsnitt II følgende tillegg:

Reglene i dette avsnitt gjelder tilsvarende når en bedrift må stanse eller innskrenke som følge av rekvisisjon fra den tyske vernemakt eller Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete. Dog kan understøttelse i slike tilfelle bare ytes såframt Næringsdepartementet finner at den erstatning som er fastsatt av Innenriksdepartementet ikke er tilstrekkelig til å dekke de i avsnitt IV nevnte utgifter.

Ministerpresidentens vedtak *) om bemyndigelse 7 febr.
for Innenriksdepartementet til å gi forskrifter som etter lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 §§ 1, 2 og 3 er tillagt Kongen.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 8 febr.
Utbetaling av godtgjørelse til settedommere i herred- og byrettsaker.

Etter den nugjeldende ordning blir salær til settedommere i sivile saker etter begjæring av Justisdepartementet anvist av Finansdepartementet til utbetaling under statsbudsjettets kap. 319, post 4, gjennom vedkommende skattefogedkasse. Hvis settedommeren har foretatt reise, blir reiseregningen revidert i Justisdepartementet og deretter anvist og utbetalt på samme måte som salæret.

I straffesaker blir det av Justisdepartementet fastsatte salær av fylkesmannen anvist på kap. 320 post 1 (Delinkventfondet) til utbetaling gjennom skattefogden. Mulig reiseregning revideres av fylkesmannen og anvises på samme måte som salæret.

For å oppnå en ensartet ordning for sivile saker og straffesaker, og for å forenkle arbeidet så meget som mulig, har dette departement bestemt at salær og reisegodtgjørelse til settedommere i begge slags saker framtidig skal utbetales ved det embete hvor saken har versert, og føres til utgift i dette embetes sportelregnskap.

Framgangsmåten blir i enkelthetene slik:

1. Settedommerens arbeidsoppgave sendes som hittil Justisdepartementet gjennom fylkesmannen, som attesterer oppnevnelsen. Foruten de vanlige opplysninger om det ut-

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

8 febr. førte arbeid, bør arbeidsoppgaven også inneholde nøyaktig opplysning om lengden av mulig reisefravær.

Departementet fastsetter salæret og sender saken tilbake til fylkesmannen.

Fylkesmannen ekspederer saken videre til det dommerembete som etter det foran anførte skal foreta utbetalingen, og underretter samtidig settedommern.

2. Reiseregningene blir framtidig ikke å innsende til departement eller fylke til revisjon eller anvisning, men settedommern sender reiseregningen til det embete hvor saken har versert, og hvor den blir betalt etter vanlig revisjon.

3. Salær og reisegodtgjørelse til settedommere skal føres til utgift i sportelregnskapet og skal i sivile saker konteres i statsregnskapet til utgift for kap. 319, post 4, og i straffesaker til utgift for kap. 320, post 1 (Delinkventfondet). Da sporteljournalen no ikke har noen særskilt rubrikk for posteringer under kap. 319, post 4, blir utgiftene under denne post å føre opp i sporteljournalens rubrikk «Diverse».

Departementets ekspedisjon med salæransettelsen og eventuelt reiseregningen med bilag vedlegges på vanlig måte embedets sportelregnskap for å undergis revisjon av Riksrevisjonen.

8 febr. **Skrivelse *)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hegra herred, Nord-Trøndelag fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

9 febr. **Lov *)** om endring i midlertidig lov av 14 oktober 1943 om tjenesterettigheter for offentlig tjenestemann som utfører frivillig krigstjeneste.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

1.

I midlertidig lov av 14 oktober 1943 om tjenesterettigheter for offentlig tjenestemann som utfører frivillig krigstjeneste skal § 5 lyde:

§ 5. Når tjenestemann tjenstgjør eller har tjenstgjort ved fronten som krigsfrivillig, gis han et tillegg til sin lønns- og tjenestearsiennitet. Tillegget skal svare til 3 ganger tjenestetiden som krigsfrivillig.

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

Tjenestetiden regnes fra han tiltrer som krigsfrivillig til 9 febr. han fratrer. Permisjon til Norge på over 3 måneder i sammenheng skal komme til fradrag hvis ikke særlige forhold tilsier noe annet.

Tillegget beregnes første gang når han har tjenstgjort som krigsfrivillig i 1 år. Dør eller fratrer den krigsfrivillige før han har tjenstgjort i 1 år, beregnes tillegget når han dør eller fratrer. Har han i det første året som krigsfrivillig ikke tjenstgjort ved fronten, beregnes tillegget når han er satt inn ved fronten. Deretter beregnes tillegget med 1 års mellomrom og siste gang når han dør eller fratrer som krigsfrivillig.

Tjenestemann som har tjenstgjort som krigsfrivillig, men ikke ved fronten, gis som regel etter endt tjenstgjøring et tillegg til sin lønns- og tjenesteansiennitet svarende til den tid han har tjenstgjort som krigsfrivillig. Denne paragrafs annet ledd gjelder tilsvarende.

Ansiennitetstillegg etter denne paragraf kommer i tillegg til den ansiennitet som opptjenes etter vanlige regler under tjenstgjøringen som krigsfrivillig; jfr. § 3.

Får tjenestemannen som følge av ansiennitetstillegget større ansiennitet enn nødvendig for å oppnå alderstillegg, regnes det overskytende med ved seinere beregning av nytt alderstillegg.

Bestemmelsene i denne paragrafs første, annet, fjerde og sjette ledd gjelder også tjenestemann som er blitt eller blir ansatt etter endt tjenstgjøring som krigsfrivillig.

II.

Tillegget til lønns- og tjenesteansienniteten fastsettes etter denne lov selv om tjenestemannen er fratrådt den frivillige krigstjeneste før lovens ikrafttreden.

Tjenestemann som er fratrådt den frivillige krigstjeneste før lovens ikrafttreden, skal ha oppgjør for alderstillegg ved etterberegning etter bestemmelsene i loven. Det samme gjelder tjenestemann som etter over 1 års krigstjeneste fortsatt tjenstgjør som krigsfrivillig og er eller har vært satt inn ved fronten.

Forordning.*) (Landbruksdepartementet.)

9 febr.

Forskrifter om tilvirking og omsetning av eddik og eddikessens.

I medhold av lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. av 17 juni 1932 med endring av 28 mai 1942 og Ministerpresidentens vedtak av 27 januar 1944 bestemmes følgende:

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

9 febr. § 1. *Definisjoner.* Med «Eddik» menes i disse forskrifter en oppløsning som inneholder eddiksyre i en mengde under 12 %, men ikke under 4 %, og som for øvrig er tilvirket i samsvar med kravene i forskriftene

a. Ved eddikgjæring i etyllalkohol-oppløsning. Denne vare kalles nedenfor «Gjæringseddik».

b. Ved fortynning med vann av kjemisk framstilt eddiksyre. Denne vare kalles nedenfor «Destillasjonseddik».

Med «Eddikessens» menes i disse forskrifter en oppløsning som inneholder 35 % eddiksyre og som for øvrig er tilvirket i samsvar med kravene i forskriftene ved fortynning med vann av kjemisk framstilt eddiksyre.

§ 2. *Gjæringseddik.* Ved tilvirking for salg eller fordeling av gjæringseddik skal råmaterialene som forgjæres være uklanderlige i hygienisk henséende. Det vann som brukes må tilfredsstille kravene til et godt drikkevann. Sprit som brukes må ikke inneholde metyllalkohol i større mengder enn 20 gr. i literen. Under tilvirkningen kan tilsettes næringsstoffer som er nødvendige for eddikbakteriene.

Gjæringseddik skal være klar og fri for muggsopp og for eddikål som danner synlig bunnfall. Gjæringseddik må ikke inneholde fri mineralsyre, tunge metaller, og ikke andre organiske syrer enn eddiksyre utover de små mengder som stammer fra råmaterialene.

Gjæringseddik skal inneholde minst 50 gr. eddiksyre i literen. Dog kan frukteddik tilvirket ved eddikgjæring av frukt- eller bærhaft uten sukkertilsetning, inneholde ned til 40 gr. eddiksyre i literen.

Gjæringseddik skal omsettes under hovedbetegnelsen eddik eller under følgende hovedbetegnelser (se § 7): Vineddik, drueeddik, fruktvineddik, frukteddik, malteddik eller spriteddik, hvis minst 90 % av råmaterialene som er forgjæret har vært henholdsvis vin, druevin, druesaft, fruktvin, frukt- eller bærhaft, vorter eller fortynnet sprit.

Etiketten på den nærmeste emballasje for gjæringseddik skal inneholde en tilleggsbetegnelse (se § 7) med minst 3 mm høye bokstaver: «Framstilt ved eddikgjæring».

Om merking av varen, se for øvrig §§ 4—7.

§ 3. *Destillasjonseddik.* Den eddiksyre som brukes ved tilvirking for salg eller fordeling må ikke inneholde mer enn 0,5 gr. maursyre i 100 gr. og må for øvrig tilfredsstille renhetskravene til eddiksyre for næringsmiddelbruk. Det vann som brukes må tilfredsstille kravene til et godt drikkevann.

Destillasjonseddik skal være klar. Den må ikke inneholde fri mineralsyre, tunge metaller, empyreumatiske stoffer eller andre forurensninger.

Destillasjonseddik skal omsettes under hovedbetegnelsen eddik (se § 7) og må inneholde minst 50 gr. eddiksyre i literen. 9 febr.

Etiketten på den nærmeste emballasje for destillasjonseddik skal inneholde en tilleggsbetegnelse (se § 7) med minst 3 mm høye bokstaver: «Framstilt av eddiksyre».

Om merking av varen, se for øvrig §§ 5—7.

§ 4. *Eddikblandinger.* Blandinger av gjæringseddik og destillasjonseddik må ikke tilvirkes for salg eller omsettes. I lokaler hvor det tilvirkes gjæringseddik må det ikke finnes kjemisk framstilt eddiksyre.

Hovedbetegnelsen eddik skal også brukes for en vare som er en blanding av de i § 2 nevnte slags gjæringseddik. I en tilleggsbetegnelse kan blandingsforholdet angis.

§ 5. *Tilsetninger til eddik.*

A. Eddik kan tilsettes uten deklarasjon: 1) Sukker, 2) koksalt, 3) sukkerkulør, 4) uttrekk (med eddik eller eddiksyreoppløsning) av alkannarot, 5) stoffer som dannes i minimale mengder ved katadynisering, 6) svovelsyring i en mengde av inntil 200 mgr. SO_2 i literen, 7) for destillasjonseddik dessuten eteriske oljer og essenser for korrigering av smak og aroma.

Det er ikke tillatt ved merking eller i reklame å påberope seg at noen av de ovenfor nevnte tilsetninger er benyttet (om reklame, se for øvrig § 7).

B. Eddik kan tilsettes mot deklarasjon:

1. For gjæringseddik: Uttrekk av aromatiske plantedeler (f. eks. krydder, en bestemt slags fruktsaft) eller eteriske oljer, så varen selv ved fortynning til minste brukstyrke får tydelig preg av det. Varen gis da en tilleggsbetegnelse (med minst 3 mm høye bokstaver) som forklarer hvorfor varen har en bestemt karakter, f. eks.: «Med krydder», «Kryddereddik», «Estragoneddik».

2. For destillasjonseddik: Kunstige smakstoffer (fruktestere og liknende). Varen gis da en tilleggsbetegnelse med minst 3 mm høye bokstaver: «Tilsatt kunstig smakstoff».

Det er forbudt å tilsette eddik alle andre stoffer enn de som er nevnt foran.

§ 6. *Styrken av de vanlige eddikslag.* Tilleggsbetegnelser som bordeddik, eddik til matbruk, husholdningseddik eller liknende kan bare brukes for 5 % eddik som skal inneholde minst 50 gr. og ikke over 55 gr. eddiksyre i literen.

Tilleggsbetegnelser som sylteeddik, eddik til sylting eller

9 febr. liknende kan bare brukes for 7 % eddik som skal inneholde minst 70 gr. og ikke over 75 gr. eddiksyre i literen.

Tilleggsbetegnelser som sterkeddik eller liknende må bare brukes for 12 % eddik som skal inneholde minst 115 gr. og ikke over 125 gr. eddiksyre i literen.

Frukteddik må bare brukes for 4 % eddik som skal inneholde minst 40 gr. og ikke over 45 gr. eddiksyre i literen.

Eddik med et annet innhold av eddiksyre enn i de ovenfor nevnte vanlige eddik-slag må ikke tilvirkes for salg eller omsettes uten særskilt tillatelse fra Landbruksdepartementet.

§ 7. *Merking og reklame.* Etiketten på nærmeste emballasje for eddik skal gi opplysning om:

- a. Varens hovedbetegnelse (f. eks.: Eddik, Spriteddik).
- b. Varens styrke angitt i prosent med nærmeste hele tall, f. eks.: Spriteddik 5 %, svarende til 50 gr. eddiksyre i literen.
- c. Tilvirkerens eller importørens navn og adresse.
- d. De tilleggsbetegnelser som er påbudt i disse forskrifter.

Hovedbetegnelsen og prosentangivelsen må være likt utstyrt og ha tydelig større bokstaver enn i alle andre opplysninger. Bokstavenes størrelse må være minst 6 mm. Hovedbetegnelsen kan inneholde firmanavnet eller et fantasinavn godkjent av Landbruksdepartementet. Andre hovedbetegnelser enn de som er nevnt i disse forskrifter må ikke brukes. Påbudte tilleggsbetegnelser må ha minst 3 mm høye bokstaver og må anbringes like under hovedbetegnelsen.

Importert eddik eller eddikessens skal være merket «Utenlandsk» på et iøynefallende sted og med bokstaver av samme høyde som i hovedbetegnelsen.

Ved merking av og i reklame for eddik er det forbudt å påberope egenskaper som ikke lar seg bevise eller å foreta sammenlikning med egenskaper hos eddik som er tilvirket etter andre prinsipper. (Om forbud mot reklame av ikke deklarerte tilsetninger, se § 5 A.)

Ved merking av og i reklame for eddik må ikke brukes bilder av planter eller frukter eller ord fra planteriket eller ordforbindelser hvori slike ord forekommer på norsk eller fremmed språk med mindre dette gir uttrykk for slike råmaterialer som hovedsakelig har vært forgjæret for å tilvirke gjæringseddik.

§ 8. *Emballasje.* Eddik må bare omsettes til forbrukere i lukket emballasje fra tilvirkeren eller importøren. Dog kan eddik, med tilvirkerens samtykke, tappes på flasker av andre enn tilvirkeren, når tilvirkerens etikett som settes på flasken gir opplysning om navn og adresse på det firma som har ansvaret for tapningen.

§ 9. *Eddikessens*. Eddiksyreoppløsninger som inneholder mellom 350 og 360 gr. eddiksyre i literen skal omsettes under hovedbetegnelsen «Eddikessens 35 %». Eddiksyreoppløsninger med et annet innhold av eddiksyre (over 12 %) må ikke ved forhandling, merking eller reklame utgis for eddik (eller eddikessens) eller på noen som helst annen måte settes i forbindelse med eddik.

Kvaliteten av Eddikessens 35 % fortynnet til 5 % må svare til de krav som ovenfor er stilt til destillasjonseddik.

Eddikessens 35 % skal i detaljsalg bare forhandles på lukkede, graderte sylindriske standardflasker à 0,50 l (originalemballasje).

På etikett for Eddikessens 35 % skal stå:

- a. Varens hovedbetegnelse: «Eddikessens 35 %».
- b. Tilvirkerens navn og adresse.
- c. Flaskens eller emballasjens volum i liter (f. eks. 0,50 l).
- d. «Framstilt av eddiksyre».
- e. Bruksrettledning:

Bordeddik 5 %. Fyll 2 delstreker Eddikessens 35 % i en helflaske og fyll etter med kaldt, kokt vann.

Sylteeddik 7 %. Fyll 3 delstreker Eddikessens 35 % i en helflaske og fyll etter med kaldt, kokt vann.

- f. Øverst eller nederst og med iøynefallende røde bokstaver på lys bunn: «Forsiktig. Må blandes med vann før bruken. Bør oppbevares innlåst».

Ved merking av og i reklame for Eddikessens 35 % gjelder for øvrig de bestemmelser som er angitt i § 7.

§ 10. *Erstatningsmidler for eddik*. En vare som er bestemt eller egnet til å brukes som erstatningsmiddel for eddik, men som ikke tilfredsstiller kravene i disse forskrifter, må ikke forhandles under betegnelsen eddik eller ordsammensetninger hvor ordet eddik forekommer.

Ved merking, forhandling og reklame av erstatningsmidler for eddik må det ikke på noen måte gis skinn av at varen er eddik.

§ 11. *Kontroll*. Enhver som tilvirker eller importerer eddik eller eddikessens må melde dette til Landbruksdepartementet.

Landbruksdepartementet bemyndiger kontrollører til å ta ut prøver til kontroll hos de enkelte tilvirkere og fra importerte varepartier. Omkostningene ved prøvetaking og kontroll av disse prøver bæres av vedkommende tilvirker eller importør.

Landbruksdepartementet bemyndiger kontrollører til å ta ut prøver av eddik eller eddikessens fra lagere og utsalg.

Den som under kontrollvirksomhet får kjennskap til drifts-

- 9 febr. eller forretningsforhold, plikter å bevare taushet om slike forhold for så vidt ikke hans tjenesteplikt krever noe annet. Landbruksdepartementet fastsetter for øvrig hvordan kontrollen skal gjennomføres.

§ 12. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av disse forskrifter eller bestemmelser som treffes i medhold av disse straffes etter lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. av 17 juni 1932 § 4.

§ 13. Landbruksdepartementet kan utferdige nærmere bestemmelser om gjennomføringen av og kontrollen med overholdelsen av forskriftene, og kan i særskilte tilfelle dispensere fra dem.

Denne forordning trer i kraft 1 april 1944.

- 9 febr. Skrivelse fra Trafikkdepartementet om at assistenter ved sesjonene for arbeidstjenesten henføres til 1ste klasse med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket.

- 10 febr. Lov *) om plikt til å gi politiet melding
Nr. 1. om personer som blir innlagt på sykehus m. v.

§ 1. Innehaver (bestyrer) av sykehus, tuberkulosesanatorium, sinnsykeasyl, fødehem eller liknende medisinal anstalt skal føre nøyaktig fortegnelse over alle som innlegges som pasienter i anstalten og gi politiet skriftlig melding herom. Pasientenes legitimasjonsbevis skal oppbevares på den måte som Politidepartementet bestemmer.

§ 2. Politidepartementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 3. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller forskrifter gitt med heimel i den, straffes med bøter eller med fengsel i inntil 3 måneder.

- 10 febr. Lov *) om midlertidig endring av den
Nr. 2. ukentlige fredningstid for laks og sjøaure.

Den ukentlige fredningstid som er fastsatt i lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 20, skal i året 1944 være fra lørdag kl. 18 til mandag kl. 18 for kilenot, lakseverp eller liknende redskaper samt krogarn som er utsatt i sjøen i større avstand enn 1500 meter fra utløp av elv hvori laks går opp.

Herved gjøres ingen endring i bestemmelser om forlenging eller forkorting av den alminnelige ukefredning, fastsatt i medhold av den nevnte lov eller tidligere lover om laks- og sjørrettfiskeriene.

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

Lov*) om forlenget gyldighet av lov om 10 febr. midlertidig tillegg til bestemmelsene om Nr. 3. fordeling av fylkeskatten på herredene av 9 april 1942.

Lov om midlertidig tillegg til bestemmelsene om fordeling av fylkeskatten på herredene av 9 april 1942 skal også gjelde for budsjettåret 1944—45.

Forordning)** (Landbruksdepartementet) om fiske på 10 febr. visse områder ved Gjølanger mølles dam i Fjaler herred, Sogn og Fjordene fylke.

Forordning.)** (Næringsdepartementet.) 11 febr.

Regulering av omsetningen av fiskelever og levergrakse og av produksjon og omsetning av tran.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Uten samtykke av Næringsdepartementet er det forbudt å selge eller på annen måte overdra lever av torsk, sei, hyse, lange og brosme til andre enn trandamperier som er registrert ved Fiskeridirektoratet i henhold til lover av 22 juni 1928 og 26 juni 1929 om kvalitetskontroll med medisintran; jfr. reglement av 4 oktober 1935. Det er forbudt for andre enn slike trandamperier å framstille tran av nevnte sorter lever.

Uten samtykke av Næringsdepartementet er det videre forbudt å selge eller på annen måte overdra lever av håbrann, pigghå, håkjerring, brugde og andre haifisker til andre enn tranprodusenter som har anmeldt sin virksomhet til Fiskeridirektoratet og er registerført av dette. Det er forbudt for andre enn slike produsenter å utvinne tran av lever som her nevnt.

Det er forbudt for tranprodusent å overdra leveren videre.

Forbudet i første og annet ledds første punktum gjelder ikke lever i fisk som i samsvar med de til enhver tid gjeldende bestemmelser selges for levering i usløyet stand til forbruker eller lever som selges sammen med fisken direkte til forbruker. Heller ikke gjelder forbudet salg fra fisker til kjøper som i medhold av andre gjeldende bestemmelser er berettiget eller forpliktet til å kjøpe lever fra fisker.

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

**) Kunngj. 24 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

11 febr. § 2. All lever samt all levergrakse hvorav tran kan utvinnes skal anvendes til framstilling av tran, med mindre Næringsdepartementet annerledes bestemmer.

Levergrakse hvorav tran ved regulær tranproduksjon ikke ytterligere kan utvinnes, skal tas i forvaring og frambyes til salg til de kjøpere som er godkjent av Næringsdepartementet eller av den dette bemyndiger.

Fiskeridirektøren avgjør i tvilstilfelle hva som skal regnes som levergrakse og om graksen går inn under bestemmelsen i første eller annet ledd, og kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd.

Levergrakse som leveres i henhold til bestemmelsen i annet ledd skal betales i samsvar med gjeldende prisreguleringsbestemmelser.

§ 3. Det er forbudt for tranprodusenter å selge eller på annen måte overdra medisintran (herunder også tran av lange og brosme) til andre enn Næringsdepartementets avdeling for proviantering og rasjonering eller den avdelingen bestemmer.

Tranprodusentene plikter å tilby sin ukeproduksjon av medisintran i uklaret stand innen utgangen av den etterfølgende uke. Avdelingen for proviantering og rasjonering plikter å foranledige avtatt all medisintran som tilbys for salg innen den fastsatte frist. Avtaksplikten bortfaller dersom skipning fra produksjonstedet ikke har funnet sted innen 2 måneder etter at salgstilbudet ble godtatt, og dette ikke kan legges kjøperen til last.

For omsetning og bruk av annen tran enn medisintran gjelder bestemmelsene i forordning om sjødyroljer av 12 august 1941.

§ 4. Kjøp eller erverv på annen måte av lever, levergrakse og tran i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning er forbudt.

Det er også forbudt å overdra videre og å erverve slike varer som er omsatt i strid med forannevnte bestemmelser.

§ 5. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra forordningen og gi utfyllende bestemmelser, derunder forskrifter om videreforhandling og bruk av medisintran.

§ 6. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 7. Forordning av 22 februar 1941 om regulering av omsetningen av visse sorter fiskelever og av produksjonen

og omsetningen av medisntran med tilleggsforordning av 23 mai 1941 oppheves. Bestemmelser gitt i medhold av nevnte forordninger gjelder fortsatt inntil annet bestemmes etter nærværende forordning.

Forordning av 15 desember 1943 om alminnelig regulering av omsetning m. v. av fisk og fiskeprodukter kommer ikke til anvendelse for de produkter som er omhandlet i denne forordning.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 11 febr. «Fondet til beste for vanføre i Øvre Eiker herred», opprettet ved lærer Halvor Olsens enke Anne Matheas testament av 23 august 1941 og datteren Marie Olsens testament av 11 august 1941.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 11 febr. «Nora Nilsens legat» til verdige trengende enker og ugifte damer hjemmehørende i Strømsgodset eller Drammen og som ikke nyter offentlig forsorgsunderstøttelse, opprettet ved testament av 9 mai 1935.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 11 febr.

Salg av fast eiendom fra dødsboer.

I dette departements rundskrivelse av 27 august 1941 om prisbestemmelsenes anvendelse ved auksjonsalg og på skifte uttales blant annet:

«Prisbestemmelsene for faste eiendommer i Prisdirektoratets kunngjøring av 8 oktober 1940 gjelder også når skifteretten foretar salg på et dødsbos vegne.

Hvor flere byr den høyeste lovlige pris for eiendommen og loddeierne ikke er enige om, hvilket bud skal antas er det skifteretten som har bestemmelsen. Denne bør treffes slik at enhver mistanke om at skifteretten begunstiger noen enkelt av loddeierne blir utelukket. Er det flere loddeiere om budet bør derfor eiendommen i alminnelighet enten selges til en utenforstående byder, eller det bør foretas loddtrekning mellom loddeierne. Den siste framgangsmåte vil som oftest være å foretrekke.»

Så vel fra Landbruksdepartementet som fra annet landbruksinteressert hold har dette departement mottatt henvel- delser hvori det blant annet pekes på at det praktisk talt all- tid blir foretatt loddtrekning når flere arvinger byr den høyeste levlige pris for eiendommen, samtidig som det framholdes at dette er en meget uheldig måte for å avgjøre hvem et dødsbos landeiendom skal selges til, i det det da er helt vilkårlig hvem som får eiendommen, slik at det i mange tilfelle kan fore- komme at eiendommen blir overdratt til en person som mangler de nødvendige faglige egenskaper for å drive den på forsvarlig

11 febr. vis eller som på annen måte må anses uskikket til å bruke den, mens det rette burde være at eiendommen blir solgt til den av arvingene som anses best skikket til å drive den.

Dette departement er i det vesentlige enig i dette. Den foran gjengitte uttalelse fra rundskrivelsen av 27 august 1941 om at det — når arvingene ikke er enige om hvilket bud skal antas — «i alminnelighet» bør foretas loddtrekning, gir ikke et helt riktig uttrykk for departementets oppfatning. Departementet finner derfor å burde gjøre en del supplerende bemerkninger:

Når arvingene ikke er enige om hvem eiendommen skal selges til, har skifteretten avgjørelsen, jfr. skiftelovens § 52, annet ledd, og § 61, og den har full adgang til å bestemme hvem av arvingene som skal få overta eiendommen. Denne adgang bør skifteretten også nytte i alle tilfelle hvor det foreligger særlige omstendigheter som taler for at en av arvingene bør ha fortrinnet til å overta eiendommen. Dette gjelder ikke bare ved salg av jordbrukseiendommer, men også ved salg av andre faste eiendommer.

Slike særlige omstendigheter som antas å burde tillegges vekt ved avgjørelsen av hvem som bør ha eiendommen vil f. eks. kunne være:

- at en av arvingene faktisk har drevet eller arbeidet på eiendommen i lengre tid,

- at en hjemmeværende datter har bodd på eiendommen i mange år og pleid sine foreldre,

- at en arving anses vesentlig bedre skikket enn de andre til å drive eiendommen,

- at en arving som akter å drive gården selv, ikke har noen jordbrukseiendom, mens de øvrige har hver sin gård.

Oppregningen er selvsagt ikke uttømmende. Skifteretten må i hvert enkelt tilfelle foreta en samlet vurdering av omstendighetene. Herunder vil skifteretten naturligvis ha anledning til å innhente nærmere opplysninger som den finner ønskelige som grunnlag for avgjørelsen, og eventuelt fagkyndig uttalelse om en arving kan anses skikket til å drive eiendommen på rasjonell og samfunnsnyttig måte. Spesielt kan det være hensiktsmessig å innhente jordstyrets uttalelse.

Bare i tilfelle hvor det ikke foreligger særlige omstendigheter som skifteretten finner å kunne legge avgjørende vekt på ved spørsmålets avgjørelse, bør det foretas loddtrekning mellom arvingene. Å selge eiendommen til utenforstående kan det i tilfelle som de omhandlete, vanskelig tenkes å oppstå spørsmål om.

Loddtrekningen bør foretas i skiftesamling som alle lodd-eierne er varslet til.

Det er overlatt til skifteretten å treffe de nærmere bestemmelser om hvorledes loddtrekningen skal foretas. — Hvis det etter omstendighetene ikke finnes rimelig å la alle arvingene delta i loddtrekningen, antas det ikke å være noe til hinder for at skifteretten bestemmer at loddtrekningen bare skal omfatte en gruppe av arvingene eller at en enkelt eller noen av arvingene skal utelukkes. Om dette bør det dog bare bli spørsmål i unntakstilfelle.

Hvis eiendommen selges ved nødvendig auksjon, får reglene om auksjon i tvangsfullbyrdelsesloven tilsvarende anvendelse; jfr. lov om offentlige auksjoner og lisitasjoner av 14 august 1918 § 1. Etter tvangsfullbyrdelseslovens § 143, annet ledd, vil i slike tilfelle eventuell loddtrekning måtte omfatte alle som har budt høyeste lovlige pris; jfr. nærmere herom rundskrivelsen av 27 august 1941.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om regulering av byggevedtekter for Løten bygningsdistrikt i Løten herred, Hedmark fylke.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om endring av vedtekt til bygningslovens § 57, a 1, for Steinkjer.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at bygningsloven av 22 februar 1924 og brannloven av 15 august 1908 gjøres gjeldende for Borkenes i Kvæfjord herred, Troms fylke, innenfor visse grenser.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om endringer i bruksreglene av 4 april 1939 for Bjerke bygdeallmenning i Nannestad.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Hen herred, Møre og Romsdal fylke.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Malangen herred, Troms fylke.

Skrivelse **) fra Innenriksdepartementet om at bygningsloven av 22 februar 1924 og brannloven av 15 august 1908 gjøres gjeldende for et strøk av Botne herred, Vestfold fylke.

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

**) Kunngj. 24 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

15 febr. **Forordning.*)** (Næringsdepartementet.)

Endring av forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. av 23 desember 1940; jfr. forordning av 8 november 1941.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

I forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. av 23 desember 1940, jfr. forordning av 8 november 1941, gjøres følgende endringer:

I.

I § 2, tredje ledd, tilføyes som nytt punkt:

c) bekledningsgjenstander forarbeidet av vevde papirstoffer og skotøy med overdel av papirstrie og såler av andre materialer enn dem som er nevnt under a).

II.

§ 4 skal lyde:

Det er forbudt for forbruker å kjøpe eller på annen måte erverve varer som omfattes av denne forordning, i strid med forbudet i §§ 2 og 3.

15 febr. **Forordning *)** (Landbruksdepartementet) om årsfredningen for laks- og sjøaurefisket i Namdal fiskeridistrikt, Nord-Trøndelag fylke.

15 febr. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet, hvorved det etter § 1 i landkommuneloven bestemmes at parsellen Tøge, som er felles beitemark på fastlandet for brukerne av gårdsnummer 41 i Finnøy, blir ført over fra Finnøy herred til Strand herred, Rogaland fylke, fra 1 juli 1944.

15 febr. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet, hvorved det etter § 1 i landkommuneloven bestemmes at eiendommen Holterheim, gnr. 88 bnr. 5, i Bru blir ført over fra Bru herred til Eikefjord herred, Sogn og Fjordane fylke, fra 1 juli 1944.

De personer som har heimstadsrett i Bru, skal ha heimstadsrett i Eikefjord fra overføringsdagen, dersom de har eller — i tilfelle fravær — seinest har hatt fast bopel i den del av Bru herred som blir ført over til Eikefjord.

16 febr. **Skrivelse *)** fra Innenriksdepartementet om at bygningsloven av 22 februar 1924 gjøres gjeldende for en del av Stryn herred, Sogn og Fjordane fylke.

*) Kunngj. 24 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

Lov*) om tillegg til veglovgivningen. 17 febr.

Nr. 1.

§ 1. Når hensynet til trafikksikkerheten på offentlig veg (gate) eller til framtidig utvidelse av slik veg (gate) krever det, kan Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt, så vel på landet som i byene pålegge eier eller bruker av eiendom å rydde og/eller holde sin tomt ryddet på nærmere fastsatt måte, når eiendommen ligger i nærheten av vegkryss (gatekryss) eller kurve. Det kan likevel ikke gis pålegg om å fjerne eller nekte oppført bygning eller del av bygning. Heller ikke kan det uten samtykke fra vedkommende skogmester gis pålegg om snauing av større sammenhengende areal skog enn 1 dekar. Innhegning langs veg kan kreves utført eller forandret slik at oversikten i kryss og kurver sikres. Like med vegkryss (gatekryss) regnes kryss mellom veg og jernbane eller sporveg.

Pålegg som er gitt av underordnet myndighet, kan ankes inn for Trafikkdepartementet. Vedtak av skogmester kan påklages etter reglene i forordning om skogoppsynet av 2 mai 1941 § 8.

§ 2. For skade som pålegg i henhold til § 1 volder og for det band som blir pålagt den faste eiendom, svares erstatning som i mangel av minnelig overenskomst fastsettes ved skjønn. Når pålegget går ut på at tomt i framtiden skal holdes ryddet eller at innhegning skal holdes i foreskrevet stand, fastsettes erstatningen etter vegvesenets valg til en sum en gang for alle eller en årlig avgift. Avgiften utbetales etter-skuddsvis ved utgangen av hvert kalenderår fra det tidspunkt som fastsettes ved overenskomst eller skjønn.

Skjønn etter denne lov avgis på landet av lensmannen med to skjønnsmenn etter reglene i lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917 og i byene i samsvar med reglene i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, kapittel VI.

§ 3. Pålegg om å ryddiggjøre eiendom eller utføre eller forandre innhegning som blir gitt med heimel i § 1, må etterkommes innen utløpet av en frist som fastsettes ved overenskomst eller skjønn. Oversittes fristen uten at pålegget er oppfylt eller unnlater eier eller bruker å holde tomt eller innhegning i foreskrevet stand, kan arbeidet utføres av vegvesenet for vedkommendes regning. Omkostningene ved arbeidet kan drives inn ved utpanting.

*) Kunngj. 24 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

17 febr. **Lov*)** inneholdende visse særregler for
Nr. 2. beskatningen 1944—45 av rederier, fangst-
 selskaper, sjøfolk, fangstfolk og andre
 skattepliktige som har formue eller inn-
 tekt i utlandet.

§ 1. Ved likningen 1944—45 anvendes de særlige regler
 i denne lov ved siden av den øvrige skattelovgivning.

§ 2. Skip i utenriks fart, andre formuesgjenstander i ut-
 landet og krav på skyldnere i utlandet tas ikke med ved an-
 settelsen av formuen, når den skattepliktige på grunn av krigs-
 forholdene ikke hadde rådighet over midlene på det tidspunkt
 som legges til grunn ved formuesansettelsen.

Pantegjeld og annen gjeld som knytter seg til formue
 som nevnt i første ledd kommer ikke til fradrag ved likningen.

Bestemmelsene i denne paragraf får ikke anvendelse på
 skip som er rekvirert til bruk (tvangsbefraktet) av tyske
 myndigheter.

§ 3. Inntekt av skip i utenriks fart, herunder skip som
 nyttes til fiske og fangst på havet, inntekt av andre formues-
 gjenstander i utlandet og av krav på skyldnere i utlandet tas
 ikke med ved ansettelsen av inntekten når den skattepliktige
 på grunn av krigsforholdene ikke har fått rådighet over inn-
 tektssbeløpene.

Utgifter som knytter seg til inntekt som nevnt i første
 ledd, herunder hyretrekk, trygdepremier, avskrivninger, av-
 setninger til klassifikasjons- og kjelefond, kommer ikke til fra-
 drag ved likningen. For gjeldsrenter gis bare fradrag når de er
 utredet av midler som den skattepliktige hadde rådighet over.

Bestemmelsene i denne paragraf får ikke anvendelse på
 inntekt av skip som er rekvirert til bruk (tvangsbefraktet)
 av tyske myndigheter.

§ 4. Ved inntektslikningen av rederier og fangstselska-
 per foretas ikke gjennomsnittsberegning når rederiet eller
 fangstselskapet har fått inntekten i 1941 eller avvikende regn-
 skapsår ansatt på den måte som er foreskrevet i § 3, første
 ledds første punktum, jfr. annet og tredje ledd, i lov av 11
 juni 1942 inneholdende visse særregler for beskatningen 1942
 —43 av rederier, fangstselskaper, sjøfolk, fangstfolk m. v.
 For rederier og fangstselskaper som har fått inntekt i 1941
 eller avvikende regnskapsår av ett eller flere skip ansatt etter
 § 3, første ledds annet punktum, jfr. annet og tredje ledd,
 i den nevnte lov, tas inntekt ansatt på denne måte ikke med
 ved gjennomsnittsberegningen.

§ 5. Ved ansettelsen av inntekt for sjøfolk og andre per-
 soner som 1 januar 1944 oppholdt seg utenfor landet under

*) Kunngj. 24 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

omstendigheter som gjør det sannsynlig at de ikke har for- 17 febr.
bindelse med Norge, medtas ikke arbeidsinntekt (hyre, part, Nr. 2.
lønn og liknende) som ikke har kunnet heves her i landet.

Forskriftene i denne paragraf gjelder ikke skattepliktige
som er vendt hjem på det tidspunkt da likningen, eventuelt
klagebehandlingen, foretas. For disse skattepliktige skal inn-
tekten ansettes etter reglene i de alminnelige skattelover.
Midlertidig lov av 23 april 1942 om skattefrihet for norske
sjøfolks krigsrisikotillegg kommer ikke til anvendelse når til-
legget er opptjent under fart med skip som ikke disponeres
fra Norge.

§ 6. De avgjørelser som likningsmyndighetene treffer
etter §§ 2—5 ovenfor anses som foreløpige. Det vil seinere
blir fastsatt

- 1) når endelig likning blir å foreta,
- 2) hvorledes det skal gås fram ved den endelige likning av
formue og inntekt som omhandlet i denne lov og
- 3) bestemmelser om forfallstiden for de skatter som blir ut-
liknet ved den endelige likning.

§ 7. I den utstrekning forholdene gjør det mulig skal
den skattepliktige eller den som opptrer på hans vegne her
i landet sende inn selvangivelse, gjenpart av årsoppgjør og
andre oppgaver til likningsmyndighetene i samhøve med for-
skriftene i skattelovene av 18 august 1911 med tilleggslover.
Den skattepliktige eller den som opptrer på hans vegne her
i landet skal på forlangende gi nøyaktigst mulige opplys-
ninger om forhold som får betydning ved gjennomføringen av
forskriftene i denne lov.

Bestemmelsene i landskattelovens § 118, byskattelovens
§ 110, får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Det som er bestemt i denne lov gjelder også ved
utlikning av avgift til Arbeiderfondet.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at brann- 17 febr.
loven av 15 august 1908 gjøres gjeldende for Førde byg-
ningsdistrikt, Sogn og Fjordane fylke.

Forordning. **) (Politidepartementet.)

18 febr.

Forskrifter til utfylling og gjennomføring
av lov om plikt til å gi politiet melding
om personer som blir innlagt på
sykehus m. v.

I medhold av lov av 10 februar 1944 om plikt til å gi
politiet melding om personer som blir innlagt på sykehus m. v.
bestemmes:

*) Kunngj. 24 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

**) Kunngj. 2 mars i Lovtid. 1 nr. 7.

18 febr. § 1. Ved innleggelse av pasienter over 15 år på sykehus, tuberkulosesanatorium, sinnsykeasy, fødehjem eller liknende medisinal anstalt, plikter den ansvarlige leder for vedkommende anstalt å sørge for at det fylles ut et kontrollskjema A — fastsatt av Politidepartementet — for hver pasient med opplysning om personalia, tidspunkt for innleggelsen og oppholdets antatte varighet.

Samtidig skal pasienten avlevere sitt legitimasjonsbevis i sykehusets varetekt, hvor det blir å oppbevare så lenge pasienten befinner seg der.

§ 2. Ved utskrivning av pasienter som ovenfor nevnt, påligger det likeledes den ansvarlige leder av vedkommende anstalt å sørge for at det fylles ut et kontrollskjema B — fastsatt av Politidepartementet — for hver enkelt pasient med opplysning om personalia, tidspunkt for utskrivningen og innleggelsen.

§ 3. De utfylte kontrollskjemaer skal straks sendes det stedlige politi (politimester, lensmann) og seinest 12 timer etter innleggelsen eller utskrivningen.

§ 4. Anstalten plikter å føre fortegnelse over innlagte pasienter med angivelse av personalia, samt når vedkommende er innlagt og utskrevet fra anstalten.

Politiet har til enhver tid rett til å kreve forevist den i første ledd nevnte fortegnelse, og til å kontrollere hvorvidt der ved anstalten er innlagt pasienter som ikke forefinnes i fortegnelsen.

§ 5. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forordning straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder.

18 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Distriktslæge Ridderseths fond til understøttelse av syke i Røros herredene (Røros, Røros landsokn, Brekken og Glåmos)», opprettet ved testament av 17 september 1940.

18 febr. **Skriv** frå Innenriksdepartementet, der det etter § 1 i landkommunelova vert fastsett at den kommunale inndelingsgrensa mellom Vegårshei og Åmli herader, Aust-Agder fylke, skal gå slik, skildra frå nord til sør:

Grensa tek til i Nissedal grense i grenserøys på Bjørkeholtslåttheia* og går mot sørvest over Bjørkeholtslåt-tjernet*, Svensjeslåttheia*, Krokeslåtten*, Forslåt-tjernet* (Langtj.) og Svarttjern til Morepfjellet, 377 m o. h. Her bøyger grensa noko meir i sør og går til grensestein på Vrangemyrnuten*, vidare enno noko meir i sør til bekken mellom øvre og nedre

Skålvatn og går over grensestein i austre hallet på Bjørke- 18 febr.
lundheia til ein odde i Hellersvatnet, vidare over dette og noko
nær med same lei over Vålevassknuten til ei lita myr aust
for Steinsvatnet. Her bøyger grensa mot sør-søraust, går over
knatten 274 m o. h. austlegst på Ufsheia, over haugane 212
vest for Holmetjernene og Eikåstjernene, haugen 283 nord-
aust for garden Gjerustad til grensestein 287 m o. h. i lia sør-
aust for Gjerustad og vidare til grensestein på Jerpåsen,
412 m o. h. Herfra går grensa noko meir i søraust til Bytings-
knatten 518, vidare mot nordaust til grensestein i søkket aust
for Hovdefjellet, herfra austover til grensestein på haugen
449 m o. h. aust for Krokmyr og derfra vel 200 m mot nord-
aust til grensestein nær det vesle tjernet 418. Her bøyger
grensa mot søraust, går over fleire grensesteinar til grense-
stein 374 i sørhallet av Skipsknatten, går so mot nordaust til
grensestein 361 m o. h. på haugen sørvest for Dalstjernet og
vidare noko meir i aust over ei lita tjørn til Rustheia. Herfra
går grensa mot søraust til skaret i søraustsida av Mosberg-
fjellet, bøyger her noko meir mot sør, går aust om Selåsvatn
jernbanestasjon og ut i vestre del av Selåsvatnet, vidare vest-
over gjennom vatnet og etter bekken opp til nordaustre del
av Grimelandsvatnet. Her bøyger grensa mot søraust, går over
grensetre sørvestlegst på Skålbergfjellet og over søre del
av Bjørnåsen til søkket vest for Våjemyrene der Holt herad
støyter imot. Dei her nemnde namn og høgdetal som ikkje
er merkte med*, står på originalkarta til gradteigskart E. 38
vest, Åmli og på originalkart 5 D, mil 10.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at bygnings- 18 febr.
loven av 22 februar 1924 og brannloven av 15 august 1908
gjøres gjeldende for Eggesbønes i Herøy herred, Møre
og Romsdal fylke.

Forordning. **) (Innenriksdepartementet.) 19 febr.
Forskrifter til utfylling og gjennomføring
av midlertidig lov av 14 oktober 1943 med
senere endringer og tilføyelser om tjene-
sterettigheter for offentlig tjenestemann
som utfører frivillig krigstjeneste.

(Fastsatt i medhold av ovennevnte lovs § 9.)

§ 1. Tjenestemann som er ansatt i bistilling i stat, by-,
herreds- eller fylkeskommune eller i hel- eller halvoffentlig
institusjon som forvaltningsmessig hører under stat eller kom-

*) Kunngj. 2 mars i Lovtid. 1 nr. 7.

**) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

19 febr. mune, skal ha rettigheter etter loven av 14 oktober 1943 og etter forskrifter utferdiget i henhold til denne, hvis ikke annet framgår av bestemmelsene.

Det samme gjelder tjenestemann som er midlertidig ansatt i stilling som omhandlet i lovens § 1, første ledd, med mindre vedkommende bare er ansatt for en bestemt tid.

§ 2. Den tid som nødvendig går med til reise for å tiltre krigstjenesten og til tilbakereisen etter fratreden, regnes som tjenstgjøring som krigsfrivillig i forhold til lovens §§ 2—4.

Frivillig tjeneste i den tyske tekniske nødhjelp utenfor Norge under den no pågående krig regnes som krigstjeneste. Det samme gjelder tjeneste under krigen som sykepleierske ved den tyske forsvarsmakt utenfor Norge samt for øvrig i den utstrekning Innenriksdepartementet nærmere bestemmer.

§ 3. Tjenestemann som vil utføre frivillig krigstjeneste, må melde seg under forbehold av at han får tjenestefrihet i sin sivile stilling. Han skal straks varsle sin foresatte om at han har meldt seg, men skal først søke tjenestefrihet når han er godkjent som krigsfrivillig. Tjenestemann i Arbeidstjenesten kan dog ikke melde seg direkte til frivillig krigstjeneste, men må sende meldingen herom til sin foresatte i Arbeidstjenesten.

Når tjenestemannen er fratrådt som krigsfrivillig, skal han straks gi melding om dette til sin sivile foresatte (foresatte i Arbeidstjenesten). Militær tjenestemann som oppebærer frilønn, gir melding til Innenriksdepartementet. Det samme gjelder tjenestemann hvis sivile stilling er opphevet.

Hjemvendt krigsfrivillig som omhandlet i lovens § 4, første ledd, og som benytter seg av sine rettigheter etter denne bestemmelse, plikter å underrette vedkommende kassebetjent (lønnsutbetaler) om lønn som han mottar i annen offentlig eller privat stilling. Kassebetjenten (lønnsutbetaleren) sender straks meldingen til Innenriksdepartementet. Han plikter også å underrette Innenriksdepartementet dersom han på annen måte får kjennskap til at tjenestemann som nevnt mottar lønn i annen offentlig eller privat stilling.

§ 4. Som lønn etter lovens § 2, annet ledd, regnes også tillegg etter forordning om lønnsregulering for de offentlige tjenestemenn av 20 desember 1941 § 8, barnetillegg og personlige tillegg ifølge forskrifter etter nevnte forordnings § 12. Personlige tillegg medregnes bare for det antall timer som inngår i den ordinære arbeidstid. Etter nærmere bestemmelse av Innenriksdepartementet kan medregnes mulige andre tillegg som bør anses som en del av vedkommendes faste lønn, f. eks. feriegodtgjørelse og fast fortjeneste på akkordarbeid.

Ekstratillegg som bortfaller ved fraflytting, tillegg for 19 febr. et bestemt arbeid som ikke utbetales under sykdom, ferie og liknende, overskudd på skyss- og kostgodtgjørelse under tjenestereiser og uniformsgodtgjørelse regnes ikke som lønn.

Økonomiske fordeler som ikke svares i penger, skal fortsatt ytes. Innenriksdepartementet kan bestemme at ytelsen skal omsettes i penger etter takst som dette fastsetter. Når nye opplysninger eller endrete forhold gjør det rimelig, kan Innenriksdepartementet endre taksten. Består ytelsen i fritt hus som av tjenstlige grunner må disponeres på annen måte, skal i alminnelighet ytelsen ikke omsettes i penger, men tjenstemannens husstand så vidt mulig skaffes bolig av samme kvalitet og på samme vilkår som før.

Ved beregningen av lønnen medregnes også lønnsmessige fordeler som skyldes forandringer ved stillingen mens tjenstemannen er krigsfrivillig.

§ 5. Når tjenstemannen dør under tjenesten som krigsfrivillig skal lønnen (jfr. § 2, annet ledd i loven) fortsatt utbetales som tidligere inntil 1 måned etter at en av hans pårørende har mottatt den offisielle underretning om dødsfallet. Fylkesmannen plikter å undersøke om avdød krigsfrivillig var tjenstemann, og skal i tilfelle straks underrette tjenstemannens sivile foresatte (foresatte i Arbeidstjenesten) om dødsfallet samt om når fylkesføreren eller noen på hans vegne har underrettet avdødes pårørende. Var avdød militær tjenstemann som oppebar frilønn eller var hans sivile stilling opphevet, sender fylkesmannen underretningen til Innenriksdepartementet. Den myndighet som mottar fylkesmannens underretning sender den straks videre til den som anviser vedkommende tjenstemanns lønn.

Etterlater tjenstemannen seg noen som har rett til pensjon etter ham, skal vedkommende fagdepartement påse at det så vidt mulig ikke blir mer enn 1 måneds opphold mellom siste utbetaling av lønn og første utbetaling av pensjon. Det samme gjelder fylkesmannen for kommunale tjenstemenn og vedkommende institusjons sjef for stillinger som ikke hører under noe departement.

§ 6. Så snart tjenstemannen har tiltrådt krigstjenesten, skal vedkommende fagdepartement innhente oppgave hos vedkommende tyske myndighet over den godtgjørelse tjenstemannen vil få av den tyske stat. For kommunale tjenstemenn innhentes oppgaven av fylkesmannen. Hører stillingen for øvrig ikke under noe departement, innhenter sjefen for vedkommende institusjon oppgaven.

For tjenstemenn som får sin lønn utbetalt ved Finansdepartementets foranstaltning, skal vedkommende fagdeparte-

19 febr. ment gi Finansdepartementet underretning om hvilket beløp skal gå til fradrag i den krigsfrivilliges lønn i offentlig stilling. Legitimasjon for beløpet skal sendes med. For de øvrige statstjenestemenn gir den anvisende myndighet vedkommende kassekontor underretning bilagt med legitimasjon for det beløp som skal gå til fradrag. For kommunale tjenestemenn sender fylkesmannen underretning til kommunen om fradragsbeløpet. For andre tjenestemenn underretter institusjonens sjef vedkommende kassekontor.

Tjenestemannen har plikt til omgående å underrette sin sivile foresatte (foresatte i Arbeidstjenesten) om alle endringer i sin krigslønn og i tilfelle i familieunderhold. Hvis han er militær tjenestemann som oppebærer frilønn eller er hans stilling opphevet, sendes underretningen til Innenriksdepartementet. Den myndighet som mottar underretningen, sender den straks videre til den som anviser vedkommendes lønn.

§ 7. Tjenestemannens tilgodehavende utbetales av den som tidligere har utbetalt lønnen.

Har tjenestemannen ikke bestemt noe om hvem som skal disponere hans tilgodehavende, skal dette settes inn på særkonto i sparebank på hans hjemsted. Dog har hjemmeværende hustru som ikke selv forsørger seg og barna, i dette tilfelle rett til å kreve inntil to tredjedeler av beløpet.

§ 8. Tillegg til tjenestemannens lønns- og tjenesteanseennitet beregnes av Innenriksdepartementet etter innstilling fra vedkommende fagdepartement. For kommunale tjenestemenn gir fylkesmannen innstillingen. Hører for øvrig stillingen ikke under noe departement, innstiller sjefen for vedkommende institusjon.

Innstillingen skal angi den dag tjenestemannen tiltrådte og den dag han fratrådte som krigsfrivillig, om han har tjenstgjort ved fronten samt om han har hatt permisjon til Norge og i tilfelle permisjonens varighet.

Opplysning om utført fronttjeneste skal legitimeres ved bevitnelse fra vedkommende militære avdeling. Som legitimasjon godtas også bevis for mottatt utmerkelsestegn fra fronttjenesten som Jernkorset, Østfrontmedaljen m. v. Kan slikt bevis ikke skaffes, godtas bevitnelse fra annen norsk krigsfrivillig som godtgjør å ha mottatt utmerkelsestegn fra fronttjenesten og som har tjenstgjort ved samme avdeling.

For sykepleiersker må det også nærmere legitimeres at tjenesten er av den art, at den regnes som frivillig krigstjeneste.

Frivillig som har tjenstgjort ved den tyske tekniske nødhjelp, må legitimere å ha gjort tjeneste utenfor Norge og tiden for denne tjeneste.

Innenriksdepartementet kan pålegge innstillingsmyndig- 19 febr.
heten å skaffe nærmere opplysninger og legitimasjoner.

Avgjørelsen av hvorvidt krigsfrivillig som ikke har tjenstgjort ved fronten, skal gis ansiennitetstillegg, treffer Innenriksdepartementet ut fra en vurdering av den krigsfrivilliges innsats og forhold.

§ 9. Tjenestemann som er vendt hjem fra tjenesten som krigsfrivillig, kan tilstås rekreasjonsferie på inntil 2 måneder med full lønn. Avgjørelsen treffes av vedkommende fagdepartement eller den det gir fullmakt. Fylkesmannen eller den han gir fullmakt, treffer avgjørelsen for så vidt angår kommunale tjenestemenn. Hører stillingen for øvrig ikke under noe departement, treffes den av sjefen for vedkommende institusjon eller den han gir fullmakt.

§ 10. Tjenestemann som etter endt krigstjeneste ikke kan tiltre sin tidligere stilling som følge av skade eller sykdom pådratt under krigstjenesten, har fullt ut lønn- og tjensterettigheter i stillingen inntil vedkommende myndighet har truffet ordning med pensjonering eller overføring til annen tjeneste som han kan overta.

Forordning.*) (Næringsdepartementet.)

19 febr.

Midlertidige innskrenkninger i adgangen til gjeldsforfølgning overfor skyldnere hvis bedrift stanses eller innskrenkes.

Med heimel i lov nr. 2 av 25 februar 1943 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats bestemmes:

§ 1. Når bedrift eller virksomhet stanses eller innskrenkes i medhold av lovgivningen om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats, kan Næringsdepartementet eller den det gir fullmakt etter søknad beslutte for et tidsrom av inntil 1 år at innehaverens bo ikke kan tas under konkursbehandling etter begjæring av en fordringshaver og at tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullføring som er ledd i gjeldsinndrivning, herunder også utlevering etter loven om kjøp på avbetaling, ikke kan fremmes mot ham. Beslutningen er ikke til hinder for inndrivning ved trekk i lønn m. v. etter derom gjeldende bestemmelser. Etter søknad kan den i første punktum nevnte frist forlenges med inntil 1 år.

Beslutning i henhold til første ledd kan bare treffes såframt det finnes sannsynlig at skyldnerens økonomiske van-

*) Kunngj. 2 mars i Lovtid. 1 nr. 7.

19 febr. skeligheter i det vesentlige skyldes stansen eller innskrenkningen.

Departementet eller den det gir fullmakt kan beslutte at fristen skal løpe ut før det fastsatte tidspunkt, såframt nye opplysninger eller endrete forhold skulde tilsi dette.

Mens søknaden er under behandling kan framsatt begjæring om åpning av konkurs eller om tvangsfullføring som foran nevnt ikke fremmes. Dette gjelder dog ikke begjæring om utlegg, avsetning, utpanting eller arrest.

§ 2. Beslutning i henhold til § 1 lar departementet eller den som treffer beslutning etter § 1 i følge fullmakt på skyldnerens bekostning innrykke i Offentlige kunngjøringer og i et på stedet alminnelig lest blad. Den i henhold til § 4 oppnevnte tilsynsmann skal dessuten i anbefalt brev sende meddelelse om beslutningen til samtlige kjente fordringshavere.

§ 3. Så lenge beslutning i henhold til § 1 er i kraft, løper ikke de frister som er fastsatt i konkurslovens §§ 42—46. Fristene regnes for å ha opphørt å løpe fra det tidspunkt da skyldnerens søknad kom inn til departementet eller den det har gitt fullmakt i henhold til § 1.

§ 4. Når departementet eller den det har gitt fullmakt treffer beslutning i henhold til § 1, skal det samtidig oppnevnes en person til å føre tilsyn med skyldnerens økonomiske forhold etter departementets nærmere bestemmelser. Skyldneren fortsetter dog selv å forestå sine anliggender. Når forholdene tilsier det, kan det oppnevnes særskilt revisor samt medhjelper for tilsynsmannen.

Skyldneren må ikke uten tilsynsmannens skriftlige samtykke stifte ny gjeld, foreta pantsettelse, overdra eller leie bort fast eiendom.

Forfalt gjeld som har fortrinnsrett eller er sikret ved pant, kan betales. Annen gjeld må ikke betales hvis den er stiftet før beslutningen i henhold til § 1 ble truffet. Dette gjelder dog ikke underholdsbidrag som forfaller etter dette tidspunkt. Forfalne veksler og gjeldsbrev kan fornyes såframt det skjer uten utlegg for skyldneren.

Tilsynsmannen tar i forvaring alle midler som ikke nødvendig må has i kasse til dekning av utgifter.

Finner tilsynsmannen at boet er utsatt for å forringes eller at skyldneren foretar noen forføyning i strid med denne paragraf, eller at det er grunn til mistanke om noe mislig i skyldnerens økonomiske forhold, skal han straks underrette departementet eller den som har oppnevnt ham etter fullmakt.

§ 5. Foretar skyldneren uten samtykke av tilsynsmannen noen forføyning som nevnt i § 4, 2 ledd, er denne ikke av den grunn ugyldig overfor tredjemann. Blir skyldnerens bo tatt

under konkursbehandling etter skyldnerens begjæring mens 19 febr.
 beslutningen er i kraft, eller etter begjæring framsatt innen
 1 måned etter utløpet av henstandsfristen, eller innen 1 måned
 etter kunngjøringen herom, såframt beslutningen er fattet i
 henhold til § 1, 3 ledd, kan dog gjeld som er stiftet i strid
 med § 4, 2 ledd, ikke gjøres gjeldende i konkursboet. Videre
 er i disse tilfelle pantsettelse, overdragelse eller bortleie av
 fast eiendom i strid med § 4, 2 ledd, ikke gyldige overfor
 konkursboet.

§ 6. Tilsynsmannens, medhjelperens og revisors godtgjø-
 relse fastsettes av departementet eller av den det har gitt
 fullmakt etter innsendt arbeidsoppgave og betales av skyld-
 neren. Åpnes konkurs innen 6 måneder etter utløpet av den
 i § 1 nevnte frist eller etter skyldnerens begjæring før utløpet
 av fristen, gis for sånn godtgjørelse og refusjon av utlegg
 samme rett til fortrinnsvis dekning som for skifteomkost-
 ninger.

§ 7. En fordringshaver kan ved å anmelde sin fordring
 etter reglene i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896
 § 17 bevare retten til påtale inntil 1 år etter utløpet av den
 frist som er fastsatt i henhold til denne forordnings § 1.

Skrivelse fra Kirkedepartementet om at departementet 19 febr.
 har godkjent som vigselfrital for Menigheten Betel
 i Haram det vigselfrital som ved kongelig resolusjon av 9 sep-
 tember 1927 er godkjent for Menigheten i Filadelfia i Oslo.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 22 febr.
 gjennomføring av husleieloven i Kvalsund herred, Finn-
 mark fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Skrivelse fra Kirkedepartementet om at departementet 23 febr.
 har godkjent som vigselfrital for Øksnes pinseme-
 nighet det vigselfrital som ved kongelig resolusjon av
 9 september 1927 er godkjent for Menigheten i Filadelfia i Oslo.

Forordning. *) (Næringsdepartementet.) 23 febr.

Endring i forordning av 18 juli 1942 om
 opprettelse av Norges gass-
 generatorstyre.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring
 av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer
 bestemmes:

*) Kunngj. 2 mars i Lovtid. 1 nr. 7.

- 23 febr. I. De beføyelser som tilligger Næringsdepartementets avdeling for industriforsyning etter forordning av 18 juli 1942 om opprettelse av Norges gassgeneratorstyre § 1, siste ledd, § 3, siste ledd, og § 4, annet ledd, jfr. lov av 23 desember 1943 om endring av visse bestemmelser angående samferdselsmidler, drivstoffer m. v. § 1, annet ledd, overføres til Næringsdepartementets industri- og håndverksavdeling.
- II. § 1, tredje og fjerde ledd, i forordning av 18 juli 1942 om opprettelse av Norges gassgeneratorstyre oppheves.
- III. Denne forordning trer i kraft 1 mars 1944.

- 24 febr. Lov*) om endringer i forordning om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942.

I forordning om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 1. Til på politimesterens vegne å utøve priskontroll og foreta etterforskning og straffeforfølgning i prissaker skal det i hvert politidistrikt være en eller flere særskilte prispolitifullmektiger. Vedkommende politipresident kan bestemme at en prispolitifullmektig skal gjøre tjeneste i flere politidistrikter; i så fall avgjør han også hvilken politimester fullmektigen i administrativ henseende skal høre under. I distrikter der det ikke er tilsatt særskilt rasjoneringspolitifullmektig, kan Politidepartementet bestemme at prispolitifullmektigen også skal behandle rasjoneringsaker.

Prispolitifullmektigen skal ha til rådighet et tilstrekkelig antall underordnede polititjenestemenn.

§ 3. I hvert politipresidium tilsettes en særskilt prispolitiinspektør underordnet politipresidenten. Politidepartementet kan dog bestemme at det skal være flere prispolitiinspektører i et politipresidium eller at det skal være felles prispolitiinspektør for to politipresidier. I siste tilfelle avgjør departementet hvilken politipresident inspektøren i administrativ henseende skal høre under.

Prispolitiinspektørene tilsettes av Politidepartementet etter innstilling fra Prisdirektoratet og Næringsdepartementet.

§ 4. Prispolitiets embets- og tjenestemenn kan pålegges å behandle saker som står i sammenheng med prissaker, men skal være fritatt for annet politiarbeid med mindre Politidepartementet i særlige tilfelle bestemmer noe annet.

Prispolitiinspektøren skal på politipresidentens vegne lede priskontrollen og føre tilsyn med etterforskningen og straffe-

*) Kunngj. 2 mars i Lovtid. 1 nr. 7.

forfølgningen i prissaker. Han kan i dette øyemed gi pålegg 24 febr.
til kontrollnemndene og det lokale prispoliti; jfr. § 9. Nr. 1.

I hvert prispolitiinspektørdistrikt skal det være minst en reisende prisinspeksjon som skal stå under ledelse av prispolitiinspektøren selv eller den prispolitifullmektig han bestemmer.

Prispolitiinspektøren skal ha et tilstrekkelig antall underordnete tjenestemenn til sin rådighet.

§ 8. I prissaker har prispolitifullmektigen selvstendig påtalemyndighet i samme utstrekning som politimesteren.

Når det utferdiges forelegg i en prissak, skal det straks sendes avskrift av forelegget til Prisdirektoratet og vedkommende prispolitiinspektør.

§ 9. Politipresidenten og prispolitiinspektøren på hans vegne kan gi en politimester eller prispolitifullmektig bindende pålegg om utøving av deres påtalemyndighet og kan omgjøre enhver avgjørelse som er truffet av dem. De kan herunder oppheve et vedtatt forelegg og bestemme at saken skal bringes inn for herreds- eller byretten eller at det skal utferdiges nytt forelegg med bestemt innhold. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevet, må være forkynt for siktete innen 4 uker etter at han har vedtatt det.

Når politipresidenten eller prispolitiinspektøren omgjør en avgjørelse som er truffet av underordnet myndighet, skal det straks sendes melding herom til Prisdirektoratet.

§ 10. Prisdirektoratet kan kreve at vedkommende politipresident eller prispolitiinspektør gir pålegg som nevnt i § 9 og kan også kreve at avgjørelser som er truffet etter § 9 omgjøres av vedkommende statsadvokat.

Lov *) om endringer i forordning om hånd- 24 febr.
hevelsen av rasjonerings- og forsynings- Nr. 2.
bestemmelsene av 28 januar 1942.

I forordning om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene av 28 januar 1942 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 1. Til på politimesterens vegne å utøve kontroll med at forbrukere, småprodusenter og detaljhandlere overholder rasjoneringsbestemmelsene, og til etterforskning og straffeforfølgning i rasjoneringsaker skal det i hvert politidistrikt være en eller flere særskilte rasjoneringspolitifullmektiger. Vedkommende politipresident kan bestemme at en rasjoneringspolitifullmektig skal gjøre tjeneste i flere politidistrikter; i så fall avgjør han også hvilken politimester fullmektigen i

*) Kunngj. 2 mars i Lovtid. 1 nr. 7.

24 febr. administrativ henseende skal høre under. Politidepartementet
 Nr. 2. kan bestemme at rasjoneringssakene i visse distrikter skal behandles av prispolitifullmektigen.

Rasjoneringspolitifullmektigen skal ha et tilstrekkelig antall underordnede polititjenestemenn til sin rådighet.

§ 5. Rasjoneringspolitiets embets- og tjenestemenn kan pålegges å behandle saker som står i sammenheng med rasjoneringsaker, men skal være fritatt for annet politiarbeid med mindre Politidepartementet i særlige tilfelle bestemmer noe annet.

Prispolitiinspektøren skal som rasjoneringspolitiinspektør på politipresidentens vegne lede politiets rasjoneringskontroll og føre tilsyn med etterforskningen og straffeforfølgningen i rasjoneringsaker. Han kan i dette øyemed gi pålegg til forsyningsnemndene og rasjoneringspolitiet; jfr. § 11. Han skal ha et tilstrekkelig antall underordnede tjenestemenn til sin rådighet.

§ 10. I rasjoneringsaker har rasjoneringspolitifullmektigen selvstendig påtalemyndighet i samme utstrekning som politimesteren.

Når det utferdiges forelegg i en rasjoneringsak, skal det straks sendes avskrift av forelegget til Næringsdepartementet og vedkommende rasjoneringspolitiinspektør.

§ 11. Politipresidenten og rasjoneringspolitiinspektøren på hans vegne kan gi en politimester eller rasjoneringspolitifullmektig bindende pålegg om utøving av deres påtalemyndighet og kan omgjøre enhver avgjørelse som er truffet av dem. De kan herunder oppheve et vedtatt forelegg og bestemme at saken skal bringes inn for herreds- eller byretten eller at det skal utferdiges nytt forelegg med bestemt innhold. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevet, må være forkynt for siktete innen 4 uker etter at han har vedtatt det.

Når politipresidenten eller rasjoneringspolitiinspektøren omgjør en avgjørelse som er truffet av underordnet myndighet, skal det straks sendes melding herom til Næringsdepartementet.

§ 12. Næringsdepartementet kan kreve at vedkommende politipresident eller rasjoneringspolitiinspektør gir pålegg som nevnt i § 11 og kan også kreve at avgjørelser som er truffet etter § 11 omgjøres av vedkommende statsadvokat.

24 febr. Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 13 for A s k e r herred, Akershus fylke.

*) Kunngj. 2 mars i Lovtid. 1 nr. 7.

Forordning.*) (Politidepartementet.) 25 febr.

Tillegg til forordning av 4 november 1943
om Grensesone Øst.

I medhold av lov av 7 mars 1940 om adgangen til visse områder bestemmes:

I forordning av 4 november 1943 om Grensesone Øst § 2 gjøres følgende endringer:

Under avsnitt III *Hedmark fylke* tilføyes under punkt 2: Nord-Odal.

Under avsnitt VI *Nordland fylke* tilføyes under punkt 2: Fauske.

Forordning.*) (Næringsdepartementet.) 25 febr.

Endring i forordning av 26 juni 1943 om
omsetning av hest, storfe, gris, sau
og geit og slakt av disse dyr.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

I forordning av 26 juni 1943 om omsetning av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr gjøres følgende endringer:

§ 1, siste punktum, oppheves.

§ 9 tilføyes som nytt siste ledd:

Kje under 2 måneder kan slaktes til bruk i egen hus- holdning uten tillatelse fra forsyningsnemnda og uten av- skrivning på produsentens kvote for eget forbruk.

Skrivelse fra Justisdepartementet om at regelen i spor- 25 febr.
tellovens § 43, første ledd, annet punktum, antas bare
å gjelde dødsboer, ikke felles boer tilhørende ektefeller som
lever.

Skrivelse **) fra Politidepartementet om at midlertidig 25 febr.
lov av 19 februar 1942 om forbud mot at barn ferdes ute om
kvelden i vinterhalvåret, dens § 1, 3 ledd, også skal gjelde
for Bråflat og Øygardsgrend skolekretser i Nore
herred, Buskerud fylke.

Skrivelse *) fra Næringsdepartementet om vedtekt for 25 febr.
salg fra offentlige steder og fra portrom m. v. i Stav-
anger.

*) Kunngj. 9 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

**) Kunngj. 2 mars i Lovtid. 1 nr. 7.

26 febr.

Forordning.*) (Innenriksdepartementet.)

Forskrifter om erstatninger (surrogater) for mat- og drikkevarer i sin alminnelighet. (Fastsatt med heimel i lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 § 1 samt Mpr. vedtak av 7 februar 1944.)

§ 1. Vare som bringes i handelen som erstatning (surrogat) for en bestemt mat- eller drikkevare, må i det vesentlige ha samme bruks- og nytteverdi som det naturprodukt den skal erstatte. Ved bedømmelsen herav skal det også tas hensyn til at varen har et etter forholdene rimelig innhold av næringsstoffer og til dens øvrige egenskaper, særlig da dens smak og uskadelighet.

§ 2. Til vare som omhandlet i § 1 kan det settes ikke giftige farger, syntetisk framstilte smakstoffer samt syntetisk søtningstoff, når disse tilsetninger deklarereres overensstemmende med bestemmelsene i § 8 i de alminnelige forskrifter om tilvirking av næringsmidler.

Bruk av konserveringsmidler er tillatt på de betingelser som gjelder for de tilsvarende naturlige mat- og drikkevarer. Departementet kan for det enkelte vareslag gi tillatelse til å bruke andre konserveringsmidler, og treffer samtidig bestemmelse om deklarasjon av tilsetningen.

§ 3. De i § 1 omhandlede varseslag skal bringes i handelen i lukket pakning med angivelse på norsk av den mat- eller drikkevare de skal erstatte samt tilvirkerens navn og adresse. Er varen innført, skal emballasjen istedenfor eller ved siden av tilvirkerens navn og adresse være påført importørens navn og adresse. Salg i løs vekt fra forskriftsmessig merkete pakninger (beholdere) kan tillates av helserådet, såframt det ikke er forbudt etter særforordning.

For øvrig finner bestemmelsene i de alminnelige forskrifters § 6 anvendelse på de i § 1 omhandlede vareslag.

§ 4. Helserådene kan hver for sitt område bestemme at de i § 1 omhandlede vareslag ikke får tilvirkes eller bringes i handelen før helserådet har gitt tillatelse til det. Helserådet kan når det antar at det kan ha betydning for sakens avgjørelse, forlange å bli gjort bekjent med varens sammensetning før det fatter vedtak om varen skal tillates tilvirket eller solgt. Hvis vedkommende tilvirker forlanger det, må helserådet treffe foranstaltninger for å hindre at de gitte opplysninger meddeles uvedkommende (jfr. næringsmiddel-lovens § 5). Helserådet kan når som helst omgjøre sitt vedtak.

Vedtak om nektelse eller tilbakekallelse av tillatelse til

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

tilvirkning eller salg kan påankes til departementet innen 14 26 febr.
dager fra den dag vedtaket er gitt vedkommende til kjenne.

§ 5. For den vare som bringes i handelen uten å være betegnet som erstatning (f. eks. med et fantasinavn), men som etter helserådets skjønn må betraktes som erstatning for en mat- eller drikkevare, kan helserådet beslutte at bestemmelsene i §§ 2—4 helt eller delvis skal gjøres gjeldende.

§ 6. Nærværende forskrifter kommer til anvendelse i den utstrekning det ikke i særforskrift for det enkelte vareslag er gitt andre bestemmelser.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Forordning.*) (Innenriksdepartementet.)

26 febr.

Forskrifter om salg til almenheten av konserveringsmidler for matvarer.

(Fastsatt i medhold av lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 § 1 samt Mpr. vedtak av 7 februar 1944.)

§ 1. Som konserveringsmiddel for matvarer må ikke omsettes, uthys til salg eller reklameres andre stoffer eller andre blandinger av stoffer enn dem departementet til enhver tid gir tillatelse til å omsette som sånne.

§ 2. Stoffer eller blandinger av stoffer som utbys til salg eller omsettes til almenheten som konserveringsmiddel for matvarer, skal være i lukket pakning påført ordene «Konserveringsmiddel for matvarer» samt varens alminnelige handelsnavn, pakningens nettoinnhold og navn og adresse på det firma som har pakket varen. Hvis varen er innført i pakket stand, skal istedenfor eller ved siden av navn og adresse på det firma som har pakket varen, stå importørens navn og adresse.

Istedenfor ordet «matvarer» i «Konserveringsmiddel for matvarer» kan settes det eller de slags matvarer hvortil midlet egner seg brukt, f. eks. «Konserveringsmiddel for nedlagt sild», «Konserveringsmiddel for saft, syltetøy o. l.»

Er det alminnelige handelsnavn ikke tilstrekkelig til å betegne varens art, skal det istedenfor eller ved siden av handelsnavnet være påført pakningen stoffets betegnelse etter vanlig kjemisk nomenklatur. Registrerte (beskyttete) varebetegnelser regnes ikke som vanlig handelsnavn, men kan påføres pakningen ved siden av den påbudte betegnelse.

Består konserveringsmidlet av to eller flere stoffer, skal det på pakningen angis både hvilke stoffer det består av, og de mengdeforhold hvori de finnes i konserveringsmidlet. De-

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

26 febr. partementet kan dog frit for angivelsen av mengdeforholdet, hvis det finner angivelsen uten betydning for kjøperen.

§ 3. Departementet kan gi tillatelse til at visse stoffer kan omsettes i løs vekt til almenheten som konserveringsmiddel for matvarer. Emballasjen hvori stoffet utleveres, skal da være påtrykt «Konserveringsmiddel for matvarer», varens handelsnavn og selgerens navn og adresse; ordene «Konserveringsmiddel for matvarer» og varens navn kan dog være trykt på en på emballasjen klebet etikett. Istedenfor «matvarer» i «Konserveringsmiddel for matvarer» kan settes det eller de slags matvarer hvortil midlet egner seg brukt (jr. § 2).

§ 4. Pakningen for konserveringsmiddel for matvarer kan påføres eller vedlegges en bruksanvisning, som på forhånd må være tillatt av departementet. Tillatelsen må ikke brukes i reklameøyemed. Departementet kan påby at sårn bruksanvisning påføres eller vedlegges pakningen, og kan likeledes forlange at det i bruksanvisningen angis de slags matvarer hvortil midlet ikke bør brukes.

§ 5. Bestemmelsene i disse forskrifter gjelder ikke for de stoffer som er nevnt i § 7, 1ste ledds 1ste punktum, i de «Alminnelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v.» eller for kalk og natriumsilikat (vannglass) som selges som konserveringsmiddel for egg. De forandrer ikke noe i de gjeldende bestemmelser om salg av konserveringsmidler til og deres bruk i virksomheter som tilvirker næringsmidler i omsetningsøyemed, liksom de heller ikke forandrer noe i de gjeldende bestemmelser om hvem som har rett til å innføre og selge de stoffer som omfattes av disse forskrifter.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks.

26 febr. **Forordning.*)** (Innenriksdepartementet.)

Endringer i forskriftene om krydderier.

I medhold av lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 § 1 samt Mpr. vedtak av 7 februar 1944 bestemmes:

De ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 fastsatte forskrifter om krydderier endres og gis tillegg således:

I § 1, 11 avsnitt (under «Sennep»), utgår siste punktum:

«For sennep i malt stand, sennepspulver, skal en tilsetning av mel, stivelse, fargestoffer eller andre fremmede stoffer angis på varens innpakning eller etikett hørende til denne; denne vare tillates bare solgt i lukket pakning.»

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

26 febr.

§ 2 flyttes ned og settes som ny § 5.

§ 3 flyttes opp som § 2 og omredigeres slik:

§ 2. Malte eller på annen måte findelte krydderier må bare utbys til salg i detaljhandelen i lukket pakning. På denne skal innholdets art samt navn og adresse på det firma som har pakket varen eller på forhandleren være påført.

Såframt varen er innført i ferdig pakket stand, må importørens navn og adresse være påført emballasjen, med mindre Helseavdelingen for anerkjente firmaer eller for vare med her i landet registrert varemerke finner å kunne fritta herfor, når pakningen er forsynt med tilkjennegivelse av at den er i overensstemmelse med lovgivningen i tilvirkningslandet. Alle angivelser skal være i samnhve med de alminnelige forskrifters § 8.

Når det vil volde praktiske vanskeligheter eller uforholdsmessige omkostninger å påføre hver enkelt pakning importørens navn og adresse etter foranstående 2net ledd, kan Helseavdelingen tillate at importørens navn og adresse bare angis på den større emballasje (eske, kartong e. l.) hvori de enkelte pakninger utleveres til forhandleren.

Følgende nye bestemmelse om krydderblandinger og til-lagede krydderier gis som § 3:

§ 3. Bestemmelsene i de foregående paragraffer finner i den utstrekning det er mulig også anvendelse på krydderblan-dinger (f. eks. karri), tillagete krydderier (f. eks. fransk sennep, kryddersauser som worcestersaus) og krydderekstrak-ter (også betegnet krydderessenser, flytende krydderier).

For sennepspulver og tillaget sennep må det i tilfelle på varens innpakning angis om det er tilsatt mel, stivelse, natur-lige fargestoffer, andre krydderier eller smakstoffer m. m., f. eks. ved at varen betegnes som «Blandet sennep». Er varen gjort ferdig for detaljhandel i utlandet, er det tilstrekkelig at denne betegnelse angis på tilvirkningslandets språk.

Tillagete krydderier kan når helserådet på stedet gir til-latelse dertil, selges også i løs vekt på betingelse av at den større beholder hvorfra varen blir utporsjonert er original emballasje med betegnelse og deklarasjon påført på en sånn måte at den er lett leselig for kjøperen; helserådet kan fast-sette nærmere betingelser for hvordan salget skal foregå.

Som § 4 gis følgende bestemmelse om kryddersurrogater:

§ 4. Erstatninger for krydderier må bare utbys til salg i detaljhandelen i lukket pakning og betegnet som i § 2 be-stemt. Betegnelsen av varens art skal utvetydig angi at den er et erstatningsmiddel, f. eks. kanelerstatning, nellikerstat-ning. Herom gjelder også § 8 i de alminnelige forskrifter.

Denne forordning trer i kraft straks.

26 febr. **Forordning.*)** (Innenriksdepartementet.)

Endring i forskriftene om hermetiske matvarer m. v.

I medhold av lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 § 1 samt Mpr. vedtak av 7 februar 1944 bestemmes:

I forskriftene om hermetiske matvarer m. v. av 3 mai 1935 § 5, 4 ledd, ombyttes ordene «syntetiske fargestoffer» med ordene «ugiftig organisk fargestoff».

Samme forskrifters § 5, 5 ledd, skal heretter lyde så:

Grønnsakkonserver tillates bleket med svovelsyring på betingelse av at den ferdige vare ikke inneholder over 10 milligram svovelsyring (SO_2) pr. 100 gram av varen, når de faste og flytende deler regnes over ett. De tillates farget med ugiftig organisk fargestoff på betingelse av at varen får tilleggsbetegnelsen «kunstig farget» påført boksen i samhøve med § 8 i de alminnelige forskrifter, dog således at det er tilstrekkelig at typene er tydelige og 3 mm høge. Bleking eller farging av grønnsakkonserver med andre stoffer er ikke tillatt.

Denne forordning trer i kraft straks.

26 febr. **Forordning **)** (Landbruksdepartementet) om fredning for laks- og sjøaurefisket på en strekning ved utløpet av Fustelva i Vefsn.

26 febr. **Forordning. **)** (Finansdepartementet.)

Skattlegging av lønnstakere i tjeneste hos tyske sivile og militære myndigheter.

I medhold av § 9 i lov nr. 3 av 6 januar 1944 om forebyggelse av dobbeltbeskatning av inntekt og formue i Norge og Det stortyske rike, iberegnet protektoratet Böhmen og Mähren, bestemmes:

Den fritaking for skatt som er heimlet ved nevnte lovs § 1, bokstav f, skal inntil videre ikke omfatte skatt av lønnsinntekt som oppebæres av norske lønnstakere i tjeneste hos tyske sivile og militære myndigheter i Norge.

28 febr. **Skrivelse**)** fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Overhalla herred, Nord-Trøndelag fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

**) Kunngj. 9 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet, hvorved etter § 1 1 mars. i landkommuneloven den kommunale inndelingsgrensen mellom Sigdal og Flå herreder, Buskerud fylke, fastsettes å skulle gå slik, regnet fra sørøst mot nordvest:

Den begynner i grenserøys ved vegen fra Høgevarde turist-hytte til Gulsvik sæter vest for nordre del av Høgevardetjern, går mot nordvest litt vest til utfallsosen i Øvre Rantetjern *), derfra mot nordvest til N. G. O.s varde i det trigonometriske punkt på Gråfjell, 1 466 m o. h., og videre med omtrent samme retning til røys i en markert bergnese litt nordvest for sør-enden av sørvestre Vollebekkvatn. Her bøyer grensen mer mot vest og går til en korsmerket stor jordfast stein på vestsiden av elva Tova, ca. 415 m nordøst for stølsbua på stølen Tova, bøyer så igjen ubetydelig mer mot vest og går til en korsmerket stor jordfast stein ytterst på Bekkeliåsen. *) Herfra går grensen i mer sørvestlig retning til det siste delemærke som er beskrevet i forlik av 28 juli 1919 mellom eierne av Teigesætermarka i Eggedal og eierne av Tollefsrudmarka i Flå. Grensen går så nordvestover til Fellebekken etter den eiendomsgrense som ble fastsatt ved nevnte forlik. Grensen går herunder etter merket linje, delvis etter driftevegen, går over bekkeosen i Tindåstjernet *) (Skurvenatjernet *)), følger vegen over Småtjernosen og opp til en flat, korsmerket jordfast stein i vegkanten i Småtjernskaret og videre rettlinjet til grensestein ved Fellebekken. Herfra går grensen 700 m mot vest-nordvest til grensestein i nordhallet av Brennenatten, herfra 790 m mot sørvest til grensestein ved nordøstre ende av Hallingnatten *), bøyer her mot nordvest og går i en 1 825 m lang linje til grensestein på østsiden av bekken Flenti, ca. 200 m øst for bua på stølen Berghamar. Herfra går grensen 900 m mot vest til en grensestein i nordhallet av Berghamar-nuten og derfra 1 266 m mot vest, litt sør til en grensestein som ligger 218 m øst for vatnet Fjelløkteren og 1 080 m fra nordøstenden av vatnet. Her støter Nore herred imot.

De her nevnte navn står på gradteigskartene Sigdal, Flå og Tunnhovd, utgaver henholdsvis 1939, 1940 og 1938.

Skrivelse)** fra Landbruksdepartementet om at hund 1 mars. skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Tydal herred, Sør-Trøndelag fylke.

*) Navnet står ikke på gradteigskartene.

**) Kunngj. 9 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

2 mars. **Lov *) til vern om gamle bondehus.**

Nr. 1.

§ 1. Utan løyve frå Kultur- og folkeopplysningsdepartementet eller den som departementet gjev fullmakt, må ingen flytte ut or kommunen eller riva bur, loft, stova, eldhus, aurbu eller badstove, som er eldre enn 100 år. Departementet dømmer om alderen.

§ 2. Den som uløyves flytter eller riv hus som nemnt i § 1, vert straffa med bot.

§ 3. Den om uløyves har flytt eller rive ned eit hus som nemnt i § 1, skal kosta oppattsetjing på den gamle tufti. Staten eig husvyrket til dess huset er sett oppatt i god stand.

2 mars. **Lov *) om bedriftsvern i livsviktige bedrifter.**

Nr. 2.

§ 1. Alle livsviktige bedrifter og lagere skal ha bedriftsvern til sikring mot sabotasje eller uhell og følgene herav.

Bedriftsvernet skal ved vakthold, avsperring, inngjerding, stenging og andre tiltak hindre at uvedkommende får adgang til bedriften eller lageret og sikre at virksomheten i bedriften eller lageret kan foregå uforstyrret.

§ 2. Med livsviktige bedrifter mener denne lov alle større bedrifter i treforedlingsindustrien og næringsmiddelindustrien (kjøleanlegg, møller, kornsiloer, bedrifter til foredling eller framstilling av fisk, fiskemel, hermetikk, fett, margarin m. v.) samt alle større såpefabrikker, garverier, lærfabrikker, skofabrikker, ull- og bomullsvarefabrikker, tekstilfabrikker, fabrikker til trosse- og tauframstilling, gummivarefabrikker, trevarefabrikker, cellulosefiberfabrikker, papirfabrikker, kjemiske fabrikker, kaseinfabrikker, sementfabrikker, kvelstofffabrikker, ammunisjons-, krutt- og sprengstoffabrikker, kraftverk, transformator- og omformerstasjoner, elektrotekniske fabrikker, gruver, metallverk, stålverk, verktøyfabrikker, motor- og flyreparasjonsverksteder, skipsverft og jernbaner.

Med livsviktige lagere mener denne lov lagere av varer som framstilles i bedrifter som nevnt i første ledd, og av råstoffer til slike bedrifter. Som livsviktige lagere regnes også mineraloljelagere og lagere av bastfiber.

Politidepartementet gir nærmere forskrifter om hvilke bedrifter eller lagere skal anses som livsviktige. Det kan bestemme at andre bedrifter eller lagere enn de som er nevnt i de foregående ledd skal ha bedriftsvern.

Politidepartementet avgjør i tvilstilfelle om en bedrift eller et lager skal ha bedriftsvern. Det kan fritta en bedrift eller et lager for plikten til å ha bedriftsvern.

*) Kunngj. 9 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

§ 3. Bedriftsvernet tilpasses vedkommende bedrifts eller 2 mars.
lagers art og størrelse. Nr. 2.

Bedriftsvernets personell bør minst bestå av:

1. Bedriftsvernleder med stedfortreder.
2. Vakt.
3. Mannskap til brannvern og sanitetstjeneste.
4. Nødmannskap til å gjennomføre nøddrift.

Mannskapene tas om mulig ut blant dem som er ansatt i bedriften eller ved lageret.

I særlige tilfelle kan Politidepartementet pålegge en bedrift å innsette en bedriftsvernleder og innta vaktmannskap som det selv utpeker.

Hvor departementet finner bedriftsvernet utilstrekkelig, kan det gi bestemte pålegg til bedriften om forbedringer.

§ 4. Politidepartementet kan bestemme at et visst område ved en livsviktig bedrift eller et livsviktig lager skal sikres. Det kan pålegge personer som bor eller som driver virksomhet innen området å flytte. Departementets avgjørelse om dette kan ikke prøves av domstolene. Den som blir pålagt å flytte kan kreve erstatning av vedkommende bedrift eller lager i samsvar med reglene i lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige av 5 mars 1942 §§ 2, 4 og 5.

§ 5. Politidepartementet gir nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne lov. Det kan bestemme hvorledes omkostninger ved felles tiltak skal fordeles mellom bedriftene eller lagrene.

§ 6. Den som forsettlig eller uaktsomt unnlater å opprette bedriftsvern i samsvar med denne lov eller som handler i strid med eller unnlater å følge forskrift eller pålegg gitt av Politidepartementet i medhold av loven, straffes med bøter fra 100 til 500 000 kroner. Hvis overtredelsen er begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller annen juridisk person, kan bøtestraff idømmes også den som det er handlet på vegne av.

§ 7. Når noen som tilhører bedriftsvernet unnlater å utføre sine tjenesteplikter eller å adlyde ordre i tjenesten, straffes han med bøter eller fengsel inntil 2 år eller med begge deler, såframt ikke strengere straff kommer til anvendelse på forholdet.

Er handlingen foretatt av uaktsomhet er straffen bøter.

§ 8. Den som forsettlig forstyrrer eller setter i fare virksomheten i livsviktig bedrift eller lager ved å ødelegge, beskadige, ubrukbargjøre eller sette ut av funksjon bedriftens eller lagerets produksjonsplaner, forretnings- eller bedriftshemmeligheter eller faste anlegg, maskiner eller andre gjenstander

2 mars. som nyttes til bedriften eller som medvirker hertil, straffes
Nr. 2. med fengsel fra 1 til 10 år. Når det foreligger formildende om-
stendigheter, kan straffen nedsettes til fengsel i 3 måneder.

Er handlingen foretatt for å gagne fienden eller skade Norge eller noen med Norge forbunden stats interesser, er straffen i krigstid fengsel fra 10 år og inntil på livstid og under særdeles skjerpene omstendigheter dødstraff.

Er handlingen foretatt av uaktsomhet, er straffen fengsel inntil 5 år.

§ 9. Den som forsettlig ødelegger eller beskadiger råstoffer, varer under produksjon eller ferdige produkter i livsviktig bedrift eller lager eller medvirker hertil, straffes med fengsel fra 1 til 10 år, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse på forholdet. Er det voldt betydelig skade, er straffen fengsel i minst 3 år.

Er handlingen foretatt av uaktsomhet, er straffen fengsel inntil 3 år. Under særdeles formildende omstendigheter kan bøter anvendes.

§ 10. Bedriftsleder i livsviktig bedrift eller lager som får kjennskap til at det i bedriften eller lageret blir tatt skritt til eller foretatt handling som nevnt i §§ 8 og 9 og som ikke etter evne søker å hindre at handlingen blir foretatt eller å avgrense virkningen av denne, straffes med fengsel i minst 1 år.

Ved siden av fengselstraff kan anvendes straff av bøter inntil 500 000 kroner. Er det voldt skade på grunn av bedriftslederens unnlattelse, kan bøtestrafen forhøyes inntil 1 000 000 kroner, eller til det dobbelte av skadens størrelse. § 6, annet punktum, gjelder tilsvarende.

§ 11. Den som uberettiget søker å innhente eller som meddeler opplysninger som han forstår eller burde forstå det er av betydning å holde hemmelig av hensyn til bedriftens eller lagerets sikkerhet, eller som medvirker hertil, straffes med fengsel inntil 5 år.

§ 12. Med fengsel fra 3 måneder inntil 2 år straffes den som forsettlig uten tillatelse begir seg inn på området for livsviktig bedrift eller lager hvortil adgang for uvedkommende er forbudt, eller som medvirker hertil.

§ 13. Med bøter eller med fengsel inntil 2 år straffes den som uberettiget opptar, mangfoldiggjør, overlater til andre eller offentliggjør karter, krokier, skisser, fotografier eller beskrivelser av livsviktige bedrifter eller lagere, eller deres produksjonsplaner, forretnings- eller driftshemmeligheter, eller som medvirker hertil, såframt ikke strengere straff kommer til anvendelse på forholdet.

§ 14. Forsøk på overtredelse av §§ 8, 9, 11, 12 og 13 straffes som fullbyrdet forbrytelse. 2 mars. Nr. 2.

§ 15. Forordning om bedriftsvern i livsviktige bedrifter av 21 august 1941 oppheves.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at det i lov av 4 juli 1919 § 1, første ledd, inneholdte forbud mot å slippe gravær og geitebukk født tidligere enn 15 april i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder også innbefattet sambeite i innmark, utvides for så vidt angår Andenes herred, Nordland fylke, til også å gjelde gravær og geitebukk født tidligere enn 1 mai. 2 mars.

Overtredelse av forbudet er straffbar.

Forordning. **) (Landbruksdepartementet.)

3 mars.

Avgift ved omsetning av grønnsaker og frukt.

I samsvar med lov av 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. forordning av 31 januar 1942, bestemmes:

§ 1. I tiden til og med 31 desember 1944 skal det betales avgift ved salg av grønnsaker og frukt fra produsent. Avgiftsplikten omfatter av grønnsaker ethvert salg fra produsent av kål av alle slag, gulrøtter, matneper, selleri, purre, rødbeter, matløk av alle slag, meloner, tomater, agurker, persille, spinat, erter og bønner, gresskar, pastinakk, jordskokk, pepperrot, rabarbra, asparges, reddiker, salat, sjampinjong og dill. Av frukt omfatter avgiftsplikten ethvert salg fra produsent av epler, pærer, plommer og kirsebær.

§ 2. Avgiften som innbetales til Omsetningsrådet eller den det bestemmer, fastsettes til 2 % av salgsbeløpet og beregnes av brutto salgsbeløp fra produsent (notabeløpet inklusive frakt og emballasje og eventuell avgift til staten hvor dette er inkludert i prisen på varen).

§ 3. Ved salg fra produsent til salgslag, grossister, detaljister og til konserverfabrikker og liknende bedrifter som tar imot nevnte varer fra produsent for omsetning eller fordeling, kreves avgiften opp hos bedriften som er ansvarlig for den.

Ved salg fra produsent til sykehus, pleiehjem, hoteller, kafeer og andre større forbrukere kan Omsetningsrådet bestemme at avgiften skal kreves opp hos mottakeren.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

**) Kunngj. 9 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

3 mars. § 4. Omsetningsrådet kan gi nærmere regler om avgiftens innbetaling, om oppgaveføring og om kontroll med at avgiften blir betalt. Reglene må godkjennes av departementet.

Omsetningsrådet eller den det gir fullmakt fører kontroll med oppgavene og innbetalingene. Rådet eller de som antas til å føre kontroll har adgang til enhver bokføring og alle opptegetninger og dokumenter vedrørende omsetningen av de i § 1 nevnte varer.

§ 5. Unntatt fra avgiftsplikten er salg fra produsent til arbeidere på gården eller i gartneri- eller hagebruksvirksomheten og leveranser til oppfylling av kår- eller forpaktningsskontrakter. Med departementets godkjennelse kan Omsetningsrådet gi regler om fritaking for avgift også for annet småsalg.

Hvor særlige forhold taler for det, kan Omsetningsrådet frita for avgift i det enkelte tilfelle.

§ 6. Overtreddelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt etter den er straffbar.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

3 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Anders Moestues legat for gamle og trenge i Tangen sokn».

3 mars. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om endringer i byggevedtektene for Oslo.

3 mars. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet, hvorved etter § 1 i landkommuneloven Dagali sokn i Uvdal herred, Buskerud fylke, som omfatter følgende eiendommer:

Gnr.	100	bnr.	1	Gnr.	103	bnr.	6
»	100	»	2	»	103	»	7
»	100	»	3	»	103	»	8
»	101	»	1	»	103	»	9
»	101	»	2	»	103	»	10
»	101	»	3	»	103	»	11
»	101	»	4	»	103	»	12
»	101	»	5	»	103	»	13
»	102	»	1	»	103	»	14
»	102	»	2	»	103	»	15
»	103	»	1	»	103	»	16
»	103	»	2	»	103	»	17
»	103	»	3	»	103	»	18
»	103	»	4	»	103	»	19
»	103	»	5	»	103	»	20

*) Kunngj. 9 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

Gnr. 103	bnr. 21	Gnr. 109	bnr. 6	3 mars.
» 104	» 1	» 109	» 7	
» 104	» 2	» 109	» 8	
» 104	» 3	» 109	» 9	
» 105	» 1	» 109	» 10	
» 105	» 2	» 109	» 11	
» 105	» 3	» 110	» 1	
» 106	» 1	» 111	» 1	
» 106	» 2	» 111	» 2	
» 106	» 3	» 111	» 3	
» 106	» 4	» 111	» 4	
» 107	» 1	» 111	» 5	
» 107	» 2	» 111	» 6	
» 107	» 3	» 111	» 8	
» 107	» 4	» 111	» 9	
» 108	» 1	» 111	» 10	
» 108	» 2	» 111	» 11	
» 108	» 3	» 112	» 1	
» 108	» 4	» 112	» 2	
» 108	» 5 og 6	» 112	» 3	
» 108	» 7	» 112	» 4	
» 109	» 1	» 112	» 5	
» 109	» 2	» 112	» 6	
» 109	» 3	» 113	» 1	
» 109	» 4	» 113	» 2	
» 109	» 5			

fastsettes å skulle overføres fra Uvdal herred til Hol herred i Buskerud fylke med virkning fra 1 juli 1944.

Uvdal herreds skolebygninger i Dagali sokn føres samtidig over til Hol herred.

Det er et vilkår for overføringen at Hol herred yter erstatning til Uvdal herred for så vidt, og i den utstrekning, departementet seinere bestemmer.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om bruksreg- 3 mars.
ler for Brandbu bygdealmønning.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 4 mars.
«Hagbart Hoxmarks legat» til forskjønnelse av Drøbak park og vedlikehold av denne, opprettet ved gårdbruker Hagbart Hoxmark og hustru Marie Hoxmarks testament av 5 mars 1928.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

7 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Akers Sparebanks jubileumsfond» til formål innen Aker herreds distrikt som i alminnelighet ikke påhviler kommunen men som kan tjene til varig pryd for distriktet eller er av interesse for dets jordbruk eller hagebruk eller har kulturell eller humanitær betydning for distriktets innbyggere, opprettet ved beslutning av Akers Sparebanks forstanderskap i anledning av bankens 100-års jubileum 22 januar 1944.

7 mars. **Skrivelse** *) fra Politidepartementet om endring av §§ 20 og 21 i politivedtekten for Rakkestad herred, Østfold fylke.

7 mars. **Skrivelse** *) fra Politidepartementet om tilføyelse av et nytt 3 ledd til § 36 i politivedtekten for Tromsø.

8 mars. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om utviding av husleievedtekta for Sauda bygningskommune i Sauda herred, Rogaland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41, til å omfatte hele herredet.

9 mars. **Lov** *) om innlemmelse av ladestedet Sogndal i Sokndal herred.

§ 1. Fra 1 juli 1944 innlemmes ladestedet Sogndal i Sokndal herred i Rogaland fylke.

§ 2. Grunneiendommene i Sogndal går ved innlemmelsen inn i landets matrikkel.

Statskassen utreder utgiftene ved de skyldsetningsforretninger som i den anledning må holdes, herunder også utgiftene ved tinglysing av forretningene.

§ 3. Lov om brannvesenet av 15 august 1908 og lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal gjelde for det nuværende Sogndal og Sogndal byggebelte.

§ 4. Inntil ny oppnevning av formenn for Sokndal herred finner sted, oppnevnes en representant for det nuværende Sogndal som formann i Sokndal herred. Oppnevningen skjer i samsvar med reglene i avsnitt II, kapitel 1, i forordning av 21 deember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938.

Inntil ny oppnevning av skolestyre finner sted, skal Sokndal skolestyre tiltres av en representant for det nuværende Sogndal, oppnevnt i samsvar med lov om folkeskolen på landet av 16 juli 1936 § 41; jfr. endringslov av 18 juni 1942.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

§ 5. Personer som 1 januar 1944 var bosatt i ladestedet Sogndal anses ved skattelikningen for budsjettåret 1 juli 1944 til 30 juni 1945 med hensyn til skatteplikt som bosatt i Soknedal herred. 9 mars. Nr. 1.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidete kommune og av statskatt for budsjettåret 1 juli 1944 til 30 juni 1945 skal foregå ved likningsmyndighetene i Soknedal herred og etter de regler som gjelder for herredet.

Finansdepartementet fastsetter for denne likning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelse av likningen.

§ 6. De som driver kjøpmannshandel i Sogndal, skal ha rett til å fortsette sin næring i Soknedal herred.

§ 7. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger angående kirkevesenet som denne lov måtte nødvendiggjøre.

Lov *) om Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter. 9 mars. Nr. 2.

§ 1. Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på branntrygdete mineraloljeprodukter her i landet tilhørende norske firmaer, når vedkommende produkter ikke er eller kan bli trygdet i Krigsforsikringen for varelagere, gjensidig (nedenfor kalt Varelagertrygden), Krigsskadetrygden for løsøre eller A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938.

Styret for Varelagertrygden og fondets styre kan nærmere fastsette grensene for de to institusjoners virkeområde.

Lov om forsikringselskaper av 29 juli 1911 og lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 gjelder ikke for fondet med mindre dette særskilt er bestemt.

§ 2. Fondet ledes av et styre oppnevnt av Innenriksdepartementet. Innenriksdepartementet treffer bestemmelse om revisjon av fondets regnskaper.

§ 3. Fondets midler skaffes til veie ved en prosentvis utlikning i terminer på de mineraloljeprodukter som omfattes av fondet.

Utlikningsprosentens størrelse og terminenes antall er de samme som de som til enhver tid gjelder for Varelagertrygden. Til grunn for beregningen av de enkelte terminer legges branntrygdesummen på de samme dager som gjelder for de tilsvarende terminer til Varelagertrygden. De utliknete beløp forfaller til betaling samtidig med de tilsvarende terminers forfall i Varelagertrygden.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

9 mars. For de 6 første terminer til fondet fastsettes dog bereg-
Nr. 2. ningsgrunnlaget og forfallsdagen av fondets styre. Innenriks-
departementet kan, når det finner at krigsrisikoen må anses
bortfalt, fastsette utlikningsgrunnlag uavhengig av brann-
trygdeforholdet.

Den som ifølge brannpolisen står som trygdetaker er
overfor fondet ansvarlig for de beløp som utliknes på grunn-
lag av trygdesummen.

Fondets krav kan inndrives hos den ansvarlige ved ut-
panting og har samme fortrinnsrett i konkurstilfelle m. v.
som de i lov av 31 mai 1912 § 1, nr. 1, nevnte fordringer.

Hvis de beløp som utlikningen innbringer viser seg util-
strekkelige til å dekke en så stor prosentsats av de godkjente
erstatningsbeløp som følger av § 7, dekkes det manglende
av det beløp som Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter
disponerer over i henhold til Administrasjonsrådets bestem-
melse av 11 september 1940 etter at alle godkjente erstat-
ningsbeløp og utgifter heimlet i nevnte bestemmelse er dekket.
Oppnås heller ikke derved dekning bestemmer Innenriksde-
partementet i samråd med Finansdepartementet hvorvidt og
i tilfelle hvorledes ytterligere midler på annen måte skal til-
veiebringes.

§ 4. Norsk branntrygdslag (herunder Norges brann-
kasse) og representant for utenlandsk trygdegiver som driver
branntrygding her i landet eller samskipnad av slike, kan gis
pålegg om å bistå fondet ved oppsetting av fortegnelse over
og innhenting av opplysninger om branntrygdete mineralolje-
produkter og ved innkreving av utlikningsbeløpene. Fondets
styre fastsetter med godkjenning av Innenriksdepartementet
godtgjørelsen for bistand ved innkrevingen.

§ 5. Skader meldes til fondets styre uten ugrunnet opp-
hold og seinest innen 3 måneder etter at skaden skjedde.

Har skadelidte satt fram krav mot fondet, plikter han å
gi dette de opplysninger og dokumenter som han har tilgang
til og som kan ha betydning for oppgjøret mellom ham og
fondet eller for de dekningskrav fondet måtte ha mot andre.
Forsømmer skadelidte dette eller venter han uten grunn med
å melde skaden, gjelder forsikringsavtalelovens § 21, annet
ledd, tilsvarende. Har han ikke meldt skaden innen 3 måneder
etter at den inntraff, kan fondets styre med endelig virkning
helt eller delvis nekte å erstatte skaden.

Gir skadelidte bevisst opp uriktig verdi av reddete, øde-
lagte eller skadde produkter eller oppgir han som tapt pro-
dukter som enten er reddet eller ikke var til stede, eller for-
dølger han noe som er reddet, eller gjør han seg ellers skyldig
i uredelighet, taper han enhver rett overfor fondet.

Forsikringsavtalelovens § 52—53 gjelder tilsvarende. Det ytes ikke erstatning for utgifter ved flytning av produktene for å avverge skade. 9 mars. Nr. 2.

§ 6. Fondets styre avgjør om det foreligger krigsskade, om de produkter som er skadet omfattes av trygden og om vilkårene for erstatning for øvrig er til stede. Styret kan innhente nærmere opplysninger, om nødvendig gjennom bevisopptak etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

Går styrets avgjørelse ut på at vilkårene for erstatning helt eller delvis ikke er til stede, skal melding om dette med en kort grunngiving forkynnes for skadelidte.

Avgjørelsen kan av skadelidte samt av panthavere eller andre som har tinglig rett i produktene, bringes inn for Innenriksdepartementet innen 14 dager etter forkynnelsen. Hvis departementet finner det rimelig, kan det ta saken under behandling selv om fristen er utløpet. Annet ledd får tilsvarende anvendelse på departementets avgjørelse.

Denne kan av skadelidte samt av panthavere eller andre som har tinglig rett i produktene, bringes inn for domstolene innen 2 måneder fra forkynnelsen. Oppreisning kan gis etter reglene i lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 153—158.

§ 7. Når en skade skal medtas ved beregningen av erstatning, fastsetter fondets styre for hvilket beløp. Dette settes til verdien av den skade som er lidt, men likevel ikke høyere enn til det skadde produkts branntrygdesum på skadedagen og i tilfelle av undertrygding ikke høyere enn til en så stor del av skaden som svarer til forholdet mellom trygdesummen og trygdeverdien. De første kr. 500 av inntruffet skade erstatte ikke.

Innenriksdepartementet gir regler om hvordan verdien av den skade som er lidt, skal regnes ut.

Foreligger vilkårene for å anvende forsikringsavtalelovens § 21, annet ledd, eller § 52, jfr. denne lovs § 5, kan styret i samsvar med reglene i vedkommende paragraf nedsette det beløp for hvilket skaden skal tas med. I så fall gjelder § 6, annet til fjerde ledd, tilsvarende.

Erstatningsutbetalingen av fondet skjer på grunnlag av de etter denne paragrafs første til tredje ledd fastsatte beløp med den prosentsats som til enhver tid gjelder i Varelagertrygden.

Fondet svarer ikke renter av erstatningsbeløpene.

§ 8. Som krigsskade anses enhver materiell ødeleggelse eller skade hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt ved brann, sprengning, nedstyrtning, beskyting, oversvømmelse eller liknende.

9 mars. Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed
 Nr. 2. myndighet anses ikke som krigsskade. Når krigshandlinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd.

§ 9. Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter kan ikke pålegges formue- eller inntektskatt.

§ 10. Fondets virksomhet opphører etter vedtak av Innenriksdepartementet når det ikke lenger er fare for krigsskade på mineraloljeprodukter her i landet, og de i henhold til § 3 utliknede terminer er innbetalt og de erstatningsbeløp fondet svarer for er erlagt; jfr. § 7.

Mulig tiloversblevne midler ved virksomhetens opphør tilfaller statskassen.

§ 11. Innenriksdepartementet kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 12. Denne lov får anvendelse også på skader inntruffet etter 17. august 1943.

Administrasjonsrådets vedtak av 11 september 1940 om Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter oppheves.

9 mars. Midlertidig lov *) om tillegg til lovgivningen

Nr. 3. om odelsløsning.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnslovens bestemmelser:

§ 1. Saksøkte i odelsøksmål kan søke Landbruksdepartementet om midlertidig stansning av saken.

Søknaden som skal grunngis, sendes i 3 eksemplarer til herreds- eller byretten i den rettskrets hvor eiendommen ligger, seinest innen 4 uker etter at takstbegjæringen er forkynt for saksøkte.

Er forliksklage inngitt før denne lov trer i kraft, men saken ikke avsluttet ved rettskraftig fravikelseskjennelse eller dom, kan søknad sendes inn innen 8 uker etter at loven er trådt i kraft. Behandler en høyere rett saken, sendes søknaden til denne.

§ 2. Retten lar søknaden forkynne for saksøkeren og oppfordrer ham til innen 14 dager fra forkynnelsen skriftlig eller muntlig overfor retten å sette fram sine innvendinger mot søknaden. Retten skriftsetter uttalelsen hvis saksøkeren svarer muntlig. Etter utløpet av fristen sender retten søknaden med saksøkerens uttalelse og sine egne merknader til Norges bondesamband. Dokumentene i saken bør legges ved.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

Bondesambandet gir uten unødig opphold innstilling i saken 9 mars.
til departementet. Nr. 3.

Saken utsettes til søknaden er endelig avgjort.

Fra den dag søknaden er kommet inn til retten, løper i saken ikke de frister som gjelder etter lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917.

Departementet kan innhente nærmere opplysninger og la foreta rettslig bevisopptakelse etter reglene for tvistemål.

§ 3. Departementet kan bestemme at saken skal stanse når det finner

- a) at produksjonen på eiendommen trolig vil bli nedsatt om saken fremmes eller
- b) at det trolig skyldes krigstidens pris- og forsyningsforhold, at saken er reist og dessuten at løsning vil virke urimelig.

Hvis departementet bestemmer at saken skal stanse, fastsetter det samtidig tiden for stansingen. Dersom saksøkte søker om det innen 3 måneder før utløpet av stansingstiden, kan departementet forlenge stansingen. § 2 gjelder tilsvarende.

Stansing kan ikke beslutes for lengre tid enn til 31 mai 1946 med mindre ny lov gir adgang til dette.

Departementets avgjørelse forkynnes for partene.

Er en part misfornøyd med avgjørelse av departementet etter denne paragraf, kan han bringe avgjørelsen inn for Ministerpresidenten. Erklæring herom må settes fram for retten innen 14 dager fra forkynnelsen. Partene skal ved forkynnelsen gjøres kjent med dette.

Ministerpresidentens avgjørelse forkynnes for partene.

Avslår departementet søknaden og avgjørelsen ikke bringes inn for Ministerpresidenten, begynner de frister som er nevnt i § 2, tredje ledd, igjen å løpe fra den fjortende dag etter siste forkynnelse. Tilsvarende gjelder når Ministerpresidenten avslår søknaden.

§ 4. Når det er kommet inn til retten søknad om å stanse en odelsak, skal retten av eget tiltak beslutte å utsette, til søknaden er avgjort, andre odelsaker som er reist om samme eiendom av noen som har fjernere odelsrett. Imøtekommes søknaden, skal retten av eget tiltak beslutte å stanse slike odelsaker til det tidspunkt da den odelsak igjen bringes i gang som er reist av den nærmere odelsberettigete.

Fra den dag retten beslutter å utsette saken, løper ikke de frister som gjelder etter lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917. Nærværende lovs § 3, siste ledd, gjelder tilsvarende.

9 mars. § 5. Stansing av en sak etter denne lov er ikke til hinder
Nr. 3. for at det i saken foretas bevisopptakelse i samsvar med tvistemålslovens 20 kapitel.

Retten kan treffe og avlese avgjørelser på grunnlag av partsforhandling som er avsluttet før søknaden om stansing kom inn til retten.

§ 6. I den tid en odelsak er utsatt eller stanset etter denne lov, skal eiendommen drives fullt forsvarlig og holdes godt ved like.

I samme tidsrom må det bare avvirktes trevirke til nødvendig husbehov etter utvisning av fylkeskogmesteren eller den han gir fullmakt, og når avvirking blir krevd av offentlig myndighet.

Løser saksøkeren seinere eiendommen og er denne forringet i nevnte tidsrom, plikter saksøkte å erstatte ham tapet. Saksøkte er likevel fri for erstatningsansvar hvis han godtgjør at forringelsen ikke skyldes overtredelse av denne paragrafs første eller annet ledd, eller at forringelsen skyldes pålegg fra offentlig myndighet.

9 mars. § 7. Hvis endrete forhold eller nye opplysninger gjør det
Nr. 3. rimelig, kan departementet bestemme at saken skal bringes i gang igjen før utløpet av den fastsatte stansingstid. Departementets beslutning herom forkynnes for partene.

Saksøkte kan med oppsettende virkning bringe avgjørelsen inn for Ministerpresidenten. Erklæring herom må settes fram til retten innen 14 dager fra forkynnelsen. Saksøkte skal ved forkynnelsen gjøres oppmerksom på dette.

Ministerpresidentens avgjørelse forkynnes for partene.

Treffer departementet beslutning om at saken skal bringes i gang igjen, og beslutningen ikke bringes inn for Ministerpresidenten, begynner de frister som er nevnt i § 2, tredje ledd, igjen å løpe fra den fjortende dag etter siste forkynnelse. Tilsvarende gjelder når Ministerpresidenten treffer beslutning som nevnt.

§ 8. Når stansingstiden er ute, bringer retten av eget tiltak saken i gang igjen.

Fra utløpet av den stansingstid som er fastsatt etter § 3, løper igjen de fristene som er nevnt i § 2, tredje ledd.

§ 9. Denne lov gjelder ikke for tilbakesøking etter lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917 § 76.

Lov*) om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. 9 mars. Nr. 4.

§ 1. Trafikkdepartementet kan gi de bestemmelser som finnes påkrevd for å sikre og ordne landets forsyning med mineraloljer (herunder petroleum og White Spirit), gummi, motorkjøretøyer, sykler og deler av motorkjøretøyer og sykler, og for å gjennomføre den best mulige utnytting og fordeling samt gi bestemmelser om omsetning og bruk av generatorbrensel. Herunder kan eldre bestemmelser som angår dette sakområde endres eller oppheves.

Dersom bestemmelsene berører et annet departements sakområde, gis de i forståelse med vedkommende departement.

§ 2. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av denne lov straffes som fastsatt i § 1 i forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942. Bestemmelsene om inndraging i samme forordnings § 4 gis tilsvarende anvendelse.

Når særlige grunner taler for det, kan dog Trafikkdepartementet i bestemmelser som gis i medhold av § 1 fastsette mindre strenge regler om straff og inndraging.

Bestemmelser gitt i medhold av denne lov anses som rasjoneringsbestemmelser, og saker om straff og inndraging etter dem er rasjoneringsaker; jfr. § 18 i forordning av 28 januar 1942 om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelser.

Lov*) om utsettelse med innbetalingen av skatter for bedrifter som blir påbudt stanset eller innskrenket på grunnlag av bestemmelsene i lovene om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats. 9 mars. Nr. 5.

§ 1. Når bedrift eller virksomhet er påbudt stanset i henhold til bestemmelsene i lovene om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats, kan vedkommende skattyter etter søknad helt eller delvis gis utsettelse med innbetalingen av skatter som forfaller til betaling etter at stansen iverksettes, dersom det antas at det vil virke uforholdsmessig trykkende for skattyteren å måtte betale skattene ved forfall.

Utsettelsen kan omfatte ordinær formue- og inntektsskatt til stat og kommune, alderstrygdavgift, krigspensjoneringsavgift, avgift til Arbeiderfondet, ekstraordinær formue- skatt til staten og særskilt skatt til staten på inntektstigning.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

9 mars. Utsettelse kan ikke gis lenger enn til 3 måneder etter at be-
Nr. 5. driften er kommet i gang igjen. Utsettelsen omfatter bare
den del av skattene som etter forholdsmessig fordeling faller
på inntekt av bedriften og formue anbrakt i bedriften.

For det tidsrom utsettelsen omfatter, regnes ikke mora-
renter.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder tilsvarende for
bedrifter og virksomheter som påbys innskrenket, drevet sam-
men med andre m. v.

§ 2. Søknad om utsettelse etter § 1 sendes forretnings-
føreren for likningsnemnda som med sin uttalelse sender saken
til kemneren (herredskassereren), som igjen sender saken med
sin uttalelse til ordføreren. Ordføreren gir i møte med for-
mennene innstilling i saken og sender den til vedkommende
skattefoged.

§ 3. Skattefogden avgjør om utsettelse etter § 1 skal gis
for så vidt angår skatter og avgifter til staten. Når det er
gitt hel eller delvis utsettelse med innbetalingen av ordinær
formue- og inntektskatt til staten plikter kommunen å gi til-
svarende utsettelse med innbetalingen av kommuneskatt,
alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift.

Skattefogdens avgjørelse kan av vedkommende ordfører
eller skattyter innankes for fylkeskattestyret innen 4 uker
etter at vedkommende er underrettet om skattefogdens av-
gjørelse.

§ 4. Spørsmålet om ettergivelse eller nedsettelse av de
skatter som forfaller til betaling etter at en bedrift eller
virksomhet er påbudt stanset eller innskrenket, skal utstå
inntil bedriften eller virksomheten er kommet i gang igjen
eller er endelig nedlagt.

9 mars. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet** hvorved etter § 1
i landkommuneloven den kommunale inndelingsgrensen mel-
lom Målselv og Sørreisa herreder, Troms fylke, fast-
settes å skulle gå slik, regnet fra nord mot sør:

Den begynner i Lenvik grense midt i Finnfjordvatnets
østre bukt like nord for gården Grønvoll i Sørreisa, går øst-
over til utløpsosen av bekken Bjelma *), følger denne bekk
østover og videre dens tilløp Litle Bjelma *) (som kommer
fra fjellet Reinskollen) oppover til en grensestein, som ligger
ca. 1500 m fra bekkeosen i Finnfjordvatnet. Ved denne stein
forlater grensen Litle Bjelma og går rettlinjert sørøstover til
en grenserøys på Reinskollen, 297 m sørvest for Norges geo-
grafiske oppmålings bolt i det trigonometriske punkt på dette

*) Navnet står ikke på gradteigskartet.

fjell. Grensen bøyer så mot sør, går rettlinjet til kors i en jordfast stein på en rygg i Karlstaddalen ca. 570 m sørvest for Setervatnet *) og videre 104 m mot sørøst til en grensestein midt nede i dalsøkket. Her bøyer grensen mot sørvest, går først gjennom en grasmyr og deretter etter bekken Bjelma *), som renner ned i Reinvatnet og videre nordvestover gjennom vatnet til kors i en stor stein litt fra Reinelva ved en gammel dam. Her bøyer grensen mot vest-nordvest og går rettlinjet til en grensestein som ligger i nordøsthellet av fjellet Lysheia, ca. 1 000 m nordøst for det trigonometriske punkt på dette fjell.

Grensen går så mot sørvest til nevnte trigonometriske punkt, bøyer her mot sørøst og går i en 400 m lang rett linje til toppen av Lysheia, videre rettlinjet mot sørøst til kors i fjell i hellet ned mot Leirtogdalen *), derfra med omtrent samme retning rettlinjet til kors i fjell på toppen av fjellet Berrskollen og videre rettlinjet mot sørøst til Norges geografiske oppmålings merke i det trigonometriske punkt på fjellet Vakkerhumpen.

Fra Vakkerhumpen fortsetter grensen mot sørøst og går rettlinjet til grensestein ved Sennevassbekkens *) søre, skarpe sving og derfra rettlinjet mot øst til grensestein i en myr ca. 1 750 m øst for vesenden av Setertjernet, 430 m o. h., og 2 450 m sør for Sandbakksetra, 178 m o. h.

Grensen bøyer så mot sør-sørvest og går rettlinjet til grensekors ved bekkesammenløpet like sør for Steinvatnet, 346 m o. h., går videre etter bekken ned i store Krokbeekktjern, 280 m o. h. og så etter dettes vestbredd til tjernets sørende. Herfra går grensen sørover gjennom myrene til Trolldalsbekken *) og videre etter denne ned i Andsvatnet, over dette mot sørøst til kors i berg i vannkanten i den sørligste bukt i østenden av Andsvatnet, ca. 10 m øst for en liten bekk og videre mot sørøst rettlinjet til kors i jordfast stein på Andvasshaugen *).

Her bøyer grensen mot sør-sørvest, går rettlinjet til grensevarde på Rustsfjellets nordvestre hjørne, ca. 700 m nordvest for merket i Norges geografiske oppmålings trigonometriske punkt på dette fjell. Herfra går grensen rettlinjet mot vest-nordvest til grensevarde på den nordøstre høgd på Sørhusfjellet, 462 m o. h. Grensen bøyer her mot sør-sørvest og går rettlinjet ca. 400 m til grenserøys på søre del av Sørhusfjellet, hvor grensen mot Bardu herred begynner.

De her nevnte navn og tall står på gradteigskartene Tranøy og Målselv, utgavene 1939.

*) Navnet står ikke på gradteigskartet.

- 9 mars. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om bruksregler for Gjerdrum statsalmenning (som forvaltes som bygdealmenning).
- 10 mars. **Skrivelse **)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Idd herred, Østfold fylke
- 12 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Milla Tømt og Holm Tømts legat» til fordel for verdige trengende i Kråkstad sokn, opprettet ved testament av 15 juli 1926.
- 15 mars. **Forordning **)** (Trafikkdepartementet) om endring i Administrasjonsrådets bestemmelse av 4 juli 1940 om bruk av kull, brenseloljer og smøreoljer for fartøyer i innenriks fart.
- I medhold av lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. bestemmes:
- Administrasjonsrådets bestemmelse av 4 juli 1940 om bruk av kull, brenseloljer og smøreoljer for fartøyer i innenriks fart, jfr. bestemmelser av 8 og 20 juli 1940, oppheves for så vidt angår kull.
- 15 mars. **Skrivelse **)** fra Innenriksdepartementet om opphevelse av Leknes bygnings- og brannkommune i Buksnes herred, Nordland fylke.
- Lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og brannloven blir fortsatt gjeldende innenfor den opphevede bygnings- og brannkommunes grenser.
- 16 mars. **Lov **)** om endring i lov om utbetaling av visse tillegg for folkeskolelærere m. fl. av 25 februar 1943.
- Nr. 1.
- I lov om utbetaling av visse tillegg for folkeskolelærere m. fl. av 25 februar 1943 skal § 1 og § 3 lyde:
- § 1. Forordning om lønnsregulering for de offentlige tjenstemenn av 20 desember 1941 §§ 8 og 9 (jfr. endringslov av 10 juni 1943) får inntil videre anvendelse på lærere i folkeskolen, framhaldskolen, arbeidsskolen og ungdomsskolen.
- § 3. Lov om korleis reguleringstillegg til folkeskulelærarane m. fl. skal betalast av 25 juni 1937 gjelder inntil videre ikke.

*) Kunngj. 17 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

**) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

Lov*) om endring i forordning om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart av 24 februar 1941. 16 mars. Nr. 2.

Forordning om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på norsk skip i norsk kystfart av 24 februar 1941 § 1, siste punktum, skal lyde:

Personer tilhørende den tyske vernemakt, tyske tjenestemenn, samt embets- og tjenestemenn i det norske politi skal ikke avlevere sine tjenestebevis.

Lov*) om avståing av retten til å gi ut lærebøker til bruk i skolene. 16 mars. Nr. 3.

§ 1. Når Kirke- og undervisningsdepartementet finner det nødvendig for å skaffe tilfredsstillende lærebøker til bruk i skolene, kan departementet mot erstatning kreve avstått til staten rett til å gi ut ett eller flere opplag av lærebøker som tidligere har vært offentliggjort. Likeledes kan det kreve avstått rett til å gi ut større eller mindre deler av slike verker.

Kirke- og undervisningsdepartementet kan ved utgivelsen foreta de endringer og tilføyelser i verket som det finner nødvendig.

Departementet kan gi ut det verk som avståingen gjelder selv om erstatningen ikke er fastsatt.

§ 2. Når ikke annet er bestemt ved avståingen, kan opphavsmannen eller andre rettighetshavere ikke gi ut det verk eller den del av et verk som staten har ervervet rett til å utgi, så lenge de opplag som staten har rett til å gi ut, ikke er utsolgt.

§ 3. Opphavsmannens navn skal angis på verket.

Hvis verket uten opphavsmannens samtykke blir gitt ut i endret skikkelse må det tydelig tilkjennegis på verket at endringer eller tilføyelser er gjort av departementet.

Ministerpresidentens vedtak*) om bemyndigelse for Innenriksdepartementet til å avgjøre forskjellige saker vedkommende lægevesenet m. v. 16 mars.

Innenriksdepartementet bemyndiges herved inntil videre til å avgjøre følgende saker:

1. I henhold til § 1 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 å gi tillatelse til å drive næring som jordmor, i det tilfelle vedkommende ikke har lærebrev ved en offentlig jordmorskole her i riket.

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

- 16 mars. 2. I henhold til § 1 i *lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger* av 26 juli 1912 å fastsette lægedistriktenes grenser.
3. I henhold til § 7 i samme lov å fastsette byenes bidrag til fylkeslægenes lønn.
4. I henhold til samme lovs § 12 å fastsette byenes bidrag til fylkeslægenes kostgodtgjørelse.
5. I henhold til § 13 i samme lov å sette i verk opprettelse av lægedistrikter, hvortil er gitt bevilgning.
6. I henhold til samme lovs § 16 for det enkelte lægedistrikt å overdra offentlige gjøremål fra distriktslæge til annen læge.
7. Å avgjøre søknad fra offentlig ansatt læge eller tannlæge om fritagelse for å overta stilling som søkeren er ansatt i, såframt han ikke er ansatt ved regjeringsvedtak.
8. I henhold til § 1, punkt 2, i *lov om lægers rettigheter og plikter* av 29 april 1927 å gi tillatelse til å utøve lægevirkosomhet i det tilfelle vedkommende ikke er autorisert som læge her i landet.
9. Å gi bestemmelser om resepters avfattelse og om oppbevaring av resepter på apotek i henhold til samme lovs § 5, 2net ledd.
10. I henhold til samme lovs § 7, 1ste ledd, å bestemme i hvilke sykdomstilfelle alle læger er pliktige til å yte lægehjelp.
11. I henhold til § 1, punkt 2, i *lov om tannlægers rettigheter og plikter* av 29 april 1927 å gi tillatelse til å utøve tannlægevirkosomhet i de tilfelle vedkommende ikke er autorisert som tannlæge her i landet.
12. I henhold til samme lovs § 5, 1ste ledd, å gi bestemmelser om en tannlæges virkosomhet, om de lægemidler en tannlæge er berettiget til å anvende og om de innberetninger han skal avgi.
13. I henhold til samme lovs § 7 å gi nærmere regler om tannlægers optegnelser.
14. I henhold til § 2 i *lov om sykegymnaster og massører* av 19 juni 1936 å bestemme, at den som vil utøve virkosomhet som sykegymnast eller massør i herred må ha helserådets godkjenning.
15. I henhold til § 1 i *lov om bruk av røntgenstråler og radium* av 18 juni 1938 å gi alminnelige forskrifter om bruk av røntgenstråler, radium og radioaktive stoffer og deres forbindelser i medisinsk øyemed samt om melding og godkjenning av og tilsyn med anlegg, apparater og materiell for slike stråler og stoffer.

16. I henhold til samme lovs § 6 å gjøre loven gjeldende også for bruk av røntgenstråler, radium og radioaktive stoffer i annet øyemed enn til medisinsk bruk, og for stoffer og apparater som frambringer andre slags elektriske stråler. 16 mars.

Ministerpresidentens vedtak *) om fredning av fuglelivet på Indre Hellesøy i Søgne herred, Vest-Agder fylke. 16 mars.

Forordning. *) (Næringsdepartementet og Trafikkdepartementet.) 16 mars.

Forbud mot utlodning av rasjonerte varer m. v.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer og midlertidig lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. bestemmes:

§ 1. Ved lotteri er det forbudt å oppsette som gevinster:

- 1) rasjonerte varer eller gjenstander og
- 2) andre varer eller gjenstander som det er mangel på.

Næringsdepartementets Avdeling for proviantering og rasjonering og Avdeling for industriforsyning og Trafikkdepartementets Generaldirektorat for transport avgjør i tvilstilfelle med endelig virkning, hver innen sitt sakområde, hva som går inn under bestemmelsen i første ledd, punkt 2.

§ 2. Bestemmelsene i denne forordning er ikke til hinder for at lotterier som er i gang ved forordningens ikrafttreden avvikles etter planen, for så vidt varene eller gjenstandene etter Næringsdepartementets (Forsyningsdepartementets) bestemmelser var lovlig oppsatt som gevinster.

§ 3. Overtredelse eller medvirking til overtredelse straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler. Bestemmelsene om inndraging i forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942 § 4 får tilsvarende anvendelse.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks.

Ved denne forordning gjøres ingen endring i de bestemmelser som ellers gjelder om lotterier m. v.

Ministerpresidentens vedtak **) om bemyndigelse for sjefen for Finans- og tolldepartementet til inntil videre å tilstå tollfrihet for sildetønner som innføres fra utlandet. 20 mars.

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

**) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

20 mars. **Forordning.*)** (Næringsdepartementet og Trafikkdepartementet.)

Omsetning og bruk av kalsiumkarbid.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer og lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. bestemmes:

§ 1. Denne forordning gjelder all kalsiumkarbid, unntatt kalsiumkarbid som brukes ved framstilling av cyanamid.

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra kalsiumkarbid til forbruker uten mot samtidig klipp av merker på rasjoneringskort eller levering av tilvising for det kvantum leveransen omfatter; jfr. dog § 3. Løse merker gjelder ikke.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 3. Uten hensyn til bestemmelsene i § 2 kan en forhandler levere kalsiumkarbid til tidligere kunder som bruker varen til belysning. For slike leveringer gjelder følgende vilkår:

1. Den mengde som leveres skal stå i forhold til den mengde kalsiumkarbid forbrukeren tidligere vanligvis har kjøpt hos forhandleren og det kvantum som forhandleren har til rådighet for slike leveringer i den enkelte tilvisingsperiode. I en og samme tilvisingsperiode kan dog forhandlerens leveranser til den enkelte forbruker ikke overstige en samlet mengde som til enhver tid fastsettes av Generaldirektoratet for transport.

2. Forhandleren skal føre en liste over de leveringer han foretar i medhold av bestemmelsene i denne paragraf. Av listen skal framgå kundenes navn og adresse, datum for de enkelte leveranser og de mengder kalsiumkarbid som disse har omfattet. Innførsel i listen skjer ved hver enkelt levering.

§ 4. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra kalsiumkarbid til forhandler uten at forhandleren samtidig leverer merker eller tilvising for det kvantum som leveres; jfr. § 6.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 5. Det er forbudt å bruke kalsiumkarbid av egen beholdning, som ikke er ervervet mot levering av gyldig kjøpslegitimasjon, uten etter innhentet brukstillatelse fra Trafikkdepartementet, Generaldirektoratet for transport eller den dette bemyndiger. Unntatt er bruk av kalsiumkarbid til be-

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

lysning innen de grenser som fastsettes i henhold til § 3, 20 mars. punkt 1.

§ 6. Generaldirektoratet for transport eller den dette bemyndiger utsteder etter søknad rasjoneringskort eller tilvising som legitimasjon ved kjøp av kalsiumkarbid.

Søknad fra forhandler om tilvising skal være bilagt med avskrift av kundelisten, jfr. § 3, dersom det ikke gjelder søknad om startlager. I begge tilfelle skal forhandleren gi oppgave over sin beholdning av kalsiumkarbid.

Når det gjelder kalsiumkarbid som skal brukes av norske borgere i tysk tjeneste, utstedes kjøpslegitimasjon bare når det foreligger bevitnelse fra den tyske oppdragsgiver. Ved arbeider for den tyske vernemakt må søknaden dessuten attesteres av Feldwirtschaftsoffizier, og når det gjelder arbeider for de sivile tyske myndigheter av Rikskommissariatet eller det tyske politi.

De tyske myndigheter utsteder:

- a) Wehrmacht-Kreditscheine,
- b) Auslieferungsscheine,
- c) Behörden-Kreditscheine,
- d) Behörden-Auslieferungsscheine,

som gjelder som legitimasjon ved de tyske myndigheters kjøp av kalsiumkarbid.

Kjøpslegitimasjonen er bare gyldig i det tidsrom den er utstedt for.

Overdragelse eller erverv av kjøpslegitimasjon er forbudt.

§ 7. Det er forbudt å bruke kalsiumkarbid i strid med det formål og de vilkår som rasjoneringsmyndighetene fastsetter ved utstedelse av kjøpslegitimasjon eller brukstillatelse.

§ 8. Produsent av kalsiumkarbid skal innen den 5 dag i hver måned sende Generaldirektoratet for transport:

1. Oppgave over produksjonen og salget av kalsiumkarbid i den nærmest foregående måned.
2. Merker og kjøpslegitimasjoner for det kvantum han har solgt.
3. Oppgave over beholdning av kalsiumkarbid pr. den 1 dag i måneden.

§ 9. Den rasjoneringsmyndighet som har foretatt tildeling av kalsiumkarbid, kan helt eller delvis omgjøre denne når den finner at grunnlaget for tildelingen ikke lenger er til stede. Dette gjelder således når de opplysninger tillatelsen bygger på, viser seg å ha vært uriktige eller forutsetningene for tillatelsen har endret seg vesentlig.

I forbindelse med omgjøringen kan rasjoneringsmyndighetene bestemme at rasjoneringskort, tilvising eller brukstillatelse skal leveres tilbake og kalsiumkarbiden avgis til den

20 mars. myndigheten bestemmer. Bestemmelsen kan om nødvendig gjennomføres ved politiets hjelp.

Bestemmelse som nevnt i de to foregående ledd kan ankes inn for Generaldirektoratet for transport. Bestemmelsen gjelder til ankeinstansens avgjørelse foreligger.

Generaldirektoratet kan også av eget tiltak når som helst omgjøre en kjøps- eller brukstillatelse og treffe bestemmelse som nevnt i annet ledd.

§ 10. Generaldirektoratet for transport kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi de nødvendige utfyllende bestemmelser.

§ 11. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd, og lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. § 2, første ledd.

22 mars.

Forordning.*) (Næringsdepartementet.)

**Sukkertilsetning i saft, syltetøy m. v.
bestemt for omsetning.**

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Ved tilvirking for salg av saft, syltetøy, marmelade og erstatningsmidler for disse varer og ved hermetisk nedlegging av bær og frukt bestemt for salg må det inntil videre ikke tilsettes større sukkermengde enn nevnt nedenfor:

1. Saft:

400 gram pr. liter sur saft.

2. Syltetøy og marmelade:

Pr. kg rensed bær eller fruktmasse av

a) jordbær, bringebær og rips: 600 gram,

b) epler og nyper: 200 gram,

c) blandet epler og gresskar (50 % — 50 %): 300 gram,

d) grønne tomater: 400 gram,

e) andre bær og frukt: 500 gram.

Sukker til gresskar kan bare brukes i blandingen 50 % gresskar og 50 % epler. Til marmelade som inneholder rabarbra og rognebær kan ikke brukes sukker.

3. Hermetisk frukt og bær:

Pr. liter vann: 400 gram.

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

4. Til erstatningsmidler for saft, syltetøy og marmelade kan det ikke brukes sukker. 22 mars.

§ 2. Produsenter av varer som nevnt i § 1 skal føre oppgave over innkjøp og bruk av råstoffer, og over produksjon og salg av ferdige produkter. Videre skal føres oppgaver som til enhver tid viser de enkelte produkters sammensetning. Oppgavene skal oppbevares for kontroll.

§ 3. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i § 1.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2.

§ 5. Forordning av 1 august 1942 om produksjon av saft, syltetøy m. v. bestemt for omsetning oppheves.

Lov*) om forsikringselskapers ansvar for livsforsikring på krigsfrivilliges liv. 23 mars.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Livsforsikringselskapers ansvar ved forsikring med døds- eller invaliditetsrisiko inntreer uten hensyn til avvikende regler i avtale eller annen bestemmelse også når den på hvis liv forsikringen er tegnet, blir invalid eller avgår ved døden under eller som følge av frivillig krigstjeneste av art som er godkjent av Ministerpresidenten, dersom forsikringsavtalen er inngått før denne lov trer i kraft eller minst 3 måneder før vedkommende melder seg til krigstjeneste.

§ 2. Ansvar etter bestemmelsen i § 1 inntreer ikke ved korttidsforsikring, studieforsikring i studietiden og invaliderente. Sosialdepartementet kan utelukke også andre forsikringsformer som det finner må stilles i klasse med de foran nevnte.

Sosialdepartementet kan fastsette en rimelig overgrense for den risikosum som livsforsikringselskapene tilsammen plikter å overta på den enkelte person etter bestemmelsen i § 1.

§ 3. Sosialdepartementet kan gi regler om at selskapets ansvar etter § 1 bare inntreer når forsikringssummen tilfaller visse personer som slektninger av den på hvis liv forsikringen er tegnet eller personer som han har forsørget eller som har forsørget ham. Sosialdepartementet kan også bestemme at beløp som selskapet på grunn av slike regler ikke plikter å ut-

*) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1 nr. 16.

23 mars. betale, skal avsettes til et særskilt fond til dekning av ansvar som pådras selskapet etter bestemmelsene i § 1.

§ 4. Det er et vilkår for selskapets ansvar etter bestemmelsen i § 1 at det mottar underretning om tjenstgjøringen innen 3 uker etter at vedkommende antas til krigstjeneste, eller seinst 3 måneder før forsikringstilfellet inntreffer.

Er den på hvis liv forsikringen er tegnet, krigsdeltager ved denne lovs ikrafttreden, er det tilstrekkelig at selskapet mottar underretning som nevnt i første ledd innen 6 måneder etter at loven trer i kraft.

§ 5. Selskapets ansvar etter § 1 inntreffer også når forsikringstilfellet er inntruffet før denne lov trer i kraft. Den som vil gjøre sin rett til forsikringssummen gjeldende, må gi selskapet melding om kravet innen 3 måneder etter at loven trer i kraft eller innen 3 måneder etter at han har fått kjennskap til at forsikringstilfellet er inntruffet.

§ 6. Hvis forsikringstilfellet er inntruffet før denne lov trer i kraft eller hvis det inntreffer innen 6 måneder etter lovens ikrafttreden, inntreffer selskapets ansvar etter § 1 selv om avtalen da forsikringstilfellet inntraff hadde opphørt å løpe på grunn av manglende premiebetaling. Dette gjelder likevel bare hvis det er trolig at premiene ikke er betalt fordi vedkommende visste at selskapet etter forsikringsavtaleloven var fri ansvar som nevnt i nærværende lovs § 1.

Ved utbetaling av forsikringssummen gjøres fradrag for de premier som skulde vært betalt før forsikringstilfellet inntraff.

§ 7. Selskapet kan ikke på grunn av den fareøking som er forbundet med krigstjenesten, oppsi avtalen eller gjøre gjeldende andre følger av fareøkingen.

§ 8. Sosialdepartementet kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov.

23 mars. **Skrivelse** fra Kulturdepartementet til Næringsdepartementet hvori meddeles, at løyve til å drive handel med malerier m. v. i samsvær med lov om omsetning av malerier m. v. av 22 oktober 1942 vil Kulturdepartementet for ettertiden bare gi til personer som har handelsbrev eller politiløyve etter § 102 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

23 mars. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (fra 1 mai til 1 oktober) i Strømm herred, Vestfold fylke, samt i Svelvik by.

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

Forordning *) (Trafikkdepartementet) om bevillings- 24 mars.
tvang for ervervsmessig personbefordring med motorvogn i
Spydeberg herred, Østfold fylke.

Forordning **) (Landbruksdepartementet) om laks- og 24 mars.
sjøarefisket i Berbyelva og den innerste helt norske
del av Iddefjorden i Idd og Marker fiskeridistrikt, Øst-
fold fylke.

Skrivelse fra Kirkedepartementet. 24 mars.

Departementet har godkjent som vigselfrital for Me-
nigheten Betel, Gjerstad, det vigselfrital som ved
kongelig resolusjon 9 september 1927 er godkjent for Menig-
heten i Filadelfia, Oslo.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at hund 25 mars.
skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet
i den tid bufe beiter i Hemsedal herred, Buskerud fylke.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en fylkesmann hvori 25 mars.
uttales at trekk med skattyterens samtykke
av skatter som ikke lenger kan kreves truk-
ket, jfr. landskattelovens § 114, punkt 5, må stilles i klasse
med frivillig trekk og stå tilbake for alt tvungent trekk, her-
under også forhåndstrekk.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 29 mars
«Fru Karen Weiens legat til minne om Johan
Engbretsen Nerhagen og hustru Karen» til
ubemidlete konfirmanter i Sørskogbygda som bidrag til klær,
opprettet ved gave fra fru Karen Weien, Drammen.

Lov *)** om endringer i lov om syketrygd 30 mars.
av 6 juni 1930. Nr. 1.

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6 juni 1930
skal lyde slik:

§ 5, første ledd.

De etter denne lov trygdepliktige skal være pliktige med-
lemmer i vedkommende trygdekasse eller i en etter denne lov
godkjent syke- eller vikarkasse.

*) Kunngj. 14 april i Lovtid. 1 nr. 13.

**) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 12.

***) Kunngj. 31. mars i Lovtid. 1 nr. 11.

30 mars.

§ 7, punkt 1.

Nr. 1.

1. Når en person blir eller kan bli trygdepliktig, skal arbeidsgiveren innmelde ham i arbeidstedets trygdekasse.

Hvis vedkommende godtgjør at han har oppfylt sin trygdeplikt ved pliktig medlemskap i trygdekasse, godkjent syke- eller vikarkasse, kan innmelding unnlates så lenge dette medlemskap består. Det påhviler arbeidsgiveren til enhver tid å holde seg underrettet herom.

§ 8, punkt 1, 2 og 6.

1. Enhver person over 15 år som ikke er trygdepliktig etter § 1 eller unntatt fra trygdeplikt etter § 2, punkt 1, b—c, og 2 og 3, har såframnt han ikke er over 70 år, rett til å bli trygdet etter denne lov som frivillig medlem av trygdekassen på sitt hjemsted på følgende vilkår:

a. Hans samlede årlige inntekt, sammenlagt med hans ektefelles må ikke overstige en grense som Ministerpresidenten fastsetter.

Ved fastsettelsen av denne inntektsgrense, som kan avvike fra den tilsvarende grense etter § 1, kan Ministerpresidenten bestemme at trygdete hvis samlede årsinntekt sammenlagt med hans ektefelles overstiger et nærmere fastsatt beløp, ikke skal ha premietilskudd av stat og kommune.

I tilfelle av tvist om noen av de ovenfor nevnte grenser er overskredet eller ikke, legges siste endelige skatteklikning til grunn for avgjørelsen.

b. Han må på forlangende ved attest fra en av trygdekassen dertil anvist læge godtgjøre, at han og hans bipersoner har god helbred, således at det ikke påføres kassen noen særlig risiko. Finnes sånn risiko å være til stede hos noen av bipersonene, kan vedkommende unntas fra trygden. Undersøkelsen må i tilfelle betales av trygdekassen.

c. Han og hans bipersoner får ikke ytelser etter denne lov for sykdom, som inntreffer i de 6 første uker etter inntrødelsen i trygdekassen.

d. Hvis han ved søknaden er over 60 år, må han betale tilleggspremie for tiden etter det fylte 60de år. For så vidt han kan godtgjøre å ha stått som medlem av eller vært trygdet som biperson i noen trygdekasse eller godkjent sykekasse etter det fylte 60de år, blir denne tid å trekke fra. Det betales dog under ingen omstendighet mer enn for 1 år. Tilleggspremien blir å beregne etter den ved opptakelsen gjeldende premietariff.

2. For person som har vært medlem av eller trygdet som biperson i en trygdekasse eller godkjent kasse uavbrutt i de

siste 3 måneder, gjelder ikke den i punkt 1 nevnte 70 års grense 30 mars. og de vilkår som er fastsatt i litra b og c, såframt søknad om Nr. 1. fortsettelse som frivillig medlem etter denne paragraf sendes inn seinest en uke etter at trygden eller medlemskapet er opphørt.

6. Personer som går inn under § 1, e, kan når trygdeplikten opphører midlertidig gå over til alminnelig frivillig trygd for en tid av inntil 6 måneder uten hensyn til den i henhold til punkt 1, a, foran fastsatte inntektsgrense. Denne adgang er betinget av at det trygdepliktige forhold umiddelbart forut har bestått i minst 3 måneder.

§ 10, punkt 1.

1. Premien for frivillig trygd betales forskuddsvis for minst 4 uker om gangen.

Opphører medlemskapet som følge av at medlemmet inntrer i trygdepliktig arbeids- eller tjenesteforhold, jfr. § 11, punkt 3, godskrives medlemmet den for meget betalte premie for den frivillige trygd.

§ 11, punkt 2 og 3.

2. Overstiger medlemmets inntekt den for alminnelig frivillig trygd fastsatte inntektsgrense, opphører trygden fra det tidspunkt da trygdekassen mottar opplysninger om de forhold som medfører trygdens opphør. Dog skal trygdekassen gi medlemmet adgang til innen en av kassen fastsatt kort frist å begjære trygden fortsatt uten premietilskudd fra stat og kommune.

3. Inntrer et frivillig medlem i trygdepliktig arbeids- eller tjenesteforhold, opphører det frivillige medlemskap, men fortsetter igjen ved det pliktige medlemskaps opphør, med mindre medlemmet melder seg ut av den frivillige trygd.

Blir arbeidstedets trygdekasse kjent med at et pliktig medlem ved trygdepliktens inntreden er frivillig trygdet i en annen trygdekasse, skal den straks gi den annen trygdekasse melding om trygdepliktens inntreden og opphør.

§ 13, punkt 4.

4. Hvis sykdom fører med seg arbeidsudyktighet, sykepenger, som pr. dag skal utgjøre for:

1. klasse i grunnsats	kr. 0,80
2. » » »	» 1,40
3. » » »	» 2,10
4. » » »	» 2,80
5. » » »	» 3,60
6. » » »	» 4,00

30 mars. med et tillegg av kr. 0,30 pr. dag for hvert forsørget barn Nr. 1. under 16 år.

Sykepenger (grunnsats og tillegg) må dog tilsammen ikke overstige 80 % av den arbeidsinntekt som er lagt til grunn for klasseføringen.

Til medlemmer av klasse 0 betales ikke sykepenger.

Heller ikke betales sykepenger under opphold utenfor riket til medlemmer som er i stilling som nevnt under § 1, e, eller som er trygdet etter § 8, punkt 6 og 7.

§ 16, punkt 1.

1. Må en trygdet reise til læge eller sykehus på grunn av sykdom som trygdekassen betaler godtgjørelse for, får han skyssgodtgjørelse av kassen, hvis reisen ikke med rimelighet kan skje med eget eller husbonds framkomstmiddel. Trygdekassen kan gjøre vedtak om at skyssgodtgjørelse for reise med annet enn rutegående framkomstmiddel skal betales etter regler og takster, fastsatt av kassen eller etter regler fastsatt i kontrakt med en eller flere skysskaffere. Vedtak eller kontrakt herom må godkjennes av Rikstrygdeverket for å være gyldig.

Er en trygdet på grunn av sykdom, som trygdekassen betaler godtgjørelse for, ute av stand til å møte fram hos læge, har lægen rett til skyssgodtgjørelse av kassen for sin reise. Sosialdepartementet gir nærmere regler herom.

§ 33, punkt 3, 4 og 7.

3. En trygdekasses premietariff fastsettes av Rikstrygdeverket etter at nemnda er gitt anledning til å uttale seg. Tariffen som skal angi medlemmets ukepremie, fastsettes i alminnelighet slik at trygdekassens inntekter dekker utgiftene og gir adgang til å legge opp et reservefond.

4. Hvis en kasses premietariff eller en tariffsats viser seg å være for høy eller for lav, kan Rikstrygdeverket forandre den etter at nemnda er gitt anledning til å uttale seg.

Såne forandringer kan bare finne sted fra første mandag i et kvartal.

Tariffnedsettelse kan som regel ikke foretas så lenge en kasses reservefond er mindre enn kr. 25 beregnet pr. medlem.

7. Den premie som er beregnet for en trygdet, blir å betale:

- a. For pliktig medlem: med $\frac{6}{11}$ av medlemmet selv, $\frac{2}{11}$ av hans arbeidsgiver, $\frac{1}{11}$ av kommunen og $\frac{2}{11}$ av staten.
- b. For frivillig medlem: med $\frac{7}{10}$ av medlemmet selv, $\frac{1}{10}$ av kommunen og $\frac{2}{10}$ av staten.

Frivillig medlem i henhold til § 8, 1 a, annet punktum, be- 30 mars
taler den hele premie selv. Nr. 1.

Hvis flere kommuner har felles trygdekasse, bestemmer Rikstrygdeverket hvorledes den kommunale premieandel skal fordeles på de enkelte kommuner innen kassens område.

Inngår pliktig eller frivillig medlem under et ved bergverk, fabrikk eller bruk bestående særskilt fattigvesen, utreder vedkommende bedrift den andel av premien som ellers skulde påhvilt kommunen.

Øker den kommunale premieandel uforholdsmessig som følge av vedtak etter § 7, punkt 3, kan kommunen søke om refusjon av de økte utgifter fra arbeidstedets kommune. Søkes det om refusjon fra kommune i et annet fylke, avgjør Innenriksdepartementet etter forslag fra fylkesmannen i det fylke hvor den kommune ligger som har framsatt søknaden, om og i tilfelle med hvilket beløp refusjon skal ytes. Ellers avgjør fylkesmannen saken. Hans avgjerd kan bringes inn for Innenriksdepartementet til prøving.

§ 34, punkt 7, oppheves.

§ 36, punkt 3 og 4.

3. Av statens premieandel blir inntil 50 prosent å holde tilbake og legge til et reguleringsfond for syketrygden.

Innen utgangen av hvert år bestemmer Sosialdepartementet hvor stor brøkdel det skal tilbakeholdes for kommende år.

4. Hvis reguleringsfondet utgjør minst 10 kroner pr. medlem, beregnet etter siste offentlige statistikk, kan Sosialdepartementet bestemme at det av statens premieandel skal holdes tilbake inntil 50 prosent som føres tilbake til statskassen.

§ 38, punkt 4.

4. Trygdekassens regnskap skal være oppgjort innen utgangen av februar måned, og innen utgangen av mars måned skal årsregnskapet være revidert.

§ 39, punkt 1.

1. I hver av rikets kommuner skal det være en offentlig trygdekasse, eller hvis kommunestyret finner det påkrevd og Rikstrygdeverket samtykker i det, flere slike kasser.

Rikstrygdeverket kan med Sosialdepartementets samtykke bestemme at flere kommuners trygdekasser skal slås sammen. Før slik bestemmelse treffes, skal vedkommende herreds- eller byting og vedkommende trygdekasser gis adgang til å uttale seg.

30 mars.

§ 43, punkt 1.

Nr. 1.

1. Hver trygdekasse skal ha en nemnd som oppnevnes av Rikstrygdeverket. Oppnevningen gjelder inntil videre, dog ikke utover to år. Nemnda skal bestå av 4 medlemmer med personlige varamenn; av medlemmene og varamennene skal to være trygdet i trygdekassen og en innskuddspliktig arbeidsgiver. Kommunens ordfører har i møte med formennene forslagsrett. Er trygdekassen felles for flere kommuner, tilligger denne forslagsrett fylkesmannen.

Forretningsføreren er formann for nemnda. Rikstrygdeverket oppnevner som varaformann i nemnda et av nemndas medlemmer; jfr. § 45, punkt 4, tredje ledd.

Rikstrygdeverket kan avskjedige nemndmedlemmer som finnes uskikket til sitt verv.

§ 53, nytt punkt 4.

4. Av reguleringsfondets midler kan med Sosialdepartementets samtykke ytes tilskudd til opplæring av arbeidshjelp til trygdekassene. Tilskuddets størrelse fastsettes av Rikstrygdeverket med Sosialdepartementets godkjenning.

§ 54, punkt 1, 2 og 3.

1. For hver trygdekasse skal det være en ankenemnd bestående av en formann og to andre medlemmer som med personlige varamenn oppnevnes av herreds- eller bytinget for 3 år om gangen.

Hvis flere kommuner har felles trygdekasse, oppnevnes formannen, medlemmene og varamennene av fylkesmannen.

Av medlemmene skal ett være trygdet og ett arbeidsgiver.

2. Rikstrygdeverket kan etter at trygdekassens uttalelse er innhentet beslutte at formannen skal tilstås godtgjørelse for sitt arbeid.

Dette beløp og nødvendige kontorutgifter utres av trygdekassens midler.

3. Med unntak av kassens tjenestemenn og nemndmedlemmene, kan enhver som er stemmeberettiget etter lov om stortingsvalg, oppnevnes til medlem av ankenemnda. Den som oppnevnes er pliktig til å motta vervet hvis han ikke er over 60 år, er overformynder, eller har gjort tjeneste som medlem av ankenemnda i siste periode.

II.

Denne lov trer i kraft 3 april 1944.

Lov *) om endring i lov av 5 mars 1942 om 30 mars. ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det Nr. 2. offentlige.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

I lov av 5 mars 1942 om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige tilføyes i § 2 som nytt tredje ledd:

Leier av beboelsesrom og forretningslokaler (butikker, kontorer, lagere, verksteder, garasjer, restauranter, kaféer o.l.) har bare krav på erstatning for nødvendige utgifter til flytning. Hvis leieren må flytte før leietidens utløp eller etter kortere varsel enn det som gjelder for oppsigelse av leieforhold, skal han dessuten ha erstatning for mulige merutgifter til husleie i det resterende tidsrom. Er leieavtalen inngått for minst 5 år, kan Innenriksdepartementet fastsette ytterligere erstatning.

Lov **) om midlertidige endringer i lov 30 mars. om alderstrygd av 16 juli 1936. Nr. 3.

I.

For budsjetterterminen 1943—44 skal pensjonister som har alderspensjon etter lov om alderstrygd av 16 juli 1936 utbetales et dyrtidstillegg på 10 pst. av pensjonen.

Av dyrtidstillegget får kommunen godtgjort $\frac{7}{8}$ av aldersfondet, dog slik at kommuner med høyere pensjonsgrunnlag enn minstepensjonsgrunnlaget bare får godtgjort etter 10 pst. tillegg til pensjonen, utregnet etter sistnevnte grunnlag; jfr. alderstrygdlovens § 37, 2net punktum.

Foranstående bestemmelse gjør ingen endring i kommunalt vedtak om høyere prosenttillegg, når vedtaket er godkjent av Sosialdepartementet.

II.

For budsjetterterminen 1943—44 endres regelen i lov om alderstrygd av 16 juli 1936 § 37 om fordelingen av utgiftene på statskassen og aldersfondet, slik at $\frac{3}{8}$ av de i paragraffen nevnte utgifter skal utredes av statskassen og halvdelen av aldersfondet.

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

**) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 12.

31 mars.

Forordning.*) (Sosialdepartementet.)

Opplysning av arbeidsforhold ved blikk-
emballasje- og konfeksjonsfabrikker.

I medhold av § 1 i forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør, slik denne lyder etter lov av 20 mai 1943, fastsetter Sosialdepartementet at oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgiver og arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer)

- a) ved blikkemballasjefabrikker som framstiller emballasje for hermetikkindustrien eller den farmasøytiske industri og som sysselsetter minst 50 arbeidstakere, og
- b) ved konfeksjonsfabrikker

for å være gyldig trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling etter de nærmere regler i nevnte forordning.

*) Kunngj. 14 april i Lovtid. 1 nr. 13.

11

(Fraskilles ved innbindingen).

Mars	9.	Midlertidig lov nr. 3 om tillegg til lovgivningen om odelsløsning	80
»	»	Lov nr. 4 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v.	83
»	»	» nr. 5 om utsettelse med innbetalingen av skatter for bedrifter som blir påbudt stan- set eller innskrenket på grunnlag av be- stemmelsene i lovene om alminnelig nasjo- nal arbeidsinnsats	83
»	16.	» nr. 1 om endr. i lov om utbetaling av visse tillegg for folkeskolelærere m. fl.	86
»	»	» nr. 2 om endr. i fordordn. om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart	87
»	»	» nr. 3 om avståing av retten til å gi ut lære- bøker til bruk i skolene	87
»	23.	» om forsikringselskapers ansvar for livsfor- sikring på krigsfrivilliges liv	93
»	30.	» nr. 1 om endr. i lov om syketrygd	95
»	»	» nr. 2 om endr. i lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige	101
»	»	» nr. 3 om midlert. endr. i lov om alders- trygd	101

• Herredstyre
Søgne

Norøx lovtidend 1944.

2nen avdeling.

1ste

hefte.